

Divadelní park ve Zlíně

BcA. Gabriela Baňářová

Diplomová práce
2016

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

nascannované zadání s. 1

nascannované zadání s. 2

*** naskenované Prohlášení str. 1***

*** naskenované Prohlášení str. 2***

ABSTRAKT

Tématem mé diplomové práce je návržení přírodního divadelního parku. Toto řešení by mělo vést k lepšímu začlenění tohoto prostoru do městské infrastruktury a sloužit hlavně ke společenským a rekreačním účelům. Na základě mnou provedené studie řešeného území předkládám úpravy, které prostor propojují s nedalekou přehradou a vytváří tak jedinečný veřejný prostor přímo v centru města Zlína.

Klíčová slova: Zlín, divadelní park, veřejný prostor, přehrada, centrum města Zlína

ABSTRACT

The main topic of my diploma thesis is to design natural Theatre park. This solution should lead to better incorporation of this area into the infrastructure of the town, to serve mainly for social and recreational purposes. Purposed adjustments and changes are based on my study, which connects Theatre Park with nearby dam and creates unique public space in the town centre of Zlin.

Keywords: Zlin, Theatre park, public space, dam, town centre

Tímto bych chtěla bych poděkovat vedoucímu mé diplomové práce panu Ing. Arch. Michaelu Klangovi, Csc. a jeho asistentovi Ing. Arch. Kamilu Koláčkovi za podmětné připomínky k řešenému tématu. Dále patří mé poděkování Mgr. Ladislavě Horňákové za ochotné rady, korekci textů a poskytnutí studijních materiálů. Rovněž bych chtěla poděkovat Ing. arch. Pavlu Míčkovi a Akad. arch. Ing. Miroslavu Řepovi za ochotnou spolupráci a osobní konzultace. A v neposlední řadě mé díky patří mé rodině a blízkým za pomoc a podporu.

„Jsem funkcionalista. Pro mě jsou jedním ze základů vývoje projektu problémy funkčnosti. Tvary, prostory, atmosféra budovy vycházejí z funkčnosti. Každý architekt musí odpovědět na tyto otázky. Architektura s velkým „A“ začíná teprve tam, kde projekt nabývá schopnosti k rozletu, když se osvobodí od svých konstant, dostane křídla a dokáže se vyvíjet i jinými směry.“

Álvaro Siza Vieira

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	11
I TEORETICKÁ ČÁST	13
1 VEŘEJNÝ PROSTOR.....	14
1.1 VEŘEJNÝ PROSTOR VERSUS LIDSKÉ MĚŘÍTKO	14
1.2 AKTIVITY VE VEŘEJNÉM PROSTORU	15
1.3 KOMUNIKACE VE VEŘEJNÉM PROSTORU	16
1.3.1 Zklidňování dopravy	16
1.3.2 Pěší komunikace.....	17
1.3.3 Cyklistické komunikace	18
1.3.4 Parkovací plochy	19
1.3.5 Kombinovaná doprava	22
2 ZELEŇ V RÁMCI MĚST	23
2.1 HISTORICKÝ VÝVOJ VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ A JEJICH FUNKCE	23
2.2 TYPOLOGIE VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ	23
2.3 VEŘEJNÝ PROTOR OKOLO SOLITÉRNÍCH BUDOV	24
2.4 VEGETACE V MĚSTSKÉM PROSTORU	24
2.5 VODNÍ PRVKY VE VEŘEJNÉM PROSTORU	25
3 MĚSTSKÝ MOBILIÁŘ	27
3.1 DRUHY MĚSTSKÉHO MOBILIÁŘE	27
3.2 KOTVENÍ MOBILIÁŘE	27
4 ARCHITEKTONICKÉ OSVĚTLOVACÍ SYSTÉMY	28
4.1 INSTALACE ARCHITEKTONICKÉHO OSVĚTLENÍ	28
4.2 ZÁKLADNÍ DĚLENÍ SVÍTIDEL POUŽÍVANÝCH V ARCHITEKTONICKÉ PRAXI.....	29
5 PŘÍSTUPOVÉ SCHODIŠTĚ A RAMPY	30
5.1 TECHNICKÉ A ROZMĚROVÉ POŽADAVKY NA SCHODIŠTĚ.....	30
5.2 PRŮCHODOVÁ ŠÍŘKA SCHODIŠTĚ	31
5.3 PODCHODOVÁ A PRŮCHODOVÁ VÝŠKA SCHODIŠTĚ	32
5.4 ROZMĚRY ZÁBRADLÍ	32
5.5 VÝPLŇ ZÁBRADLÍ	33
6 PLENÉROVÁ DIVADLA	35
6.1 VZNIK PLENÉROVÝCH DIVADEL	35
6.2 PLENÉROVÁ DIVADLA V ČECHÁCH	35
6.3 SOUČASNÁ DIVADELNÍ TVORBA	37
6.4 SCÉNICKÉ OSVĚTLOVACÍ SYSTÉMY	37

7	REŠERŠE	38
7.1	REALIZACE V ČESKÉ REPUBLICE	38
7.1.1	Úprava nábřeží řeky Loučné v Litomyšli	38
7.1.2	Revitalizace lesoparku na říčním ostrově Santos v Sušici	39
7.1.3	Löschnerovo náměstí v Kadani	39
7.1.4	Park před Janáčkovým divadlem	40
7.2	REALIZACE V ZAHRANIČÍ.....	41
7.2.1	The High Line, New York, USA	41
7.2.2	Moses Bridge, Nizozemí.....	42
7.2.3	Plovoucí plošina pro London Wildlife Trust, Anglie.....	43
7.2.4	Circular Infinite Bridge in Aarhus, Dánsko	44
7.2.5	Open air stage, Rakousko.....	44
7.3	SOUČASNÉ REALIZACE VEŘEJNÝCH PROSTOR VE ZLÍNĚ	45
7.3.1	Revitalizace Gahurova prospektu	45
7.3.2	Revitalizace prostoru parku Komenského ve Zlíně	46
7.3.3	Rekonstrukce Malenovického náměstí	47
7.3.4	Revitalizace zámku ve Zlíně	47
II	PRAKTICKÁ ČÁST	49
8	HISTORIOGRAFIE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	50
8.1	MĚSTO ZLÍN	50
8.2	HISTORIE VZNIKU DIVADLA VE ZLÍNĚ.....	51
8.2.1	Architektonická soutěž.....	51
8.2.2	Stavební pozemek a jeho historie.....	52
9	ROZBOR OBJEKTU MĚSTSKÉHO DIVADLA	53
9.1	SOCHAŘSKÁ VÝZDOBA	55
10	LOKALIZACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	57
10.1	FOTODOKUMENTACE.....	57
10.2	ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU	60
10.2.1	Dopravní dostupnost	60
10.2.2	Situace budovy	61
10.2.3	Divadelní park.....	62
10.2.4	Okolí přehrady	62
10.2.3	Divadelní park.....	62
10.3	MAJETKOPRÁVNÍ VZTAHY	63
10.4	HODNOTY ÚZEMÍ	65
10.5	VÝZNAMNÉ BUDOVY V OKOLÍ	65
10.5.1	Trantínkův dům.....	65
10.5.2	Budova Fotografie.....	65
10.5.3	Dům Františka Javorského.....	66
10.5.4	Budova Kláštera.....	66
10.5.5	Kolektivní dům.....	66
10.5.6	Budova Centroprojektu	66

10.5.7	Pojišťovna Kooperativa	67
10.5.8	Kudlovská přehrada	67
11	VODNÍ ZDROJE V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ	68
11.1	KUDLOVSKÝ POTOK	68
11.2	KUDLOVSKÁ PŘEHRADA	68
11.3	VEŘEJNÁ STUDNA POTOKY	70
12	SUMARIZACE OČEKÁVÁNÍ.....	71
13	OSOBNÍ STANOVISKO.....	72
14	PRŮVODNÍ ZPRÁVA.....	74
14.1	NÁVRH FUNKCE JEDNOTLIVÝCH PROSTOR.....	74
14.2	NÁVRH JEDNOTLIVÝCH PROSTOR	74
14.2.1	Divadelní park	74
14.2.2	Ulice Divadelní	77
14.2.3	Pobytový prostor u potoka	77
14.2.4	Břehy přehrady	77
14.2.5	Doprava a parkoviště.....	78
14.2.6	Přínos návrhu pro životní prostředí.....	78
14.2.7	Popis vegetačních a terénních úprav	79
14.2.8	Provoz parkového komplexu.....	79
14.3	PROVOZ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ PROSTORU	79
14.3.1	Soupis prvků mobiliáře	74
14.3.2	Specifikace osvětlení a přívodu elektrické energie	80
14.3.3	Specifikace materiálů a povrchů	80
III	PROJEKTOVÁ ČÁST	86
15	KONSTRUKČNÍ A TECHNICKÉ ŘEŠENÍ JEDNOTLIVÝCH PRVKŮ.....	86
15.1	RAMPOVÉ SCHODIŠTĚ.....	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
15.2	PŘÍSTUPOVÁ LÁVKA V BEZPEČNOSTNÍM PŘELIVU.....	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
15.3	DŘEVĚNÁ LÁVKA	85
15.4	PONTONOVÉ MOLO	85
	ZÁVĚR	91
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	92
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	97
	SEZNAM OBRÁZKŮ	98
	SEZNAM TABULEK.....	104
	SEZNAM PŘÍLOH	100

ÚVOD

Ve své diplomové práci se zabývám návrhem přírodního divadelního parku v centru města Zlína. Toto téma je poměrně obsáhlé, proto jsem se rozhodla v teoretické části diplomové práce tuto problematiku nejdříve prozkoumat z hlediska veřejného prostoru v rámci města. V první části mé diplomové práce se tedy zabývám obecnými teoretickými fakty, které mají vliv na tvorbu funkčního a udržitelného veřejného prostoru. Tyto informace jsem se snažila dále zohlednit při samotném navrhování divadelního parku. Kromě analýzy veřejných prostranství jsem se také zaměřila na rešerši v oblasti Plenérových divadel, architektonického a scénického osvětlení s konkrétními příklady současných realizací. Nedílnou součástí mé práce je historiografie řešeného území, urbanisticko-architektonická analýza objektu Městského divadla, přílehlé oblasti divadelního parku a přehrady. V praktické části řeším konkrétní rozvržení prostoru do jednotlivých zón a navrhuji jejich revitalizaci.

Tento prostor je poměrně aktuální téma. Na místě divadelního parku měl vyrůst polyfunkční dům a s ním měla být uzavřena zadní část divadelního komplexu. Proto zde vznikla diskuze zda by toto místo mělo či nemělo být zastavěno. Původní návrh divadla počítal s tímto prostorem jako s parkem, který měl divadlo pomocí zeleně odclonit od zbytku městské zástavby. Proto zde také byla umístěna kašna s uměleckým dílem. Z iniciativy ředitele divadla p. Michálka vzešel nápad na studentskou soutěž, jejíž výsledky by mohly vést k vyhlášení oficiální architektonické soutěže iniciované městem.

Cílem zadání je nahradit současný park funkčním a živým prostorem. Divadelní park by měl především být důstojným, snadno udržitelným a kvalitním veřejným prostranstvím, kde by se mohly konat kulturní akce, odehrávat rozhovory a setkání. Prostor by tedy měl mimo jiné také nabízet místo, kde se čas od času postaví zastřešené šapitó a bude se zde provozovat letní scéna pro každoroční festival Setkání / Stretnutie. Scéna by měla nabízet hlediště s kapacitou 50 až 100 osob. Kapacita jeviště by měla být koncipována pro představení typu performance / experimentální divadlo. V zadní části budovy jsou situovány taktéž vstupy do Malých scén, které je třeba zdůraznit společně s nevyhovujícím informačním systémem. Pro park jsou charakteristické vzrostlé stromy a nálety, které prostor dost značně vymezují, je možné s nimi pracovat. Dalším bolavým místem je parkování kolem kašny, které degraduje jak umělecké dílo tak i celý park.

Prostor divadelního parku a přílehlé přehrady je pro mne místem s velkým potenciálem, který je ovšem v současné době nevyužit. Nabízí se zde poměrně zajímavá lokalita, která

by mohla v budoucnosti sloužit nejen Městskému divadlu, ale a to především také veřejnosti s ohledem na současné trendy ve veřejném prostoru. Toto místo by mohlo ožít nejen jednou v roce. Touto diplomovou prací bych chtěla upozornit na další místa, která by si dle mého názoru také zasloužila pozornost v rámci rozsáhlého plánu města a s ním spojenou postupnou revitalizaci zelených ploch ve Zlíně, které již v posledních letech probíhají. Za cíl mé diplomové práce tedy považuji detailní studii řešeného území a navržené východiska, které by později mohly vést k jeho dalšímu rozvoji. Je však nutno vzít v potaz názor veřejnosti a jejich potřeb v rámci řešeného území.

I. TEORETICKÁ ČÁST

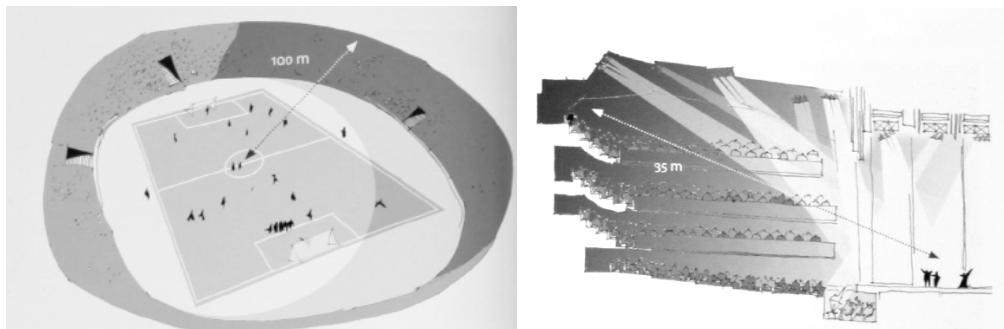
1 VEŘEJNÝ PROSTOR

Tradiční městské prostory mají nabízet širokou škálu aktivit pro chodce, jak už ve formě pěších komunikací, tak i míst k odpočinku a setkávání se. Potenciál města a zdali je město živé se pozná jednoduše. V ulicích se pohybují davy lidí, na náměstí lidé posedávají v kavárnách a tráví zde svůj volný čas. Zkrátka a dobře veřejná prostranství žijí. Město, které chce působit jako živé a bezpečné musí mít ze své podstaty přitažlivá veřejná prostranství a nabízet pestré funkce, které obyvatele k užívání těchto prostor budou vybízet. Otázka bezpečnosti je úzce spjatá s předešlým tvrzením, pokud město bude nabízet příjemné prostory k procházkám, stane se tak zároveň bezpečnějším. *Jak říká Jan Gehl ve své knížce Města pro lidi „Formujeme města, ona pak formují nás.“* [1] Za poslední desetiletí došlo k výrazným změnám zejména v sociální sféře. S čím dál tím snadnějším přístupem k informacím (internet, e-mail, mobilní telefon, facebook, skype) se podle Gehla nabízí otázka zda ob stojí městský prostor jako místo k setkání před řadou elektronických možností. A naopak se ukazuje, že poptávka po využitelných veřejných prostranstvích a aktivitách roste. Mezi další faktory, které tuto situaci také zřejmě podporují patří fakt, že se lidé dožívají vyššího věku, zlepšují se jejich ekonomické podmínky a mají obecně více volného času pro zábavu a odpočinek.

1.1 Veřejný prostor versus lidské měřítko

V neposlední řadě je nutno zmínit, že při navrhování měst hrají důležitou roli lidské smysly a přirozený pohyb v městském prostoru. Naším nejrozvinutějším smyslem je zrak. To má přirozeně dopad na vnímání daného prostoru a v něm se pohybujících osob. Na základě zrakové zkušenosti jsme schopni rozpoznat pohybujícího se člověka od zvířete či keře již na vzdálenost 300 až 500 metrů. Řeč těla a základní informace jsou pro nás zřetelné při vzdálenosti 100 metrů. Znamého člověka identifikujeme na vzdálenost 50 až 70 metrů. Z toho vyplývá, že jsme schopni vnímat detail až v poměrně krátké vzdálenosti od 25 metrů. Tyto základní pravidla nám také mimo jiné napomáhají určovat o jaký druh kontaktu máme či nemáme zájem. Díky vzdálenosti lidé vymezují osobní prostor a naznačují také míru zapojení se do určité aktivity. Tyto aspekty je třeba zohlednit například u navrhování divadel a operních dómů. U těch se pohybuje vzdálenost od jeviště k posledním sedadlům mezi 25 až 35 metry. Je tomu tak, především kvůli posílené řeči těla, zdůrazněnému líčení a hlasovému doprovodu. Je však nutno poznamenat, že kvalita zážitku se výrazně liší v návaznosti na místo, ze kterého divák danou hru sleduje. Sedadla v prvních řadách

a uprostřed nabízejí nejkvalitnější zážitek, především proto, že celé představení divák sleduje přímo před sebou. Vzdálenější sedadla nenabízejí natolik intenzivní prožitek a proto jsou také povětšinou levnější. [1]

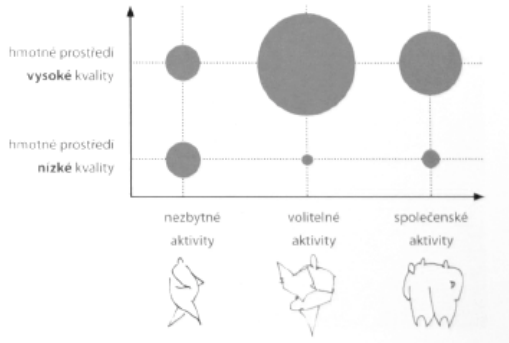
Obr. 1 Sledování dění, Obr. 2. Prožívání emocí

Se vzdáleností je také spjat pocit či dojem z veřejného prostoru. Velké prázdné prostory působí chladně, neosobně a vytrácí se z nich jak měřítko tak i detail. Lidé k sobě mají daleko a prostor se nemůže zaplnit. Zatímco místa, která jsou menší a členitá obecně na lidi působí srdečnějším dojmem. Například navržením menší pěší komunikace lze dosáhnout většího kontaktu mezi lidmi, tyto prostory vyžadují vzájemnou interakci.

1.2 Aktivity ve veřejném prostoru

Dle studií na celém světě se lidé obecně shlukují tam, kde se něco děje. Už od dávných dob byl veřejný prostor jakýmsi shromaždištěm a pomyslným dějištěm nejrůznějších trhů, slavností, velkých událostí ale také poprav. Současné aktivity konané ve veřejném prostoru můžeme jednoduše rozdělit do dvou důležitých úrovní a to aktivity nezbytné a volitelné. Mezi nezbytné nebo nutné můžeme zařadit například chození do práce či školy nebo čekání na autobus. Aktivitami volitelnými jsou myšleny ty rekreační. Dobrým příkladem jsou procházky, četba či odpočinek v rámci veřejných prostranství, ty jsou však podmíněny jeho kvalitními vlastnostmi. Jednotlivé aktivity se mohou odehrávat, jak ve specificky navržených prostorech (hřiště, fotbalový stadion) tak i v neplánovaně využitých místech. Pro vytvoření potřeby trávit takovýmto způsobem čas venku, musí veřejný prostor obsahovat vizuální kvality nejen v úrovni krajiny, ale taktéž bezpečná prostředí a mobiliář. Zvýšení kvalit prostoru přímo úměrně ovlivňuje volitelné aktivity v řešeném území. S tímto tématem také souvisí několik studií zabírajících se umístěním laviček, všechny se dle pana Gehla shodují na tom, že lavičky mají být orientovány do prostoru s výhledem na městský ruch. [2] Obecně tedy lze říct, že lavičky situované u hlavních parkových cest, ze kterých

je dobrý výhled na okolní aktivity v daném prostoru jsou využívány častěji než ty v parkových zákoutích. Výběr místa k posezení souvisí s předešlým tématem veřejného prostoru versus lidské měřítko.

Obr.3. Grafické znázornění vztahů mezi venkovní kvalitou a venkovními aktivitami

1.3 Komunikace ve veřejném prostoru

Hlavní úlohou městského prostoru tedy je vytvoření důstojných prostor využívaných, jak chodci, ale i motoristy ve vzájemné symbióze tak, aby ani jedna skupina nebyla zvýhodňována. Většina měst má společné překážky, které brání jejich obyvatelům využívat veřejné prostory a tím jsou především omezený prostor, znečištění, hluk a riziko dopravních nehod. Tendence většiny populace je taktéž stěhování do měst, města rychle rostou a zřejmě i do budoucna počet obyvatel bude spíše jen narůstat. Proto je nutné zásadně změnit priority a východiska v rámci plánování měst. Mezi nejdůležitější body pro udržení živého, bezpečného a udržitelného města považují především plošné zklidňování dopravy, posílení integrovaného systému městské hromadné dopravy a v neposlední řadě také větší motivaci obyvatel k chůzi či cyklistice v rámci jejich běžných denních povinností, které mohou mít pozitivní vliv také na zdraví populace. Budování nových silnic a parkovišť nepřispívá k plynulejšímu provozu chodců a mnohdy mu spíše zabraňuje. Proto platí jednoduché pravidlo, čím méně aut ve městech, tím lépe. [1] V některých městech Evropy již funguje systém mýt při vjezdu do vyznačených částí měst, nebo je zde praktikován systém vyznačených míst pro rezidenty a zásobování v určitých hodinách. Tímto způsobem regulují dopravu v Paříži, Londýně, Praze a ve spoustě jiných velkých městech.

Co nás motivuje k procházení? Dle mého názoru je to model města s hustou zástavbou a krátkými pěšími vzdálenostmi mezi jednotlivými body zájmu. Členitost prostoru, dostatek mobiliáře a zastavení nabízející klidný a bezpečný prostor. Různé aktivity v daných lokali-

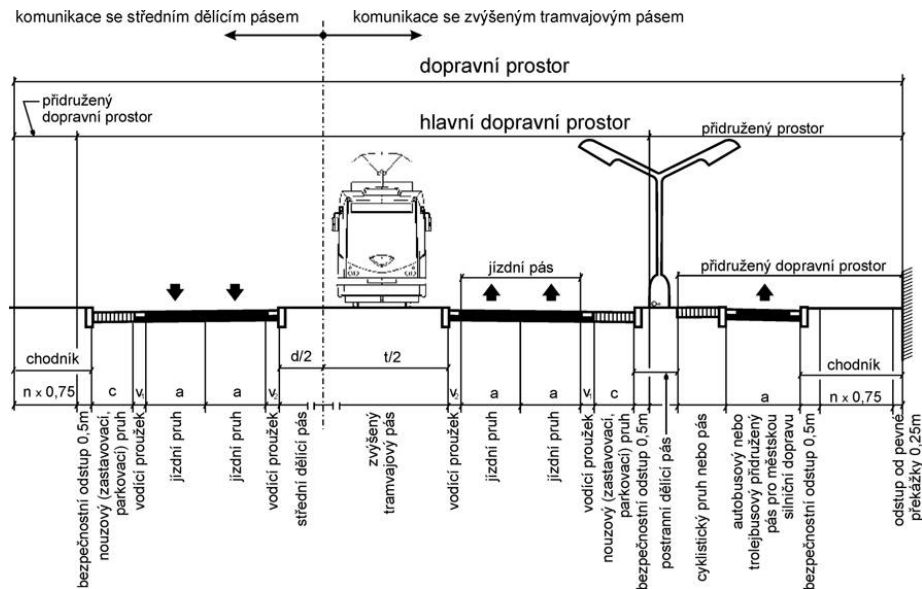
tách, aktivní přízemí ve formě kaváren a obchodů a v neposlední řadě zajímavá architektura. Ideálními příklady práce s veřejnými prostory jsou Benátky (pouze pěší prostor), Kodaň a Melbourne. Z počátku čelily pěší zóny v centrech měst obavám ze strany obchodníků, především spojených s nedostatečnou dopravní dostupností. Ty byly jak se později ukázalo zbytečné, ba naopak odbyt a návštěvnost obchodů se zvětšila.

1.3.1 Zklidňování dopravy

Plošné zklidňování dopravy v určitých městských částech je relativně nový prvek. V České republice se začíná postupně zařazovat do běžné projekční a prováděcí praxe. Proč vlastně chceme dopravu v rámci měst zklidňovat? Důvody jsou následující. Městský prostor je především určen chodcům a pomocí zklidnění můžeme dosáhnout příčného uspořádání dopravy tak, aby vznikl dostačující prostor pro chodce a cyklisty. Zúžením komunikací automaticky dochází ke zklidňování dopravy a tím i zpomalení jízdy ve vyznačených místech. Logicky se tak vytváří bezpečnější prostor pro chodce a ostatní účastníky provozu. Nejen, že se lidé v takovémto prostoru začnou více zdržovat, ale a to především dojde ke snížení emisí a hluchosti. Plošné zklidňování dopravy lze docílit nejen zužováním jízdních pruhů, ale také za použití fyzických bariér (značení, příčné prahy, střední ostrůvky, zvýšené plochy a obrubníky, brány atd.).

1.3.2 Pěší komunikace

Pěší zóny jsou komunikace s oddělenou či vyloučenou motorovou dopravou určené pro pěší provoz. V sídelních útvarech jsou to stezky pro pěší a pásy pro pěší (např. chodníky, průchody, nadchody a podchody). Na komunikacích mimo zástavbu jde o krajnice a stezky pro pěší. Pěší plochy by měly být dostatečně dimenzované tak, aby byl kromě pohybu umožněn také rozvoj různých aktivit, které celkově ztraktivní a ožíví venkovní prostor. Chodník musí sloužit především chůzi – základnímu lidskému pohybu po městě. Má velký vliv na městský život, zpřístupňuje jednotlivá místa a zajišťuje prostupnost města.

Obr.4. Rozměry skladebných prvku pozemních komunikací

Chodníky se navrhují jako přidružené k dopravnímu prostoru v zastavěném území. Musí splňovat tyto skladebné prvky a to minimálně jeden pruh pro pěši o šíři 0,75 metru, odstup od zástavby 0,25 metru a bezpečnostní odstup 0,50 metru od jízdniho pásu. Stezky pro pěši se navrhují jak v zastavěném tak i v nezastavěném území. Trasují se samostatně mimo dopravní prostor. Šířka je určena dle intenzity provozu. [3]

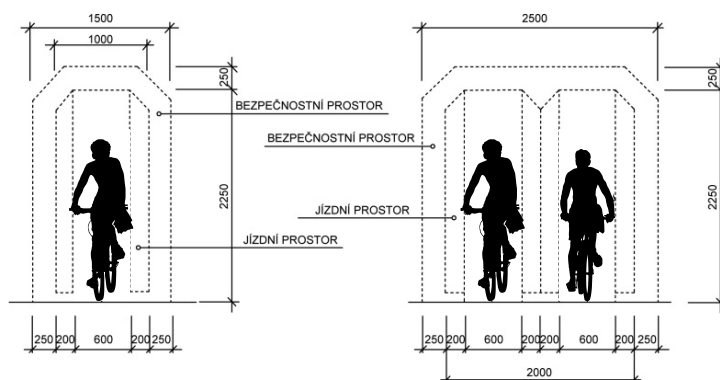
S návrhem pěších zón jsou však také spjaty technické parametry, které by měly být zohledněny v rámci správného návrhu. Manipulační prostor v rámci pěších zón je roven minimálnímu rozměru potřebnému k pohybu dospělého člověka v jednom směru a tím je 0,75 metru. Pokud člověk k pohybu potřebuje hůl jedná se o 0,90 m. Osoby potřebující hole dvě 1,20 metru. Osoba používající chodítka 0,90 metru. Osoby na vozíku potřebují 1,20 metru, pro otočení je třeba obratiště s průměrem 1,50 m. Nutno také podotknout, že lidé na vozíku mají odlišné zorné pole. Nevidomý se psem a slepečkou holí potřebuje 1,50 m. Nejmenší volná šířka chodníku tedy je 1,50 metru a měla by umožnit jízdu dětského kočárku, jízdu vozíku pro invalidy a chůzi chodce se zavazadly. [4]

1.3.3 Cyklistické komunikace

Ve většině měst se mění struktura uliční sítě. Postupným odstraněním jízdniých pruhů a rozšířením chodníků se záměrně vytváří bezpečnější prostor pro cyklisty. Dochází tak k motivaci obyvatel měst k častějšímu využívání tohoto dopravního prostředku. Jízda na kole je rychlejší levnější a v neposlední řadě má pozitivní vliv na životní prostředí. Cyklostezky jsou ve městech budovány nejen kvůli zklidnění dopravy, ale a to především, jako vyme-

zené prostory pro cyklisty kvůli jejich bezpečnosti. Musí být viditelně označeny žlutými či modrými značkami. Na cyklostezky ve městech jsou kladeny jiné požadavky než na cyklotrasy v krajině.

Je hned několik variant stezek určených pro cyklisty. Cyklotrasy jsou vyznačené cesty v terénu. Mohou vést přes lesní nebo polní cesty, ale samozřejmě i po silnici. Zatímco cyklostezka má zpevněný povrch, často asfaltový a většinou bývá kombinovanou komunikací, jak pro chodce, tak pro cyklisty. Kombinované komunikace bývají navrhovány v místech s nižší intenzitou provozu cyklistů. Ve smíšeném prostoru by však měli mít chodci přednost. V rámci měst jsou cyklostezky povětšinou určeny k přesunu z jednoho města na druhé bez nějakého většího zastavování. Je hned několik variant, jak se dají jednotlivé stezky koncipovat. Povětšinou se navrhuje dvoupruhový pás se stejnosměrným nebo obousměrným provozem. Nejbezpečnější variantou, pokud to prostor dovolí, jsou cyklistické pruhy chráněné předsazenými parkovišti. Cykloprovoz ve městech je podmíněn nejen vybudováním stezek, ale město také musí nabídnout dostatek odpovídajícího mobiliáře ve formě stojanů na kola a laviček. Tyto prvky jsou běžnou výbavou, ale kromě odpočívadel by se stezky mimo město či na jeho okrajích, kde to prostor dovoluje, mohly doplnit o venkovní dětská hřiště s občerstvení, cvičební prvky (možnost protažení, posilovací prvky), sloupky s náradím, automaty na duše, zdroj stlačeného vzduchu a nabíjecí stanice na elektrokola. [5]

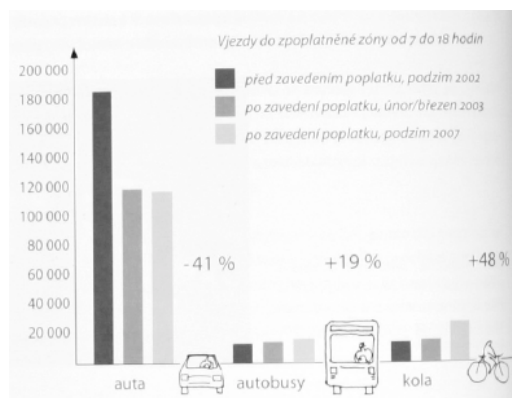
Obr.5. Šířka jízdního pruhu pro cyklisty

Cyklistické stezky či pruhy výhradně pro cyklisty jsou budovány ve městech jako jsou Dánsko, Holandsko i Rakousko. U nás v České republice jsou většinou realizovány cyklostezky smíšené. Ve Zlíně je nejvíce oblíbenou cyklostezkou ta u Bařova kanálu, která začíná již v obytné zástavbě podél řeky Dřevnice, pokračuje přes areál Svitů a propojuje Zlín

s přilehlými Otrokovicemi. V nedávné době došlo ke zbudování cyklostezek i v centru, ale ty zatím ještě nevytvářejí plynulou síť.

1.3.4 Parkovací plochy

Problém pěších zón je povětšinou spjat taktéž s parkováním. Komerční budovy, kanceláře nebo byty situované v centru musí pochopitelně nabídnout odpovídající počet parkovacích míst v těsné blízkosti. Avšak každé město má tolik parkovacích míst kolik městský prostor připustí. Nezbytným předpokladem pro fungující veřejná prostranství je ucelená parkovací politika města. Cílem parkovací politiky města musí být pozitivní motivace obyvatel se záměrem snižování poptávky po parkovacích kapacitách. Nástrojem je například časové omezení délky stání, zpoplatnění (pro návštěvníky ale i rezidenty), sdílení automobilů (car sharing) či parkovacích míst různými subjekty v různých časových rozmezích. [6] Stání vozidel musí umožňovat volnou prostupnost veřejných prostranství, vhodně doplňovat a podporovat jiné např. pobytové aktivity. Poměrně zajímavým řešením je taktéž využívat parkovací plochy ke konání různých kulturních a společenských akcí.

Obr.6. Mapování vjezdů do zpoplatnění zón ve městech

Je hned několik typů parkovacího stání definovaných dle normy Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel ČSN 73 6056.

Parkovací stání se tedy dělí dle:

- a) Kategorie vozidel
 - osobní vozidla
 - lehká užitková vozidla
 - autobusy
 - jízdní kola

b) Skupin uživatelů

- rezidenty a abonenty
- zákazníky, zaměstnance a hosty
- zásobování a dopravní obsluhu
- osoby těžce postižené a osoby doprovázející dítě v kočárku

c) Dle vztahu k pozemní komunikaci

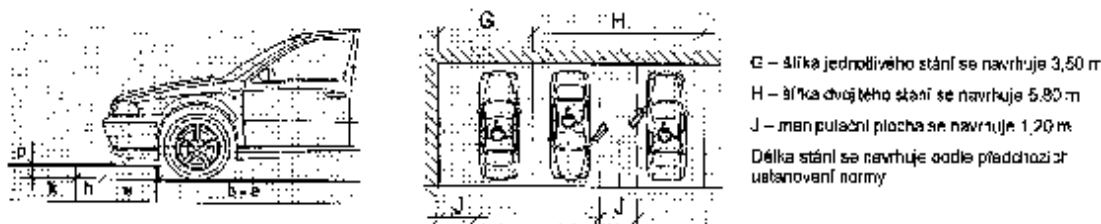
- na parkovacích pruzích podél jízdniho pruhu (podélné stání)
- na parkovacích pásech podél jízdniho pruhu (kolmé nebo šikmé stání)
- na středním dělicím pásu směrové rozdělení pozemní komunikace
- na samostatném parkovišti s podélným, šikmým či kolmým řazením
- v jednotlivé, řadové nebo hromadné garáži

Razení parkovacích stání	Schéma	Doporučené použití ¹⁾
V zářvu podélné s pozemní komunikací		Místní komunikace funkční skupiny B a C
Na parkovacích pásech v zářvu šikmo k pozemní komunikací		Místní komunikace funkční skupiny C, v odůvodněných případech i B
Na středním dělicím pásu směrové rozdělení místní komunikace		Místní komunikace funkční skupiny C
S podélným, šikmým nebo kolmým řazením na samostatném parkovací ploše (parkovišti)		Podle místních podmínek silnice mimo zastavěném území, místní komunikace funkční skupiny B a C, v odůvodněných případech (např. parkování typu P-R před vjezdem do centra města) i A

¹⁾ Funkční skupiny místních komunikací podle ČSN 73 5110.

Tab.1. Příklad návrhu parkovacích ploch dle vztahu k jízdniemu pásu přilehlé komunikace

Parkovací plochy musí splňovat obecně platné parametry. Osobnímu automobilu je vymezen prostor 4,75 metru na délku, 1,75 metru na šířku (bez zpětných zrcátek) a na výšku 1,80 metru. Lehké užitkové vozidlo (dodávka) tedy zabere 6 metrů na délku, 2 metry na šířku a na výšku 2,80 metru. Parkovací stání pro autobus má rozměry 15 metrů na délku, 2,50 metru na šířku a na výšku je třeba počítat s 4 metry. Jízdniemu kolu případně délka 1,80 metru, šířka 0,60 metru a výška 1,10 metru. U parkovacích míst pro tělesně postižené je šířka určena na 3,50 metru. Parkoviště o velikosti do 20-ti míst musí mít jedno místo pro tělesně postižené, z celkového počtu míst musí tedy vždy připadat 5% na stání pro tělesně postižené. [6]

Obr.7. Rozměry přesahu a manipulačního prostoru

Řazení vozidel	Skupinová vozidla	Základní šířka stání ^{*)}	Skutečná šířka stání	Rozšíření krajního stání (bezpečnostní odstup)	Délka stání	Převr. vozidla	Šířka jízdního pruhu pásu ^{**)} – jízda vpřed (bez nadjet)	Šířka jízdního pruhu pásu ^{**)} – odjezd
		a (m)	g (m)	d (m)	b (m)	e (m)	c (m)	c (m)
Kolmá	osobní	2,50	2,50	0,25	5,00	0,50	6,00	4,75
		2,65	2,65				5,75	4,25
		2,80	2,80				4,25	3,75
	lehká užitková (dodávka)	2,75	2,75	0,40	6,60	0,50	7,75	6,25
		2,90	2,90				7,00	6,00
		3,10	3,10				5,50	5,50
Šikmá 75°	osobní	2,50	2,50	0,25	5,30	0,50	6,00	4,75
		2,75	2,65				4,25	3,25
		2,80	2,80				6,25	5,25
	lehká užitková (dodávka)	2,75	2,75	0,40	6,80	0,50	7,75	6,25
		3,00	2,90				5,25	3,75
		3,20	3,10				3,75	3,75
Šikmá 60°	osobní	2,50	2,50	0,25	5,20	0,50	3,50	3,00
		3,10	2,65				4,25	3,50
	lehká užitková (dodávka)	2,75	2,75	0,40	6,60	0,50	3,50	3,50
		3,35	2,90				3,00	2,50
Šikmá 45°	osobní	2,50	2,50	0,25	4,80	0,50	3,00	2,50
		3,75	2,65				3,50	3,50
	lehká užitková (dodávka)	2,75	2,75	0,25	6,00	0,50	3,50	3,50

*) Při návrhu parkovacích stání se s ohledem na místní podmínky upřednostňují menší šířka stání a větší šířka jízdního pásu.
 **) V závislosti na místních podmínkách (povolené kategorie vozidla do protisměru při parkování) se navrhnou jeden nebo dva jízdní pruhy (jednostranný nebo obousměrný provoz).
 Pro návrh základní šířky parkovacího stání platí šířka jízdního pásu ve stejném řádku tabulky

Tab.2. Rozměry parkovacího stání

Každá skupina uživatelů parkovišť má své specifické požadavky, jak na rozmístění tak na časové využití parkovacích ploch. Obecně je taktéž prokázáno, že na parkoviště s neoznačeným počtem stání se vejde více aut než na parkoviště, které se upraví např. vodorovným dopravním značením.

1.3.5 Kombinovaná doprava

Ve větších městech je nutné nabízet i varianty kombinované veřejné dopravy. Tyto místa vznikají na okrajích v návaznosti na hromadnou dopravu. Pro odstavení automobilů či jízdních kol jsou zde zřizovány jak volné parkovací stání tak hlídané garáže. Pro tento typ individuální dopravy se užívá označení P+R nebo B+R („park&ride” nebo „bike&ride”). Avšak musí být zachována co nejkratší docházková vzdálenost, aby byl tento typ dopravy atraktivní pro většinu uživatelů veřejné dopravy. Pro krátké zastavení s nástupem či vý-

stupem spolucestujících se používá typ parkování K+R („kiss&ride“). Je umístováno co nejbliže zastávkám veřejné dopravy, nejvhodnější jsou podélná stání v samostatném parkovacím zálivu. [7]

2 ZELEŇ V RÁMCI MĚST

2.1 Historický vývoj veřejných prostranství a jejich funkce

Již od pradávna je vytváření zahrad základní lidskou potřebou. Byla je a bude prostorem pro obživu, odpočinek ale i zábavu. *Významný současný zahradní výtvarník Dieter Kienast píše, že „Zahrada je poslední luxus dnešních dní, protože vyžaduje to, co je v naší společnosti nejvzácnější a nejcennější: čas pozornost a prostor.“* [8] Jakékoli úpravy přírodního prostředí byly již z historie spojeny především s třemi základními funkcemi hospodářskou, obytnou a společenskou. Tyto základní funkce se vzájemně ovlivňovaly a prolínaly. Hospodářská funkce byla spjata se zemědělstvím. Obytná funkce zahrad se spojovala s příbytkem. Společenská funkce byla zprvu vázána na posvátné uctívání a pohřebiště. S narůstajícími požadavky vládnoucí třídy se zahrada začínala proměňovat v reprezentační prostor sloužící pro různé typy zálib (ptačí voliéry, botanické zahrady, arboreta a skleníky). Postupem času se stávala čím dál tím více přístupnější široké veřejnosti díky rozvoji kultury a vzdělání a jak plynul čas, začala se využívat i ke světšnějším aktivitám typu různých shromaždišť, přírodních divadel, až se dopracovala k veřejným krajinářským prostorům a parkům jako je známe dnes. Parky jsou neodmyslitelnou součástí města. Začaly se budovat mezi 19. a 20. stol. a odráží nejen prostředí, ale i dobu ve které byli zbudovány.

2.2 Typologie veřejných prostranství

Veřejná prostranství jsou nedělitelnou součástí měst a hrají významnou roli v každodenním životě nás všech. Lze je rozdělit na tradiční typy jako jsou náměstí, ulice, nábřeží a parky. Typ je však možné chápat jako ideální stav, teprve kontext daného místa může prostoru propůjčit identitu, atmosféru a charakter. *„Prostor se stává místem, když mu jedinci dají význam. S takovým místem se jedinec ztotožňuje, dává mu jméno a vnímá jej odděleně od okolí, které jej obklopuje.“* [9] Veřejná prostranství a parky jsou sdílené prostory a ve městech nahrazují kontakt s okolní krajinou. Zároveň jsou na ně kladeny poměrně velké nároky. S čím dál tím větším počtem lidí stěhujícím se do měst poptávka po aktivně stráveném čase roste. V současné době se do parků umisťují různé volnočasové prvky – dětská hřiště, sportoviště, kavárny atd. To je ve své podstatě správné, nicméně nesmí se stát, že atrakce přebijí přirozený vzhled parku. Parky v rámci města plní především funkci pobytového prostoru určeného k rekreaci a odpočinku. Míra a typ vybavení by vždy měl vycházet z faktu jedná-li se o prostor, který bude sloužit ke krátkodobé rekreaci či k celodennímu

užívání. Nemluvě o tom, že se jedná o důležitou část zelené infrastruktury města. A v neposlední řadě je nutné zmínit, že by měly být budovány tam kde takovéto místa chybí a po důkladném zvážení nákladů na jejich údržbu.

2.3 Veřejný prostor okolo solitérních budov

Veřejná prostranství významově vázaná na solitérní budovy jsou považována za doplňkové prostory měst. Většinou se jedná o stavby se společenským a kulturním významem. Sám objekt je většinou velmi dominantním prvkem, který velmi významně definuje jeho přilehlé prostory. Takto vzniklá veřejná prostranství by buďto měla navázat na uliční síť či se stát autonomním prvkem navazujícím na strukturu města (parky, zahrady atd.). Pochopitelně s ohledem na manipulační a parkovací plochy nutné pro chod budovy. Tyto plochy by však měly být citlivě zasazeny do území, tak aby nevytvářely vizuální či fyzické bariéry v prostoru. *„Ideový a dějový obsah těchto budov a jejich význam ve společenské i urbánní struktuře města by měl být podpořen podobou a využitím na ně navazujících veřejných prostranství“.* [7]

Kultivovaným příkladem je pro mne osobně Škola architektury v Portu autorem realizace je Álvaro Siza Vieira. I přesto, že se jedná o poměrně masivní monolitické budovy jejich okolí je zpracováno s velkým respektem. Nabízí malé náměstíčko se spoustou různých zajímavých zákoutí a hravých schodišť nabízející studentům místa k odpočinku a setkávání se.

Obr.8. Škola architektury v Portu / Álvaro Siza Vieira

2.4 Vegetace v městském kontextu

S návrhem veřejného prostranství či parku jde ruku v ruce rozvržení jednotlivých ploch, které definují funkční a provozní logiku daného prostoru. Díky promyšlenému osazení

jednotlivých ploch trvalkami, letničkami či různými typy keřů a dřevin, lze docílit jedinečných prostor, které se mohou v průběhu ročních období obměňovat. Kromě toho přítomnost stromů výrazně přispívá k pobytové kvalitě prostoru. Stromy v městském prostoru mohou mít místotvorný charakter, strom jako orientační bod. Při návrzích veřejných prostranství je třeba počítat s výsadbovým pásem dřevin a je nutno vhodně zvolit jak pěstební druh, velikost kořenového systému tak i tvar koruny stromu, či keře v závislosti na místních podmínkách. Kromě těchto parametrů je taktéž nutno zvážit historický kontext místa a pokusit se především o využití původní vegetace. Nedílnou součástí návrhu je také jejich údržba a automatické zavlažování. V rámci zavlažování je třeba určit zdroj vody pro závlahu a zajištění jeho kapacity. Obecně se doporučují retenční nádrže či jiná zařízení určená pro sběr dešťové vody např. ze střech okolních objektů, nebo studny. Správné hospodaření s dešťovou vodou může ušetřit nemalé finance a navíc tato voda je dostatečně okysličená a má optimální teplotu pro zavlažování.

2.5 Vodní prvky ve veřejném prostoru

Voda je významným prvkem parteru města již od pradávna. Klidná vodní hladina, terasovitě umístěné bazény, tekoucí voda v kaskádách nebo umělé vodopády se v parcích nachází již od dob středověku. Tvar vodního prvku a jeho vyznění v prostoru se v průběhu jednotlivých období měnil. Řada měst vznikla v přímé návaznosti na přírodní vodní zdroj a možnosti obživy které nabízel. Voda pro určité oblasti byla nejcennější částí parku, vzešla pravděpodobně z potřeby zavlažovat určité části a dále se vyvíjela jako samostatný nosný prvek, kterým bylo možno efektivně podtrhnout danou atmosféru místa. Vedle mnoha užitkových funkcí, jež voda má ve městech i dnes narůstá i její sociální rozměr. Lidé její zdroje rádi vyhledávají a tak se stala pro rozvoj veřejného prostoru nedílnou součástí. Vodní plochy v rámci města nabízí obrovský potenciál, který je často vyjádřen pouze jejím zpřístupněním. V České republice je postoj k takto vybudovaným vodním prvkům stále ještě dosti rezervovaný. Lidé se bojí jak finanční náročnosti, tak následné údržby. Podle zahradní architektky Markéty Pešičkové se tak u nás design podřizuje míře náročnosti údržby: *„Lidé se bojí novot. Ve světě, například ve Skandinávii, je k tvorbě vodních ploch ve veřejném prostoru úplně jiný přístup. Nikoho nenapadne vodu ohrazovat a stavět zábradlí kolem vodní nádrže. Naopak se snaží lidi k vodě přivést jsou tam schody mola, můžeme si smočit ruce, nohy, dostat se do kontaktu s vodou.“* [10] Ale i přesto se i u nás nalézají zdařilá řešení jako například zpřístupnění řeky v Litomyšli realizované Josefem

Pleskotem nebo revitalizace lesoparku na říčním ostrově Santos v Sušici realizované atelierem pod vedením Pavla Šimka. Vedle revitalizace nábřeží může dojít za použití drobnějších vodních prvků jako jsou kašny, fontány a pítka k oživení hustě zastavěných oblastí. Stejně jako zeleň tak i voda v městském prostoru ovlivňuje mikroklima a může být významným zdrojem jak osvěžení, tak i pročištění vzduchu. Často se koncept vody a její fyzikální zákonitosti stávají součástí dětských hřišť ve formě zážitkového učení. Kromě všech výše uvedených možností využití vodního prvku ve veřejném prostoru je voda důležitým estetickým a kompozičním prvkem parků. [10]

3 MĚSTSKÝ MOBILIÁŘ

Základní funkcí mobiliáře je vytvářet zázemí pro plnohodnotné užívání veřejných prostranství. Současně se však nesmí podílet na znečištění veřejných prostor a vytvářet bariéry v prostoru. Při výběru vhodného mobiliáře do veřejných prostor hraje roli hned několik aspektů. Ty jsou především technického rázu. Prvky městského mobiliáře musí splňovat odpovídající kvalitu, pevný, ale příjemný materiál v kombinaci s vhodnou povrchovou úpravou. Na náměstě je taktéž nutno zvážit odolnost vůči povětrnostním vlivům a vandalismu. Další samostatnou kapitolou je ergonomie daného výrobku, je nutno při navrhování brát v úvahu, že se ve veřejném prostoru pohybují i senioři a hendikepovaní lidé. V historických částech měst či na náměstích má mobiliář navíc vykazovat kromě již zmíněných funkčních parametrů, také estetické hodnoty a cení se zde i multifunkčnost prostoru. Některá významná místa vyžadují navržení mobiliáře atypického, pro podtržení jeho jedinečnosti v daném prostoru.

3.1 Druhy městského mobiliáře

Městský mobiliář je možné rozdělit dle jeho funkcí na sedací prvky (lavičky, s opěrkou, bez opěrky a prostorové krajinné prvky), osvětlovací prvky (pouliční osvětlení a dekorativní svítidla), prvky určené pro odpad (popelníky, koše pro psí exkrementy a kontejnery), dopravní prvky (stojany na kola, zahrazovací sloupky), vodní prvky (pítka, kašny, fontány a vodní trysky), informační prvky (tabule, ukazatele a orientační systém), umělecká díla a ostatní prvky městského mobiliáře (telefonní budky, poštovní schránky, zastávky atd.). [11]

3.2 Kotvení mobiliáře ve veřejném prostoru

Pro kotvení různých typů městského mobiliáře můžeme zvolit tři způsoby. A těmi jsou buďto kotvení do dlažby, kotvení do monolitických betonových základních patek nebo kotvení do monolitových betonových prvků. Realizace základů v městském veřejném prostoru většinou vedou ke kolizím s vedením inženýrských sítí, proto se jeví jako nejschůdnější varianta kotvení mobiliáře do dlažby nebo volné položení mobiliáře (to je možné tehdy pokud je prvek dostatečně stabilní a nehrozí buďto jeho přenesení či převržení). [11]

4 ARCHITEKTONICKÉ OSVĚTLOVACÍ SYSTÉMY

V současné době je nasvícení významných budov, architektonických památek, fontán soch, parkových a veřejných prostor samozřejmostí. Díky správnému nasvícení lze dosáhnout velmi pozitivních výsledků především z hlediska podtržení dané atmosféry. Architektonické osvětlení, na rozdíl od divadelního, využívá méně efektů na straně jedné, na straně druhé o to více kombinací, typů a druhů světelných zdrojů od různých výrobců. [12]

Světlo ve venkovních prostorách však nemá opodstatnění jen z hlediska vizuálních a estetických kvalit, ale má i své náležitosti a funkce. Je nutno neopomíjet jeho praktické využití například v rámci veřejného orientačního osvětlení pěších komunikací. Světlo by vždy mělo být orientováno na hlavní pěší komunikaci, jak už kvůli dále zmíněným světelným ztrátám, tak i z hlediska přehlednosti v prostoru. Nesmí zde vznikat přesvětlené a slepé prostory. Osvětlení v historických zónách, náměstích a parcích samozřejmě kladou větší nároky, jak na kvalitu provedení, tak i na estetickou stránku věci. V současné době dochází k čím dál častějšímu používání LED technologie v rámci veřejných prostor, především z hlediska nízké energetické náročnosti a dlouhé životnosti. Přestože je použití LED technologie dlouhodobě přijatelnější variantou, je třeba pečlivě vybírat mezi certifikovanými výrobky. Nevýhodou této technologie je tzv. bílé světlo s vysokou teplotou chromatičnosti, tedy světlo s významnou modrou složkou, která je pro noční svícení nejškodlivější. Tradiční oranžové výbojky jsou v tomto ohledu k životnímu prostředí mnohem šetrnější, proto je třeba dát přednost alespoň teplejšímu odstínu.

4.1 Instalace architektonického osvětlení

Vyvstává zde také otázka, zda je osvětlení na určitých místech vůbec vhodné či žádoucí. Je tedy nutno dbát na to, aby byl vhodně zvolen typ osvětlení a pečlivě zváženo jeho umístění, protože osvětlovací soustavy architektonického osvětlení jsou vždy navrhovány jako trvalé instalace. Nesprávně zhotovený návrh může ohrozit nejen budovu, ale také zdraví okolních obyvatel. Nutno věnovat pozornost jak umístění, tak a to především tomu, že architektonické osvětlení je vždy viditelné i za denního světla. V jeho okolí se pohybují a pracují lidé, jeho necitlivá instalace může zcela degradovat výsledný efekt. Prostor musí obohacovat, ne mu ubírat na kvalitě. Budovy a ostatní objekty by se měli svítit většinou směrem shora dolů, je-li to možné. Pouze takovýto přístup osvětlení může zajistit, že světlo nebude míjet osvětlovaný objekt. Nasvícení zdola by mělo být použito pouze tehdy, pokud

je to z technických důvodů neproveditelné či příliš komplikované (například vysoká věž kostela nebo radnice). Při návrhu se musí dbát tedy na to, aby došlo k co nejmenším světelným ztrátám a přesahům mimo zamýšlenou plochu osvětlovaného objektu. K tomuto účelu je více než vhodné používat směrové světlomety, stínítka a clony. Světla by měla být zvolena tak, aby nevyžadovala složitou údržbu, snadno se dal měnit světelný zdroj a vyznačovala se odolností proti povětrnostním vlivům a vandalismu.

Obr.9. a Obr.10 Příklady chybné instalace architektonického osvětlení

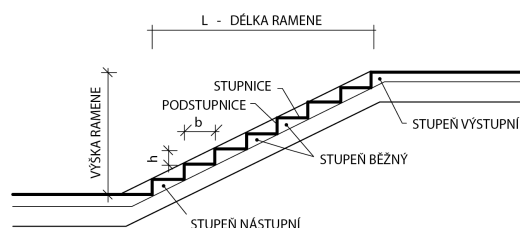
Dalším podstatným bodem je také adekvátní zasazení k ostatním osvětlovaným objektům v okolí. Pokud se v blízkosti nachází pozemní komunikace je nutno brát na zřetel, aby navrhované řešení neoslňovalo řidiče a rovněž tak přilehlou bytovou zástavbu, nemluvě o kolemdoucích. Intenzita osvětlení by měla respektovat krajinu, či budovu a v neposlední řadě by měla splňovat technické normy, které vymezují maximální přípustný jas fasád a objektů. Dalším aspektem je taktéž energeticky úsporná stránka projektu. U efektového osvětlení by mělo být možno jednotlivé prvky buďto regulovat či v nejlepším případě v nočních hodinách vypínat. Pokud je osvětlení zamýšleno jako slavnostní, mělo by být použito jen omezeně, aby nezevšednělo. [12]

4.2 Základní dělení svítidel používaných v architektonické praxi

Svítidla se dělí do tří základních skupin a těmi jsou svítidla klasická, speciální a mobilní (sofistikované) venkovní osvětlovací systémy. Dále pak je možné je rozdělit podle druhu, velikosti a životnosti. Důležitým aspektem je také tvar a charakter vyzařovaného světla a posledním kritériem při výběru vhodného svítidla je také prostředí ve kterém budou svítidla instalována. [12]

5 PŘÍSTUPOVÉ RAMPY A SCHODIŠTĚ

Schodiště je vertikální komunikace spojující dvě různé výškové úrovně. Jedná se tedy o komunikační prostor, který se skládá ze schodišťových ramen a podest. Schodišťové rameno je konstrukce nejméně o třech schodišťových stupních, která spojuje nástupní a výstupní rameno. Dále pak je zde schodnice, což je konstrukce podporující schodiště, mohou do ní být vetknuty jednotlivé stupně. Schodišťová zeď ohraničuje schodiště, tvoří nosnou konstrukci pro schodišťová ramena a taktéž do ní mohou být vetknuty stupně. Mezi jednotlivými patry se nachází hlavní odpočívadlo, což je plošná vodorovná konstrukce mezi schodišťovými rameny nacházejícími se v úrovni podlaží. Vedlejší odpočívadlo nebo-li mezi podesta je plošná konstrukce mezi rameny, musí být povětšinou podepřena podestovými nosníky. Schodišťový stupeň se skládá ze stupnice (nášlapná horní plocha stupně), podstupnice (přední strana stupně) a čelo stupně (boční strana stupně). [13]

Obr. 11. Popis schodiště

Vnější terénní schodiště jsou většinou umístěna samostatně v terénu a nechráněná vůči povětrnostním vlivům. Schodiště dělíme podle použití, podle tvaru a počtu ramen, smyslu užívání či smyslu výstupu anebo také podle konstrukčního uspořádání či použitého materiálu.

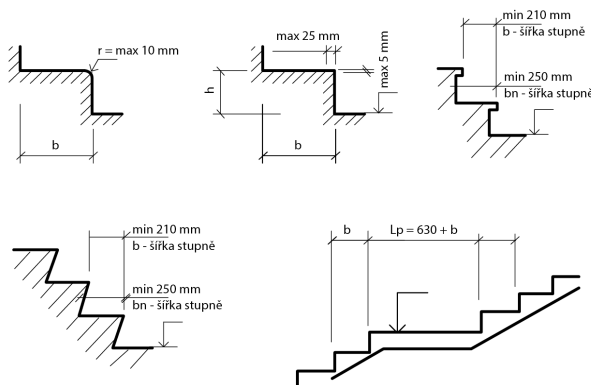
Šikmé rampy musí být široké nejméně 1,30 metru a jejich sklon by neměl překročit 8,33%. Pokud není rampa delší než 3 metry, smí mít sklon 12,5%. Prostor šikmé rampy musí být doplněn po obou stranách madly ve výši 0,90 metru, které musí přesahovat 0,15 metru první a poslední schodišťový stupeň. Šikmina musí být po každých 9 metrech přerušena podestou v délce nejméně 1,50 metru. Stupnice nástupního a výstupního schodu musí být výrazně označena od okolí. [14]

5.1 Technické a rozměrové požadavky na schodiště

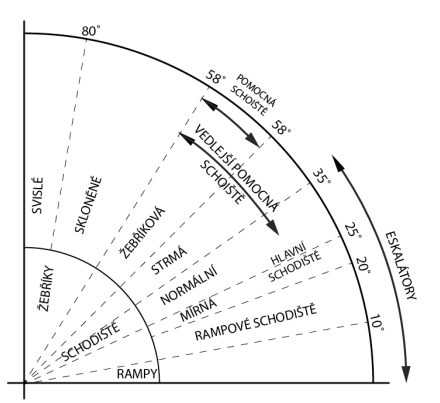
Sklon schodišťového ramene je dán úhlem, který svírá schodišťové rameno a vodorovná rovina. Vzájemný vztah mezi výškou a šířkou stupně (v milimetrech) je dán vzorcem, při-

čemž průměrná délka lidského kroku se rovná 630mm. [14]

$$2v + \text{š} = 630 \text{ (mm)}$$

Obr.12. Rozměry schodišťových stupňů

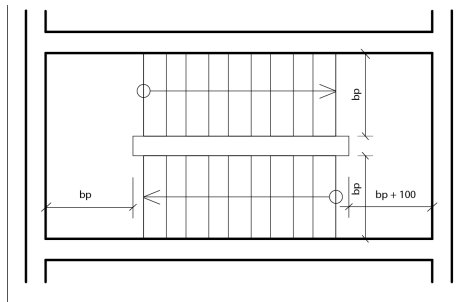
Obr.13. Rozdělení schodišť dle sklonu schodišťových ramen

V témže schodišťovém rameni, ani v jednotlivých podlažích by se neměly měnit výšky ani šířky schodišť. Rozdílné výšky lze vyrovnat navýšením či snížením počtu jednotlivých stupňů. V jednom rameni by mělo být u veřejných schodišť maximálně 16 stupňů. Povrchová úprava by měla být stejná jak u podest tak i u jednotlivých stupňů. Okraj schodišťového stupně bývá většinou skosen a stupnice je při okraji opatřena úpravou proti skluzu (u kamenných obkladů se používá karborundový pásek). [13]

5.2 Průchodová šířka schodiště

Průchodová šířka ramene má být násobkem 0,55 metru, ta je potřebná pro průchod dospělého člověka a zároveň se jedná o šířku únikového pruhu. Z toho vyplývá, že nejmenší průchodová šířka je u pomocných schodišť 0,60 metru, vedlejší schodiště 0,90 metru a hlavní

schodiště v rodinném domku 0,09 metru a ostatní hlavní schodiště 1,10 metru. Šířky ramen se navrhují dle druhu budovy a účelu schodiště.

Obr. 14. Průchodná šířka podest schéma

Průchodná šířka podest a mezipodest se musí minimálně rovnat průchozí šířce ramen u mezipodesty. Podlažní podesty by měli být o 0,10 až 0,20 metru hlubší než je průchodná šířka přilehlých ramen. [13]

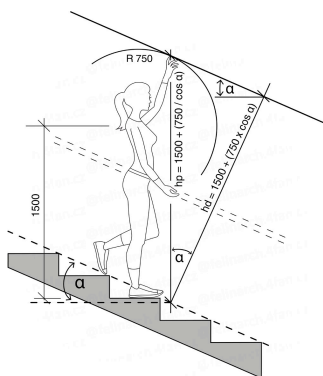
5.3 Podchodná a průchodová výška schodiště

Podchodná výška h_1 se měří na svislici od poslední hrany schodišťového stupně a konstrukce (podhledem) nad touto hranou. Nejmenší dovolená podchodová výška pomocných schodišť je 2,10 metru. V ostatních případech se nejmenší podchodová výška h_1 určuje v závislosti na sklonu schodišťového ramene a pomocí vzorce:

$$h_1 = 1500 + 750 / \cos \alpha \quad [mm]$$

Průchodná výška h_2 v mm se měří jako kolmá vzdálenost mezi výstupní čarou a konstrukcí nad výstupní čarou (podhledem), která se určí podle vzorce:

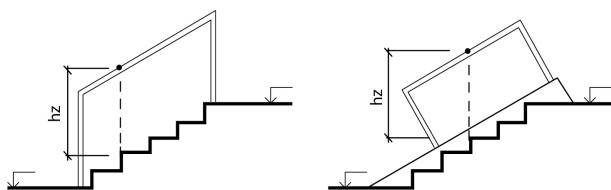
$$h_2 = 750 + 1500 \cos \alpha \quad [mm]$$

Obr. 15. Podchodná a průchodná výška schodiště schéma

5.4 Rozměry zábradlí

Výška zábradlí h_2 se měří vždy od hrany jakéhokoli stupně daného ramene svisle k horní úrovni madla, bez ohledu zda jsou krajní zábradelní sloupky šikmé či svislé na sklon ramene. Výška zábradlí je ovlivněna hloubkou prostoru vůči kterému má ochrannou funkci jak fyzickou tak i psychickou. Má stejnou hodnotu ať jde o zábradlí v interiéru či exteriéru. [13]

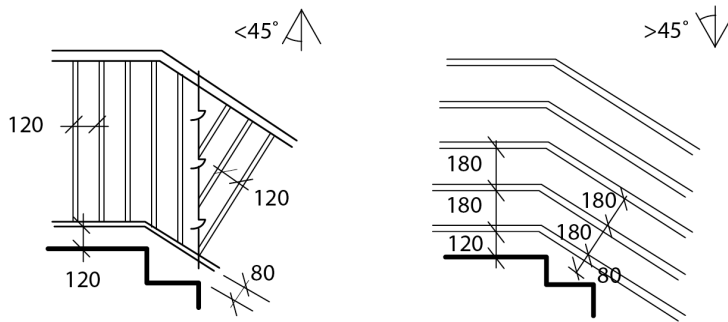
Obr. 16. Výška zábradlí

Hloubka ΣH	Výška zábradlí h_z
do 3 m	900 mm
do 12 m	1000 mm
do 30 m	1100 mm
přes 30 m	1200 mm

Tab.3. Tabulka šířka zábradelního zrcadla

5.5 Výplň zábradlí

Výplň zábradlí u schodišť, šikmých ramp, balkonů atd. může být buďto plná či s mezerami (tyčová, sloupková, mřížová apod.). Největší přípustné mezery po obvodu nebo uvnitř zábradlí jsou stanoveny pro převážně kolmé členění (do odchylky 45° od svislice) nebo převážně vodorovné členění (odchylka větší než 45° od svislice). U provozů s omezeným přístupem osob může být výplň s mezerami do 0,25 metru. [13]

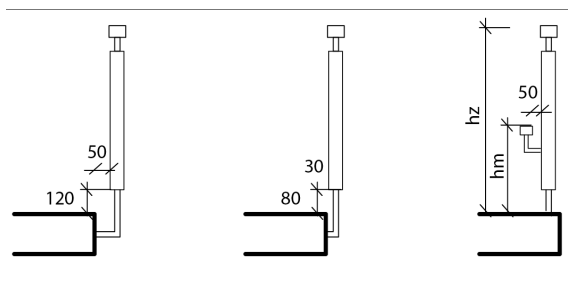
Obr.17. Mezery ve výplni zábradlí

V rámci veřejného prostoru je třeba počítat s přítomností seniorů, tělesně postižených občanů a dětí, proto je nutno provést úpravy výšky zábradlí. V tomto případě je doporučeno počítat s dalším madlem v odpovídající výšce viz tabulka. [13]

Jeho výška a umístění od podesty *hm* je:

pro děti do 6 let	0,40 až 0,50 m
pro děti do 12 let	0,60 až 0,70 m
pro staré a nemocné lidi	0,90 m

Tab.4. Úpravy výšky a umístění zábradlí

Obr.18. Úpravy výšky zábradlí pro seniory, tělesně postižené a děti

6 PLENÉROVÉ DIVADLA

6.1 Vznik a vývoj Plenérových divadel

Pokusím se stručnou formou obsáhnout rozsáhlou historii vzniku přírodních divadel v Evropě. Mezi první divadla pod širým nebem patří řecké amfiteátry v Athénách a v Epidauru či v Efezu, ty vznikly v rozmezí mezi 4. a 5.-tým stol. Jednalo se o rozsáhlé stavby, které dokázaly pojmout obrovské množství lidí. Divadelní představení v Řecku byly považovány za velké lidové slavnosti a pořadatelé museli poskytnout místo pro co největší skupinu obyvatel. V začátcích řeckého divadla se umísťovaly hlediště na svahy návrší. Později se začala stavět divadla dřevěná a v 5. stol. se začaly využívat ke stavbě kamenných amfiteátrů přirozené svahy. [16]

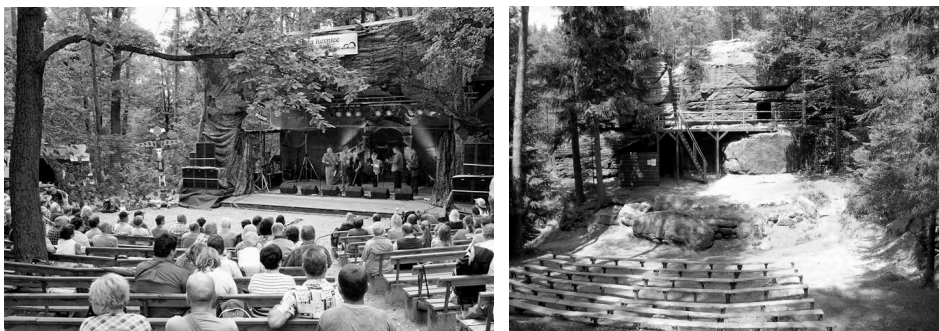
V rozmezí mezi 19. a 20.-tým stoletím se začíná znovu otvírat tematika hraní v přírodě. Tyto snahy se nejvíce prosazují v Německu (Stolpmuende, Zoppotský les, Ahlbeck) a ve Francii (Nimes, Orange, Champagne-la-Bataille). V této době dochází k pokusům, které zkoumaly možnosti, jak představením obsáhnout prostory, které nebyly původně určeny jako divadelní. [17] Tento přístup stíral rozdíly mezi lidmi, jejich postavením a poskytoval prostor pro bližší kontakt mezi nimi. V Londýně, Švýcarsku, Rakousku, Německu, Polsku a v Rusku vznikají další divadla v přírodě. Využívají se různé netradiční přístupy a místa k hraní. I nacisté rádi využívali atmosféry přírodních divadel. Měli v plánu postavit na 500 přírodních plenérových divadel, které měly být umístěny na odlehlých místech, v lesích či horách. Zrealizovalo se jich pouze 40 a odehrávaly se zde hry, během nichž byl vykonáván kult nové národně-socialistické mytologie vycházející z germánských legend. V třicátých letech se do starověkých amfiteátrů v Delfách, Athénách a Epidauru znovu navrátil život. V šedesátých letech vzniká nová forma využití těchto přírodních divadel tzv. „open air“ festivaly, příkladem může být protestní hnutí Woodstock a jejich tří denní festival v USA. [18]

6.2 Plenérová divadla v Čechách

První přírodní divadlo u nás bylo postaveno r. 1723 na Pražském hradě, hned po něm následovalo zahradní divadlo v Červeném dvoře u Českého Krumlova 1756-1782 dále pak na Blatné. Po té následuje stavba dalších divadel v zámeckých parcích např. v Hluboké, Konopišti, Kroměříži, Litomyšli a Rychnově nad Kněžnou. Na přelomu 19. a 20. stol. se čím dál tím více upřednostňují představení realizované na přírodních jevištích. V r. 1913 byly

postaveny další scény v Šárce (hlediště pro 10 tisíc diváků, nedochovalo se), Krči, Plzni, Brně, Olomouci a na mnoha jiných místech po celých Čechách. [18]

Poměrně oblíbenými byla i tzv. Lesní divadla, která byla budována poměrně daleko od vesnic na celém území Čech. Často se u těchto typů divadel využívalo krajinného rázu a scéna byla např. zasazena do skály. Bylo možné vidět i hry, které se nějakým způsobem pojili na místo v krajině a hra tak dostávala další rozměr. Nepřízeň počasí se na některých místech řešila nadstřešením pomocí plachty. Hrál se většinou v neděli a před a po představení se bylo možno občerstvit v přistavených stáncích. Dalšími specifiky v lesním divadle je světlo a zvuk, v takto odlehlých prostorech povětšinou nebyl zaveden elektrický proud, proto se představení většinou odehrávala přes den bez světel nebo byla svícena scénickým osvětlením, které poháněl generátor. Akustiku není možno srovnávat s amfiteátry, navíc se jedná o produkci v přírodě proto je nutné redukovat hlasitost. Tyto divadla bohužel stejně jak rychle vznikla tak i zanikla, mezi jediné dochované patří Lesní divadlo v Řevnicích a v Mlýnech. Z tohoto období pochází poměrně dost publikací, článků či příruček na toto téma. [16]

Obr.19. Lesní divadlo v Řevnicích, Obr.20 Lesní divadlo v Mlýnech

V padesátých letech navrhl známý scénograf a divadelní architekt Joan Brehms unikátní otáčivé hlediště v Českém Krumlově, které se dochovalo do dnešní doby. Spousta venkovních scén byla přebudována na letní kina a využívána pro koncerty různých žánrů. Většího využití se tyto scény dočkali až po roce 1989 s pořádáním hudebních festivalů. [16]

Obr.21. Otáčivé hlediště Český Krumlov, Obr. 22. Letecký snímek otáčivého hlediště

6.3 Současná divadelní tvorba

Současná divadelní tvorba se dá shrnout do několika přívlastků, kterým je povětšinou vlastní nekonvenční přístup porušující zaběhlé klasické normy. Existuje celá řada nově vzniklých typů představení, ať už se jedná o verbální či nonverbální představení, performance, site specific, umělecké projekty nebo taneční divadelní představení. Pro tento typ představení jsou charakteristické jak vizuální efekty, tak i místo, ve kterém se odehrávají. Vznikly pravděpodobně jako opak ke klasickému divadelnímu prostředí a díky rychlému rozvoji moderní technologie, hudby, videoartu a různých typů projekcí lze dosáhnout poměrně zajímavých efektů s minimálními výrazovými prostředky. Často se pro divadelní představení tohoto typu využívají opravdu netypická prostředí počínaje průmyslovými budovami a konče vodní hladinou. Na představeních povětšinou pracují týmy výtvarníků, zvukařů a světelných designérů.

6.4 Scénické osvětlovací systémy

Základním rozdílem mezi architektonickým svícením a scénickým osvětlením je především fakt, že jsou osvětlovány pohyblivé objekty na jevišti a divák je pozoruje z přesně definovaných pozic. Zatímco u architektonického svícení jsou osvětlovány objekty statické, které divák může pozorovat z různých vzdáleností a úhlů. V rámci divadelního představení designér musí k osvětlení přistupovat důsledně a výběr světel přizpůsobit celkovému vyznění hry. Výběr svítidel, klapek a filtrů ale i dynamika a konfigurace osvětlení musí odpovídat dané divadelní hře, především pro umocnění emocionálního prožitku diváka. Nick Moran ve své knize *Světelný design pro divadlo koncerty, výstavy a živé akce* přirovnává světelný design k fotografii a říká, že *„Na jevišti právě světlo definuje kompozici divadelního obrazu, nejzajímavější místa, relativní důležitost popředí a pozadí, hloubku prostoru a jeho hranice, viditelnost textur a tak dále.“* [19] Dobrý světelný návrh musí kromě těchto kritérií splňovat také v co nejmenší míře oslnění diváků. Již z několika světových studií vyšlo najevo, že řeč je vnímána očima. Proto je důležité bodově nasvítit zejména obličej herců k posílení kognitivního zpracování řeči a pochopení děje. Velmi důležitou součástí představení kromě nasvícení je také slyšitelnost a akustika prostor.

7 REŠERŠE

7.1 Realizace v České republice

7.1.1 Úprava nábřeží řeky Loučné v Litomyšli

(AP Ateliér Josef Pleskot)

V roce 2002 došlo k rozsáhlé povodni proto bylo nutné rekultivovat a zpevnit břeh řeky Loučné a při této příležitosti došlo k propojení řeky se sousedním sídlištěm. Úpravy probíhají na obou stranách řeky, místo nabízí procházku hned na několika úrovních v různých vzdálenostech od řeky. Tyto jednotlivé části jsou tvořeny zídkami a přímým přístupem k řece. Čeho si na této realizaci cením je to, že nedochází k žádnému nadměrnému zahrazení prostoru a i přesto, že se jedná už o starší projekt místo podtrhuje a definuje. Použité materiály pracují, postupně vrůstají do krajiny a působí jako by tu byly už odedávna. Nachází se zde nenápadné drobné detaily ve formě stupňovitých schodišť vsazených do svahu a most, který slouží jako náměstí. Najdeme zde hned několik variant posezení, vytvořených převážně ze dřeva a právě proto zřejmě celý prostor působí kompaktním a nenuceným dojmem v kontrastu s panelovou zástavbou sousedícího sídliště. Součástí návrhu jsou kurty v kombinaci s parkováním a vysazené stromy. [20]

Obr.23. Koryto řeky Loučné v Litomyšli, Obr. 24. Most na řece, Obr. 25. Cyklostezka vedoucí po břehu řeky

7.1.2 Revitalizace lesoparku na říčním ostrově Santos v Sušici

(P. Šimek, Ateliér Florart)

Městský lesopark na řece Otavě byl založen již za dob první republiky, ale po válce vlivem nedostatečné údržby, začal bohužel postupně chátrat. O jeho exotické jméno se pravděpodobně postarali kluci, kteří tam chodily hrát fotbal a napodobovali fotbalistu Pelého. Podle jména jeho klubu dostal nové jméno i ostrov. Město se rozhodlo park revitalizovat a

proměnit ho na „ostrov pokladů“. Ostrov byl již za první republiky častým rekreačním místem a tyto aktivity mu zůstaly vlastní. Nacházela se zde kuželárna, tančírna a zpevněný břeh s možností koupání. Vyhlášená architektonická soutěž byla bedlivě sledována veřejností a její výsledky byly vystaveny přímo na ostrově. Na základě zpětné vazby došlo k rozvinutí návrhu. Zapojení veřejnosti je v poslední době poměrně běžnou praxí a dle mého názoru může celou věc posunout do úplně jiné úrovně. Citlivou revitalizací došlo k vytvoření stěžejního konceptu, který respektuje a využívá přítomnost vodního toku a zároveň jej zpřístupňuje široké veřejnosti. Na severu je umístěná městská pláž. Ostrov je také místem, na kterém se často odehrávají festivaly, sportovní závody a sezónní oslavy. Pro tyto aktivity autoři vymezili střední část parku. A na jihu je prostor pro poklidné brouzdání se vodou. Celý tento návrh považuji za velmi kultivovaný nenucený a navíc velmi profesionálně prezentovaný. Navíc byl tento projekt oceněn a je Parkem roku 2014. [21]

Obr.26. Restaurace v lesoparku na říčním ostrově Santos v Sušici, Obr.27. Brod u břehu řeky, Obr. 28. Kuželna

7.1.3 Löschnerovo náměstí v Kadani (Uhlík Architekti)

Území v okolí bývalého hřbitovního kostela sv. Anny je součástí prstence již neexistujících městských hradeb. Dle dobových zvyklostí byl tento prostor transformován do zeleného pásu parku a veřejných budov umístěných kolem středověkého historického jádra. Postupem času zde vzniklo náměstí, jehož roztržitěné prostory se podařilo revitalizací sjednotit a definovat. Návrh spočívá v rozčlenění náměstí v tři samostatně fungující soukromé prostory, které jsou však vzájemně propojeny. Je zde zohledněno jak městské chápání parkových ploch tak i předměstská zástavba v něm. Tuto hranici zvýrazňují za pomoci přesně stavebně umístěných prvků opěrných zídek a úprav zpevněných ploch. Dřevěné prvky spolu s moderními materiály kontrastují s historickým centrem města, zdůrazňují plochu náměstí a

přidávají mu na důležitosti. Na této realizaci se mi líbí především citlivé zpracování území a jeho kultivované zasazení do historického města. [22]

Obr.29. Löschnerovo náměstí v Kadani, Obr.30. Vodní prvek na náměstí

7.1.4 Park před Janáčkovým divadlem (Jaroslav Černý)

Město Brno se opakovaně snažilo najít investora na zafinancování komplexní rekonstrukce veřejných prostor před budovou Janáčkova divadla. Projekt původně sliboval vybudování podzemních garáží doplněných o zeleň. Realizace se protahovala soukromý investor zrealizoval nakonec jen garáže, vybudování parku bylo financováno z rozpočtu města. Na střeše garáže vyrostla parková zóna, která se skládá z pásů svažitéch travnatých ploch sloužících k odpočinku. Ve středu parku je situována zpevněná plocha, na níž se nachází několik vodních trysek a dominuje jim prvek Flashwall, což je fontána ve tvaru opony. Tento prvek přes den plní úlohu fontány a v noci je zajímavý hlavně díky uměleckému nasvícení. Celá myšlenka mne zaujala na první pohled, především pro jeho myšlenku a vazbu fontány na budovu divadla. Vodní prvky přinesly do tohoto prostoru život a kontrastují s betonovým okolím. Lidé tento prostor začali čím dál tím více navštěvovat a využívat vodní prvky. Nicméně zanedlouho došlo ke stížnostem ze strany občanů, různých politiků ale i architekta, že prostor není určen ke koupání. Městská policie tedy lidi začala z fontány vyhánět, město oznámilo, že voda ve fontáně je chemicky ošetřována a může způsobit zdravotní potíže. Kromě jiného se uvažovalo o vyhlášece proti koupání na veřejnosti nebo o zavedení řádu užívání prostoru. Sám architekt se k této skutečnosti vyjádřil slovy, že nečekal že se prostor bude takovým způsobem využívat a obává se jeho devastace. Dle mého názoru je dobře, že lidé prostor užívají a není třeba jej ohrazovat či znepřístupňovat. Veřejný prostor je přeci budován pro veřejnost a ta jej dokáže kreativně využívat a postupně proměňovat v souladu se svými požadavky. Za předpokladu, že nedochází k jeho ničení či ohrožení bez-

pečnosti ostatních uživatelů parku. Nicméně na některé realizace ve veřejném prostoru zřejmě ještě musí naše společnost dozrát. [23]

Obr. 31. Kašna před Janáčkovým divadlem, Obr. 32. Vodní prvky před divadlem

7.2 Realizace v zahraničí

7.2.1 The High Line Park, New York, USA

(diller scofidio + renfro | Elizabeth Diller, Charles Renfro, Ricardo Scofidio,
field operations | Piet Oudolf)

Tento zajímavý veřejný prostor vznikl konverzí dopravní dráhy, která v 30.-tých letech 20.-tého stol. sloužila k dopravě potravin mezi sklady. Kvůli častým nehodám na dráze pozemní byla postavena dráha vysutá měřící téměř 21 metrů. Tento prostor byl mimo provoz přes 25 let a v rámci jeho rekonstrukce muselo dojít k razantním úpravám především spojených s plánovaným návrhem parku. Bylo nutno provést celkové vyčištění ploch, návrh a realizaci nových nosných pochozí ploch, hydroizolace, drenážní systém, kanalizaci a elektroinstalaci. V současnosti tento prostor nahrazuje parkové plochy v husté uliční zástavbě a zachovává přirozené vrstvení města. Celková délka parku je přibližně 2,5 kilometru dlouhá a prozatím jsou realizovány pouze dvě části návrhu, část třetí se dokončí po vyřádkování majetkových vztahů. Manhattan se za poslední roky proměnil z původně průmyslové části na umělecké centrum. Konají se zde různé akce a široké okolí je obklopeno ateliéry, galeriemi, designovými obchody a kluby. Celý prostor parku v určitých místech záměrně pracuje s náletovými porosty, mnohdy i původními, které jsou pro dráhu typické. Různým způsobem prorůstají prostorem, mezi kolejemi a působí jakoby zde byly odedávna. Výběru vhodné vegetace různé velikosti, tvaru a barvy byla věnována velká pozornost s ohledem nejen na celoroční provoz ale i na celkový udržitelný ekosystém. Je zde vysazeno spousta druhů různých dřevin, zelených stěn a keřů, které v parných dnech poskytují stín a dodávají místu přirozený vzhled. Nalezneme zde hned několik typů mobi-

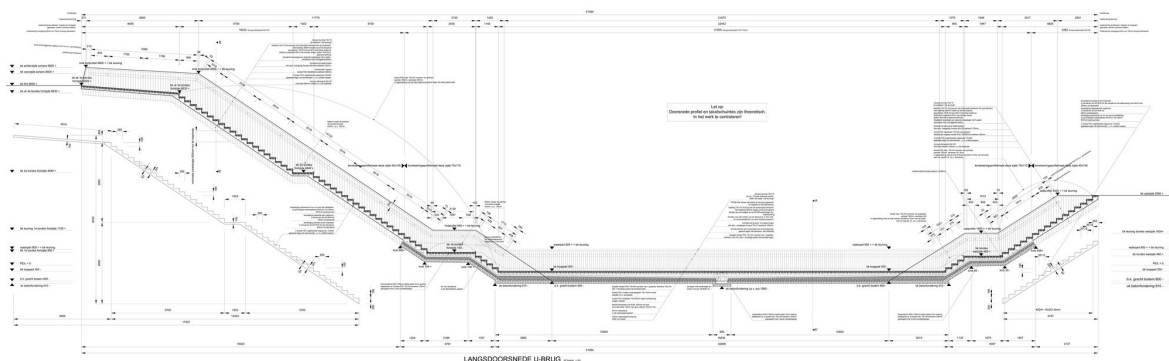
liáře vycházejícího z tvarů kolejnic vybíhajících nad povrch, či nastavitelné lehátka určené k pozorování ruchu pulzujícího velkoměsta. Kromě kreativních přístupů v návrhu mobiliáře se zde také nacházejí různé druhy vodních prvků a osvětlení. Prostor je variabilní a nabízí širokou škálu různých aktivit jak pro jednotlivce tak i pro velké skupiny návštěvníků. Celý park je bezbariérový a náklady na jeho rekonstrukci jsou pravděpodobně nižší než jeho demolice. [24]

Obr.33. The High Line Park, New York, USA, Obr. 34. Detail zapojení původní železnice, Obr.35. Mobiliář

7.2.2 Moses Bridge (RO&AD Architecten)

Fort de Roovere je pevnost ležící na jihozápadě Nizozemí. Vznikla v 17.-tém stol. a je součástí obranné linie složené z řady pevností a měst umístěných v záplavových oblastech. Toto místo po revitalizaci slouží zejména pro rekreační účely. Vznikla zde hustá síť pěších a cyklistických tras a jedná se o oblíbenou destinaci turistů. Tvrz je obklopena vodním příkopem, po jehož obnovení bylo však za potřebí přístupového mostu. Celá myšlenka tohoto projektu je tedy velmi zajímavá, vezmeme-li v úvahu, že se jedná o opevnění, které by mělo být nedobytné. Sami autoři návrhu říkají, že není příliš vhodné stavět mosty přes příkopy obranných staveb, zejména tak na místech, kde by se mohl objevit nepřítel. Proto se rozhodli navrhnout neviditelný most, který jakoby ani nepřerušoval vodní hladinu. Celá konstrukce mostu je dřevěná a to ještě více umocňuje přírodní charakter tohoto místa. Nemluvě o dalším rozměru, který umožňuje místo pozorovat z pozice vodní hladiny. Toto řešení dle mého názoru perfektně zapadá do krajinného rázu, respektuje a podporuje jak historickou část místa tak i jeho novou funkci. [25]

Obr.36. Moses Bridge, Obr.37. Pohled z břehu, Obr.38. Vodní plocha, Obr.39. Výkres detail řešení Mostu

7.2.3 Plovoucí plošina pro London Wildlife Trust, Anglie (AOR)

Finský institut v Londýně ve spolupráci s Architektonickou nadací odhalili projekt plovoucí plošiny umístěné na Regent's Canal. Jedná se o projekt, jehož cílem je znovu zpřístupnit tyto prostory přírodní rezervace v centru města pro širokou veřejnost, a tím tak poskytnout návštěvníkům místo pro relaxaci přímo v centru města. Tento prostor je platformou nejen pro veřejnost, ale mohou se zde konat i vzdělávací programy pro školy. Plovoucí plošina je tvarově inspirována tradičními finskými dočasnými přístřešky Laavus, které si stavěli rybáři a lovci. Tyto primitivní přístřešky byly vytvořeny povětšinou z dostupných materiálů, větví, mechu a listí. Konstrukce navržené plošiny tedy odráží průmyslovou historii místa. Autoři návrhu tak staví do kontrastu použité materiály vnitřního a vnějšího pláště plošiny. Venkovní plášť plošiny je opatřen Cortenovým plechem, inspirací jsou zde pravděpodobně projíždějící lodě. Zatímco interiér je opatřen teplým dřevem, které generuje příjemnou akustiku a je doplněno o pohodlné plochy k sezení. V konstrukci jsou umístěny trojúhelníkové otvory v různých výškách, které umožňují zajímavé průhledy. Projekt je zajímavý už jen přístupem města k plochám tohoto typu a snahou toto místo transformovat do nějakého vyššího cíle. [26]

Obr.40. a 41. Plovoucí plošina pro London Wildlife Trust

7.2.4 Circular Infinite Bridge in Aarhus, Dánsko (Gjode & Povlsgaard ARKITEKTER)

Tuto realizaci jsem si vybrala především pro její působení v prostoru. Most samotný kromě pěší zóny působí spíše jako umělecké dílo na hladině moře. Líbí se mi taktéž samotná myšlenka nikdy nekončící procházky. Celý most je vytvořen z 60-ti velkých sekcí, které jsou 2,5 metrů široké a 3,15 metrů dlouhé a váží přibližně 250 kg. Celá konstrukce navazuje na spoustu původních historických mol, které v této části stávaly a byly oblíbenou destinací obyvatel městečka. Jedná se o sochařsky pojatou pravděpodobně dočasnou instalaci, která vznikla u příležitosti akce Aarhus' Sculpture by the Sea v Dánsku. [27]

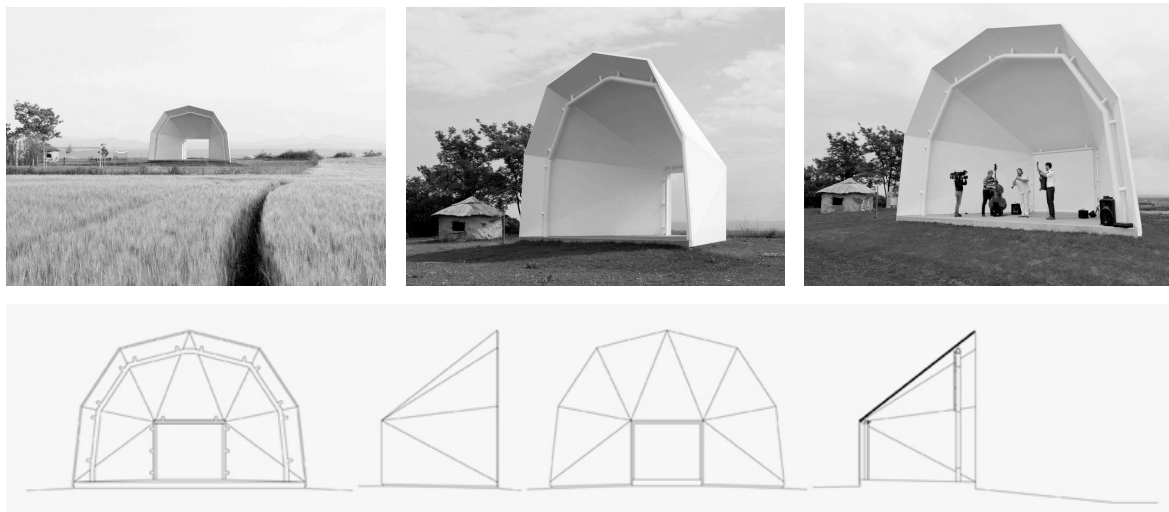

Obr.42. Realizace Circular Infinite Bridge, Obr.43. Letecký snímek, Obr.44. Detail z břehu

7.2.5 Open air stage, Rakousko (Martin a Werner Feiersinger)

Realizace vznikla 60 kilometrů severozápadně od Vídně. Tento objekt je situován na okraji správné plošiny a slouží nejen jako jeviště, ale také opticky rámuje výhled do krajiny. Konstrukce se skládá z devíti prefabrikovaných panelů, které jsou vyztuženy rámem z ocelových trubek. Panely jsou vytvořeny z příčně vrstveného dřeva, které je opatřeno svrchní

vrstvou laminátu. Tato povrchová úprava dodává konstrukci požadovaný lesk. Zadní stranu objektu je možno dle potřeb uzavřít či nechat otevřenou. Na této platformě se mohou odehrávat různé akce. [28]

Obr.45. Realizace Open air stage v Rakousku, Obr.46. Konstrukce, Obr.47. Koncert, Obr.48. Technické výkresy

7.3 Současné realizace veřejných prostor ve Zlíně

7.3.1 Revitalizace Gahurova prospektu

(Jitka Ressová, Hana Maršíková, architektonické studio Ellement)

Gahurův prospekt je součástí velkolepého urbanistického plánu F.L.Gahury, jehož hlavním záměrem bylo rezervování velkých „zelených ploch“, pro založení parků. Celý urbanistický plán města vychází z těchto prostranství a snaží se svým obyvatelům nabídnout dostatek prostoru pro odpočinek a rekreaci. Prospekt je vymezen dvěma řadami budov bývalých internátů a zakončen Památníkem T. Bati (bývalým Domem umění). Na jedné straně je obklopen novým komplexem Univerzitní knihovny a Kongresového centra města Zlína od architektky E. Jiříčné a z druhé strany sousedí s Obchodním domem a Budovou tržnice. Budovy se vymykají pravoúhlému uspořádání vlastnímu meziválečnému urbanismu. Revitalizace spočívala na heslu „projít a nepřerušit“. Byli zde tedy zrealizovány zapuštěné chodníky které neruší kontinuitu zelené travnaté plochy při čelním pohledu, ale zároveň poskytují průchod či posezení a odpočinek. Dovolím si tvrdit, že autoři tomuto místu znovunavrátili jeho původní funkci, známou již z mnoha dobových fotografií, kdy zaměstnanci továrny takovýmto způsobem trávily své obědové přestávky. Nejedná se však o pouhé zpřístupnění

prostoru mezi budovami, ale i jeho okolí, které je velmi kultivovaně řešeno v detailu. Ať už jde o decentní nasvícení jednotlivých cest tak i zakomponování uměleckého díla „Po každé úplně jiná slova“ od Jiřího Valocha. [29]

Obr.49. Revitalizace Gahurova prospektu, Obr.50. Pohled na Obchodní dům

7.3.2 Revitalizace prostoru parku Komenského ve Zlíně

(Ing. Václav Babka, Ing. arch. Pavel Mudřík, Ing. Lucie Radiová, Ing. Zdeněk Sendler)

Revitalizace parku Komenského byla součástí rozsáhlých úprav zanedbané zeleně v centru města Zlína. Celý projekt byl financován z fondů Evropské unie, která proběhla v r. 2014. V rámci revitalizace došlo ke kompletní rekonstrukci bývalé budovy Krajské knihovny na víceúčelový kulturní komplex, ke kterému byla velice vkusně přistavěna kavárna. Historická budova tak dostala další možné využití, ale bohužel musí fungovat 6 let jako nezisková organizace, což je jednou z podmínek projektů financovaných z evropských fondů. Součástí projektu je také úprava ulice školní na pěší zónu doplněnou o zahrádky sloužící přilehlým kavárnám a restauracím, na ty se šestiletá výjimka také vztahuje. Majitelé prostory využívají, ale neobsluhuje se zde. Kromě pěší zóny je zde vytvořen okruh kolem celého parku a rychlostezka navazující na původní vyšlapané stezky. Po obvodu okruhu sloužícího bruslařům, cyklistům a chodcům se nachází velké množství laviček, kvantita a barevnost má pravděpodobně navazovat na původní lavičky navržené Františkem Crhákem. Ve středu se nachází zrekonstruovaný altánek. Dětské hřiště se také dočkalo nového provedení, nicméně muselo být od hlavní cesty odcloněno pomocí přístřešků z tónovaného pohledového betonu. Při rozsáhlé rekonstrukci došlo na rozsáhlé kácení a tak na protesty občanů bylo v místě nově vysazeno 296 stromů, skoro 4000 keřů a více než 11400 trvale rostoucích květin. Celý prostor najednou působí přehledně, čistě a láká čím dál tím větší počet návštěvníků k posezení nebo aktivně strávenému času v centru města. [30]

Obr.51. Betonová rychlostezka, Obr. 52. Pohled na ulici Školní, Obr.53. Vstup do parku z ulice Štefánikova

7.3.3 Rekonstrukce Malenovického náměstí

Mezi další realizace jsem si dovolila uvést ještě nedokončenou rekonstrukci Malenovického náměstí, především proto, že si cením snah tomuto prostoru s hustou panelovou zástavbou dát základní shromažďovací prostory a tím navrátit místu lidské měřítko. V rámci této realizace dochází k vytvoření malého náměstíčka před bývalou budovou kina Květen. Kino čeká přestavba na víceúčelový kulturní sál. Dle města místu citelně chybí prostory, které by mohli sloužit ke konání různých kulturních akcí, typu školních vystoupení, koncertů a výstav. V místě vznikl kruhový objezd doplněný o květinovou výsadbu a malá odpočinková zóna s vodním prvkem. Místu prospěly i sadové a terénní úpravy. Prostor působí kompaktně a je osazen zajímavým mobiliářem ve formě jednotlivých otočných sedaček, které místu dávají další rozměr. Tento typ sezení je již ze své podstaty zajímavým a hravým prvkem. Návštěvníci se mohou k sobě otočit a konverzovat, nebo jen sedět a užívat si prostoru z každého úhlu. Bohužel se mi nepodařilo nalézt autora. [31]

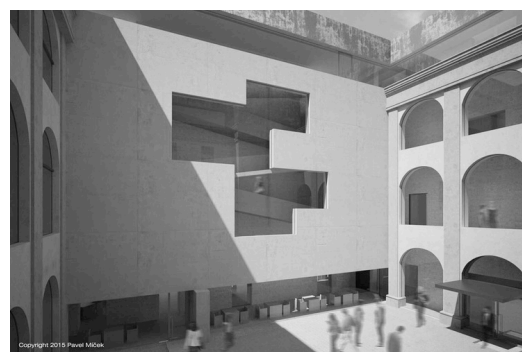
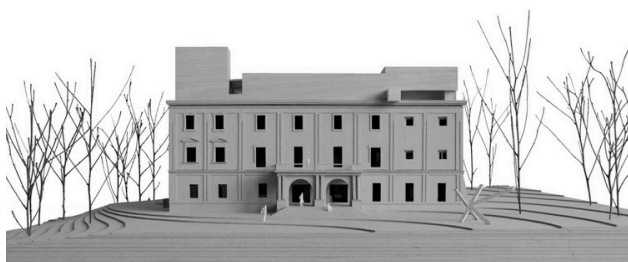

Obr.54., Obr. 55. Rekonstrukce Malenovického náměstí

7.3.4 Revitalizace zámku ve Zlíně

(Pavel Míček Architects | Pavel Míček)

V budově zlínského zámku sídlily po desetiletí dvě významné kulturní instituce. Muzeum jihovýchodní Moravy a Krajská galerie výtvarných umění. Po jejich vystěhování zůstal zámek, který je nejstarší dochovanou kulturní památkou ve Zlíně, prázdný. Proto se hledalo nové využití a to vedlo k vzniku sdružení Zlínský zámek, které se aktivně zasazuje o jeho znovunavrácení do aktivit města. V rámci architektonického zadání jsou zde navrženy dvě základní funkce tohoto prostoru a tím je umístění kulturních institucí (Muzeum města Zlína a Galerie Václava Chada) doplněné o podpůrné aktivity v podobě hotelu, restaurace či kavárny. Celý tento komplex je navržen v několika odstupňovaných úrovních. Součástí návrhu je také revitalizace prostor přilehlého parku a tržnice. Ten by měl být chápán jako opak aktivně působícího parku Komenského a nabízet tak více kulturní vyžití spjaté s odpočinkovou zónou. V parku by měli být umístěny umělecké díla a objekty. Tento projekt je zatím nezrealizován. [32]

Obr.56. Koncept revitalizace Zámku ve Zlíně, Obr.57. Nádvoří zámku

II. PRAKTICKÁ ČÁST

8 HISTORIOGRAFIE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

8.1 Město Zlín

Zlín, město o 75 tisíci obyvatelích, se nachází na východě Moravy a leží v údolí řeky Dřevnice na rozhraní Hostýnských a Vizovických vrchů. První písemná zmínka o osadě sahá až do roku 1322. Baťovská tradice a výhodná geografická poloha v čele s regulovanou říčkou jsou tři hlavní faktory pro následný prudký rozvoj tohoto místa v průmyslové centrum Jižní Moravy. Jedná se o město lineární, rozvíjelo se především podélně. Na jižní břehu řeky je vybudováno centrum města s rozsáhlou průmyslovou částí Svit a obytnou zónou, zatímco severní břeh byl ponechán bytové zástavbě. Osou údolí prochází komunikace na něž jsou navlečeny městské části. Meziválečná stavitelská činnost iniciovaná T. Baťou a jeho týmem renomovaných architektů (J. Kotěra, F.L. Gahura, M. Lorenc a V. Karfík) proměnila 5 tisícové město na aglomeraci funkcionalistické architektury. [33] V celém městském centru se ve většině významných budov zrcadlí tovární konstrukční systém a moderní materiály jako jsou beton, ocel, sklo a cihly. Unifikovaná železobetonová kostra s cihlovou a prosklenou výplní umožňovala stavět rychle a efektivně. [34]

Obr. 58. Farní kostel z r. 1846, Obr. 59. Nároží ulice ulic Dlouhé a Rašínovy 1910-1915

Obr. 60. Městské centrum letecký snímek z r. 1935

8.2 Historie vzniku divadla ve Zlíně

„První zmínku o divadelních aktivitách ve Zlíně nacházíme již v r. 1869, kdy byl založen spolek ochotníků. Zlín byl čím dál tím více zajímavější lokalitou pro divadla především kvůli dynamickému rozvoji města a postupně se zvětšujícími potřebami kulturního vyžití (v r. 1921 měl Zlín 4 678 obyvatel, v roce 1930 už 21 582 a v roce 1938 43 420 obyvatel). Tento prudký nárůst obyvatelstva si vyžadoval investice do vzdělávání a kulturní infrastruktury. Většina těchto staveb se zbudovala v 30.-tých letech. (Velké kino 1933, Památník Tomáše Bati, Komorní kino 1936, Studijní ústavy 1936-38, Škola umění 1939, Filmové ateliéry 1935-1939)“. [35]

8.2.1 Architektonická soutěž

Úvahy o postavení divadelní budovy se objevovaly už kolem r. 1937. R. 1939 vytvořil F.L.Gahura projekt na přestavbu Velkého kina a přilehlého náměstí práce. Tyto vize byly však přerušeny vypuknutím 2. Světové války a neměly nárok na realizaci. Stálou divadelní scénu si divadlo zbudovalo v prostorách Komorního kina, ta byla slavnostně otevřena 14. září 1946 (dnes Malá Scéna, postavena dle návrhů Karfíka r. 1936). Hlediště mělo pouhých 450 sedadel a jeviště bylo po dlouhá léta nevytápěné. Administrativní a technické provozy divadla byli umístěny mimo budovu. Pro divadelní provoz byla vyhrazena téměř celá desátá etáž na Hotelu Moskva, kde bydleli herci i s rodinami. Z dalších pokojů tak byly vytvořeny kanceláře a ateliér pro výtvarníka. Z prostorově nevyhovujících podmínek a provizorně umístěného divadla vznikla konečně r. 1957 myšlenka zadání anonymní architektonické soutěže na Divadlo operní koncepce pro 800-900 diváků. Celkem se soutěže zúčastnilo více než 50 návrhů, nejvíce porotu oslovil návrh dvojice Karel a Miroslav Řepa zpracovaný Františkem Rozhonem a týmem Lukačovič, Tengler. [36]

Obr.61. Soutěžní model budovy městského divadla ve Zlíně

8.2.2 Stavební pozemek a jeho historie

Zamýšlené území pro realizaci stavby se neobešlo bez razantních úprav městského prostoru. Na severozápadním nároží dnešního divadla stával dům JUDr. Šalera. Disponoval dvěma vchody a ve spodní části byla situována schodišťová hala, která vedla ke komfortnímu rodinnému bytu. V dalším patře bylo hospodářské zázemí s terasou podtrženou elegantní pergolou. Tento dům byl propojen z druhou stavbou určenou na pronájem. Tyto stavby ve dvoře sdílely tenisový kurt. Komplex domů se do Zlína příliš nehodil, jak umístěním tak komornějším vzezřením. V r. 1960 vzaly oba Šalerovy domy i s nízkými přízemními domky a farou za své. Byly zbourány, aby udělaly místo nové budově, tehdejšímu Divadlu pracujících (dnešní Městské divadlo). Stavba dala místu velkoměstské měřítko. Na tomto místě také kdysi stával rodný dům Tomáše Bati. [37]

Obr.62. Rodný dům Tomáše Bati z r. 1894

Obr.63. Šalerovy domy, Obr.64. Nová stavba Městského divadla ve Zlíně

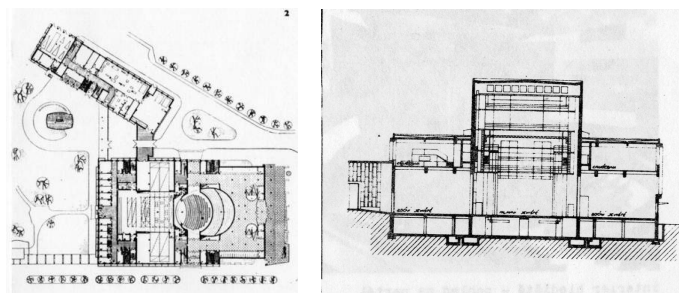
9 ROZBOR OBJEKTU MĚSTSKÉHO DIVADLA A PŘÍLEHLÉHO ÚZEMÍ

Stavba sice začala r. 1960, ale do jejího vzniku zasáhlo hned několik vlivů. Brno jako tehdejší centrum Jihomoravského kraje realizovalo hned dvě divadla, proto bylo nutno dát přednost jedné ze staveb a vyhrálo tak Státní divadlo v Brně. Dokonce se jednalo i o zastavení stavby ve Zlíně, ale ta už naštěstí byla postavena do druhého patra, tudíž při kontrole stavby komisi nezbylo nic jiného, než další stavbu povolit a práce byly dokončeny. Divadlo bylo slavnostně otevřeno v 11. Listopadu r. 1967. Kapacita divadelního sálu určená původně pro 800 diváků byl po rekonstrukci r. 1989 zmenšena na sál s 687 sedadly. Dle rozhodnutím Ministerstva kultury České republiky ze dne 6.12. 2000 jsou obě budovy divadla včetně uměleckých děl a přílehlého parku zapsány do Ústředního seznamu kulturních památek.

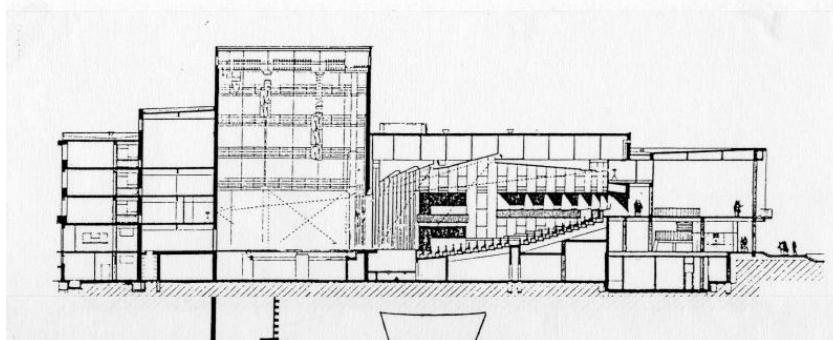

Obr.65., Obr.66. a 67. Fotodokumentace stavby

Stavba se skládala z hlavní divadelní budovy a připojené pomocné budovy, bývalé požární zbrojnice, což byla jedna z hlavních podmínek vyhlášené architektonické soutěže. Obě budovy jsou propojeny průchozím krčkem. Pomocná budova se stala vlastním technickým zázemím hlavní budovy a místem, kde byly umístěny Dílna, malírna a ateliéry. Městské divadlo Zlín je jedním z mála v České republice, které tak má všechny své provozy pod jednou střechou. [36]

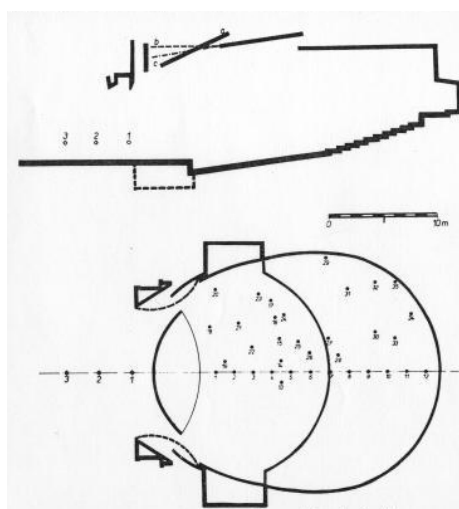

Obr.68. Půdorys hlavní a vedlejší budovy Městského divadla, obr.69. Příčný řez hlavní budovou

Obr.70. Podélný řez budovou

„Samotnou hlavní budovu pojali architekti jako obdélné těleso, do jehož středu umístili vejčité hlediště s prstencem loží po obvodu sálu. Vlastní jeviště má rozměry 19 x 17,5 metru se zabudovanou točnou o průměru 13 metrů s potřebnými propadly. Hlediště doplňoval vestibul v přízemí a rozsáhlé foyer v patře. Vnitřní uspořádání vztahu hlediště k jevišti řešili jako reformovaný kukátkový prostor s rozměrným proscéním. To umožňovalo těsnější spojení mezi hercem a divákem. Zároveň se nabízela možnost více experimentovat s prostorem – třeba hrát na vykrytém orchestřišti před slavnostní kruhovou oponou nebo po jejím otevření využít celý prostor proscénia i jeviště, které bylo možno prohloubit o zadní jeviště na celkovou hloubku 32 metrů.

Obr.71. Půdorys a podélný řez hledištěm divadla, Obr.72. Interiér hlediště divadla

Autoři uplatnili soudobé konstrukce a materiály – železobetonový skelet se sloupy o téměř baťovském rozponu 6 x 6 metru, doplněný ocelovou konstrukcí střech. Hlavní průčelí pojali v patře jako rozměrnou obdélnou obrazovku (akvárium), spojující vnější prostor s rozsáhlým interiérem foyeru v prvním patře. V dnešní době se v předsáli konají výstavy.

Obr. 73. Hlavního průčelí budovy

Důraz na transparentní uplatnění skleněných stěn se objevil v druhé polovině 50. let v souvislosti s pronikáním závěsových fasád do české architektury. Totéž lze konstatovat o syntetickém propojení architektonického díla s výtvarným uměním, tentokrát uměním osvobozeným od ideologického diktátu, uměním bruselského stylu, využívajícího výrazně stylizované realistické, respektive figurální motivy. Tyto tendence postupně směřovaly k uvolnění vztahu mezi uměním a příkazem obsahové či formální srozumitelnosti. Posledním a z divadelního hlediska nejdůležitějším momentem byla snaha uplatnit v prostorovém utváření divadla reformovaný kukátkový prostor, založený na hledišti rozevřeném jako amfiteátr, propojeném s jevištěm, pronikajícím ve formě proscénia přímo k divákovi. Jak uvádí jeden z projektantů Miroslav Řepa, výraznou inspirací mu bylo divadlo v Malmö z let 1935-1944 architektů Sigurda Lewerentze, Davida Helldena a Erika Lallerstedta. Autoři se inspirovali jak tvorbou G. Asplunda, tak i italským racionalismem. Vliv kromě koncepce divadla od Waltra Gropia měla na výslednou podobu stavby i racionální architektura samotného Zlína, především dílo Františka Lydie Gahury, Vladimíra Karfíka a dalších.“ [36]

9.1 Sochařská výzdoba divadla

V 50. až 80.-tých letech existoval zákon spjatý se sochařskou výzdobou nově realizovaných staveb. Každá státní zakázka musela na sochařskou či uměleckou výzdobu poskytnout 1 – 4 procenta z celkového rozpočtu stavby, což byla v případě Městského divadla ve Zlíně nemalá částka a proto zde vznikla bohatá sochařská výzdoba včetně interiérových úprav.

„V prostoru vrátnice do provozní části divadla z východní strany je naproti vchodu umístěn figurální reliéf sochaře Zdeňka Kováře (1917-2004) na námět Drama, Poezie a Hudba. Interiérová umělecká díla doplňují keramické práce od Ludmily Hladíkové (1925), Děvany Mírové ((1922), Marie Rychlíkové (1923) a Aloise Šutery (1933-1982). Na výzdobě se podílel i sochař Jan Habarta (1919-1989). U severozápadního nároží zdobí divadlo výrazně

stylizovaná kovová socha *Letící múza* od *Luboše Moravce* (1925). K sousednímu širokému hlavnímu schodišti vytvořil mramorové vázy *Alois Šutera* (1933-1982). Do prostoru parku mezi zadním průčelím divadla a dvorním průčelím provozní budovy byla umístěna skleněnou mozaikou vyložená kašna s ženským torzem od *Miloslava Chlupáče* (1920). Za kašnou stojí strukturovaná betonová stěna od *Čestmíra Janoška* (1935), tvořící jakýsi paravan.“ [36]

Obr.74. Zaoblená stěna hlediště ve vestibulu s mozaikou z přírodních kamenů od *Milana Obrátla* a *Zbyňka Slavička*, Obr.75. Freska od *Zdeňka Holuba* ve foyer divadla

Obr.76. Pohled na jeviště divadla s oponou, utkanou podle návrhu *Hany Lendrové*, obr.77. Plastika od *Miloslava Chlupáče* v kašně za divadlem

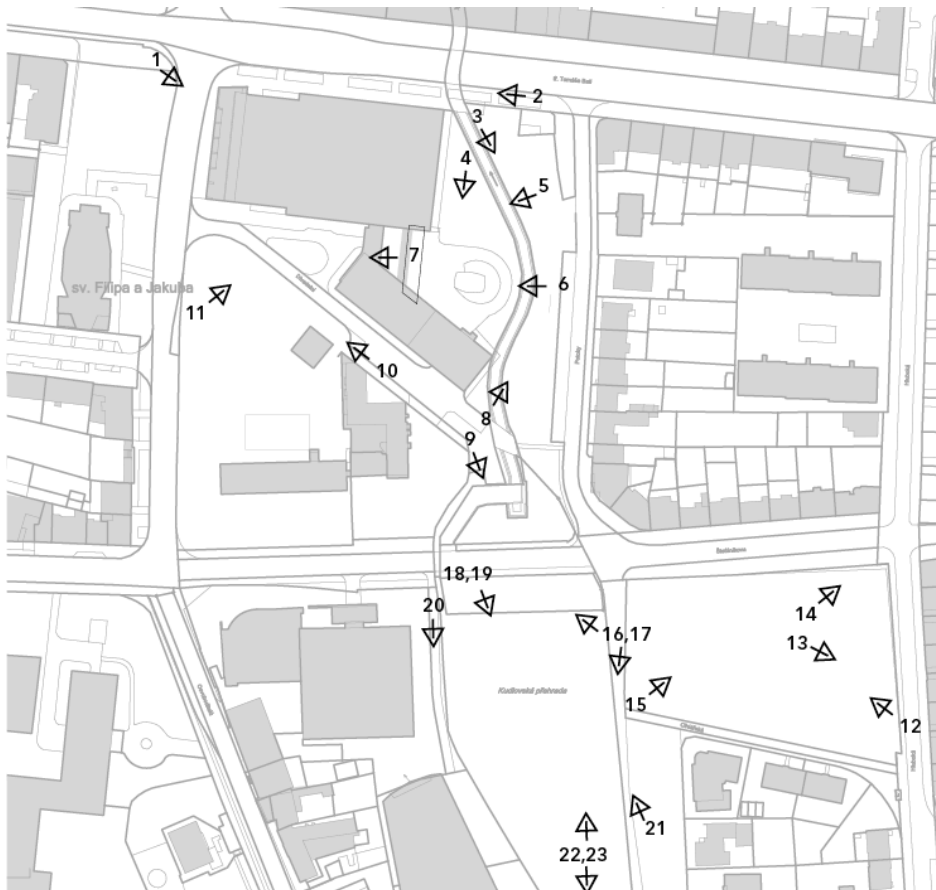

Obr.78. Socha *múzy* před *Městským divadlem* ve Zlíně

10 LOKALIZACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ V RÁMCI MĚSTA

10.1 Fotodokumentace

Přiložená fotodokumentace mapuje řešené území a přibližuje současný stav veřejného prostoru obklopujícího budovu Městského divadla. Fotodokumentaci doplňují o navigaci, aby bylo zřejmé odkud jsou jednotlivé snímky zhotoveny.

Obr.79. Navigace

Obr.73. Hlavní vchod do Městského divadla, Obr.80. Pohled na Trídu Tomáše Bati

Obr.81. Pěší stezka parkem, Obr.82. Pěší komunikace podél zadní části budovy

Obr.83. Pohled do parku

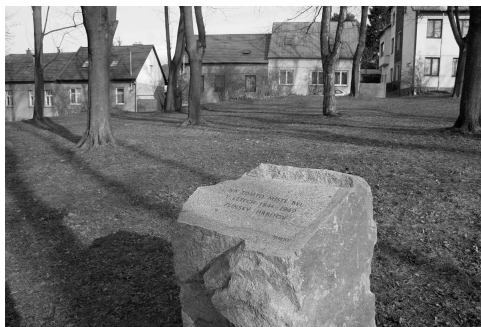
Obr.84. Manipulační prostor kolem kašny, Obr.85. Zázemí budovy

Obr.86. Pohled z ulice divadelní do Parku, Obr.87. Ulice divadelní

Obr.88. Ulice Divadelní pohled ke kostelu, Obr.89. Jihozápadní nároží budovy

Obr.90. Pohled do parku nad přehradou (bývalý hřbitov), Obr.91. Pamětný kámen

Obr.92. Mobiliář parku, obr.93. Pohled na park od přehrady

Obr.94. Parkovací plochy podél přehrady, Obr.95. Pohled na Most

Obr.96. Levý břeh přehrady, Obr.97. Pohled na přehradu z mostu

Obr.98. Budova Centroprojektu, Obr.99. Oplocení přehrady podél ulice na Požáře

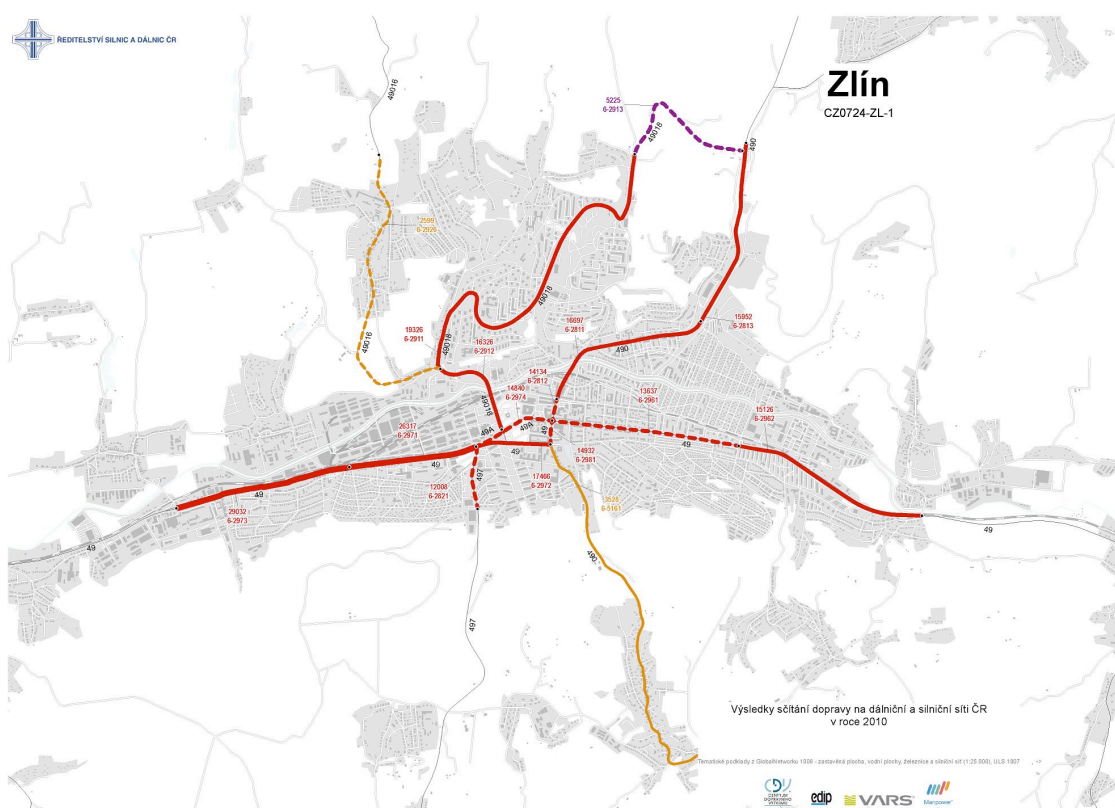
Obr.100. Přítok potoka do Kudlovské přehrady, Obr. 101. Koryto Kudlovského potoka

10.2 Analýza současného stavu

10.2.1 Dopravní dostupnost

Zkoumanou lokalitu, jak je zřejmé z regulačního plánu viz. Příloha č.1 Regulační plán města, považují za spojnicí městského centra s přilehlými obytnými částmi. V místě se nachází trolejbusová zastávka městské hromadné dopravy Divadelní. Ve směru západ-východ protíná město Zlín páteřní silnice I. tř. (I/49). Vlastníkem silnice I/49 je stát tzn. Česká republika, majetkovou správu vykonává Ředitelství silnic a dálnic ČR p.o., silnice II. a III. tř. ve směru sever- jih protíná město Zlín silnice II/490 (Mladcová- Březnice) a

silnice III/49016 (Fryšták – Kudlov). Silnice II. a III. tř. jsou ve vlastnictví Zlínského kraje, majetkovou správu vykonává Ředitelství silnic Zlínského kraje p.o. Divadlo obklopují dvě hlavní komunikace Osvoboditelů a Třída Tomáše Bati. Méně frekventovaná ulice Potoky sousedící s parkem je spojnicí mezi Třídou Tomáše Bati a ulicí Štefánikovou, kde je situováno poměrně velké parkoviště s nevymezeným počtem parkovacích stání. Povrch parkovacích ploch je řešen zatravněvacími dlaždicemi a od parku ho dělí neupravené keře. Krátkou spojovací cestou vedoucí podél pomocné budovy je Ulice Divadelní. Tato komunikace slouží převážně k zásobování. Jedná se o původní komunikaci z dob první republiky směřující k náměstí. Na ulici Štefánikova byla nedávno nově zbudována cyklostezka, která není nijak napojena na stávající cyklostezku vedoucí po Třídě Tomáše Bati.

Obr.102. Dopravní dostupnost

10.2.2 Situace divadelní budovy

Budova městského divadla se nachází v centru města Zlína, poblíž Náměstí míru, kostela sv. Filipa a Jakuba a přilehlé obytné zóny. Hlavní vchod Městského divadla je situován do rušné křižovatky sousedící s velkým parkovištěm, což částečně degraduje tyto vstupní prostory. V jihozápadní části budovu obklopuje velká travnatá plocha (farská louka), restaura-

ce, Univerzitní koleje a klášterní budova. V zadním traktu budovy je umístěn divadelní park se vzrostlými stromy, Kudlovskou přehradou a dalším parkem bývalým hřbitovem.

10.2.3 Divadelní park

Již zmiňovaný divadelní park umístěný ze zadní části divadelního komplexu, má částečně nahrazovat nevyhovující prostory před divadlem. V parku je situováno jak technické zázemí divadelního provozu, tak i další vstupy do malých scén a v neposlední řadě vstup pro zaměstnance. Na severovýchodním nároží se nachází budova v soukromém vlastnictví, která odděluje park a částečně brání výhledu do ulice. Navíc nedodrhuje výšku okolní zástavby. Okolní terén je členitý a středem parku od jihu na sever protéká malý potok, který je nad parkem přehrazen a v prostoru parku zatrubněn. Součástí parku je bohatá neupravená zeleň a vzrostlé stromy. Významným místem parku je také velmi vhodně vymezené obratiště pomocí kašny, které usměrňuje pohyb vozidel. Zásobování budovy bylo původně navrženo jinak. Auta měli do provozní části přístup přes krček, kolem kašny se pak otočily a vyjeli stejnou cestou ven. Nicméně časem zde přibyl boční vjezd podél budovy doplněný závorou a tím se kašna stala problematickým místem. Bohužel v současné době funguje spíše jako parkoviště pro zaměstnance. To degraduje jak samotnou kašnu, tak i krajinný ráz parku. Pěší zóny v parku jsou řešeny formou chodníků podél budovy divadla a živelně zde vznikají vyšlapané stezky. V parku není téměř žádný odpovídající mobiliář s výjimkou pár košů. Na severovýchodní části pozemku se nachází malý stupňovitý splav a nevelká zpevněná plocha se sochou svatého Jana Nepomuckého. Do splavu proudí voda z bezpečnostního přelivu přehrady.

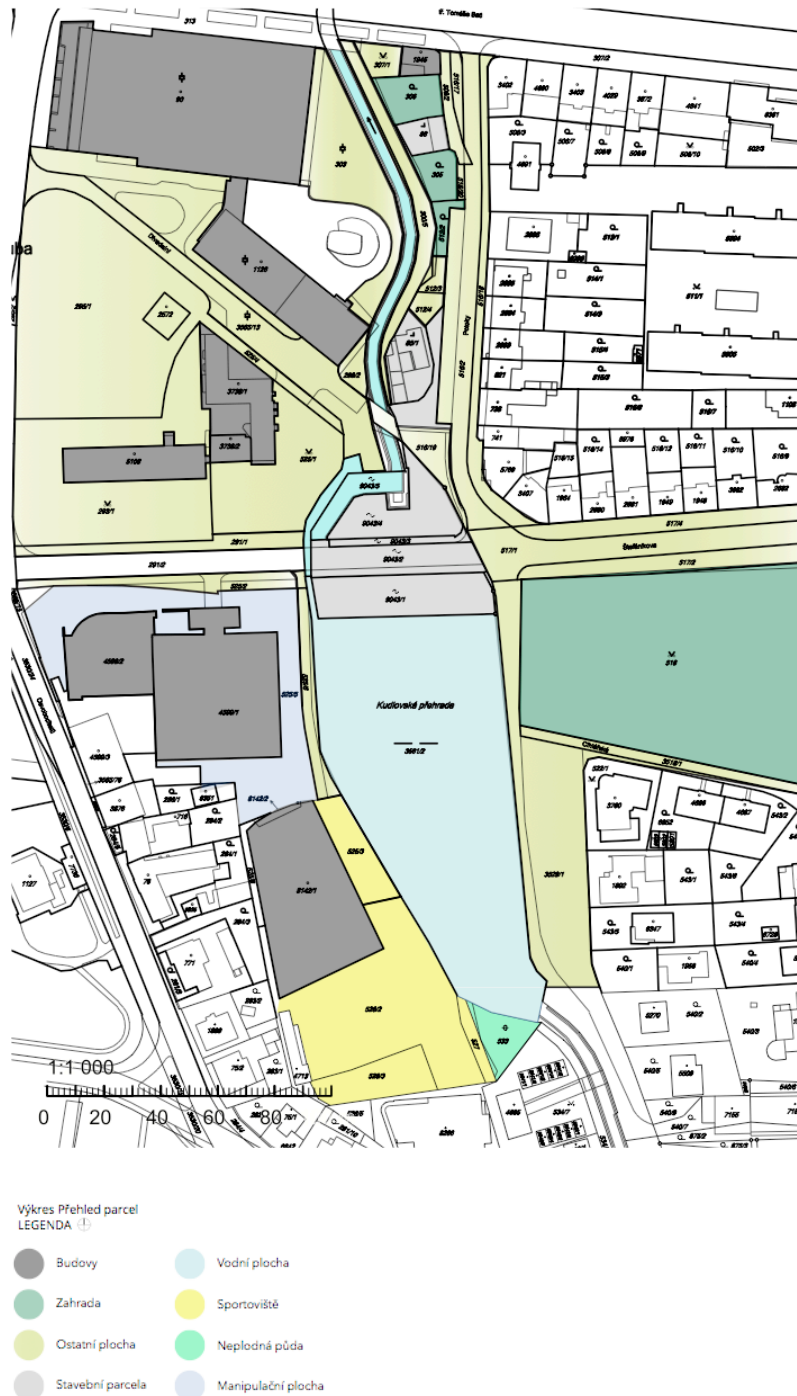
Autor budovy Městského divadla p. Řepa se nám k současnému stavu divadelního parku vyjádřil osobně s věcnými připomínkami typu zanechání původní funkce navrženého obratiště, zohlednění stavby, která stojí na pozemku parku v rámci návrhu, ale také připouští, že tam nepatří a je možné počítat s jejím zbouráním do budoucna. Dále pak navrhuje rozpracovat oddělení parku od hlavní třídy ze severní strany pomocí markýz, které tam byly původně navrženy. Zeleň doporučuje prořezat, stromy ve špatném zdravotním stavu pokácet a postupem času nahradit novými.

10.2.4 Okolí přehrady

Vedle přehrady v mírném svahu můžeme vidět další parčík (bývalý hřbitov) se spoustou vzrostlých stromů. Místo diagonálně protíná dlážděný chodník a opět zde vznikají živelné

pěší stezky směřující k zastávce městské hromadné dopravy. Přehrada je obklopena hustou vegetací a ohraničena ploty. Sousedí s přilehlou budovou Centropjektu a budovou sportovního centra v kombinaci s garážemi. Celý tento úsek tvoří příjemný vstupní prostor do obytné zóny i přesto, že se stále ještě jedná o městské centrum.

10.3 Majetkoprávní vztahy

Obr.103. Legenda majetkoprávní vztahy

Ozn.	Výměra [m2]:	Způsob využití:	Druh pozemku:	Vlastnické právo
299/2	134	sportoviště a rekreační plocha	ostatní plocha	Statutární město Zlín
300/5	614	jiná plocha	ostatní plocha	Statutární město Zlín
303	2666	manipulační plocha	ostatní plocha	Statutární město Zlín
305	235	neuvedeno	zahrada	Statutární město Zlín
306	331	neuvedeno	zahrada	Statutární město Zlín
307/1	159	zeleň	ostatní plocha	Statutární město Zlín
1945	131		zastavěná plocha a nádvoří	KNIRSCH, spol. s r.o., Tl.Tomáše Bati 560, Zlín 76001
509/2	165	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
512/2	111		zahrada	Statutární město Zlín
512/3	79	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
512/4	95	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
516/2	1469	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
516/17	99	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
516/18	601	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
516/19	545	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
516/20	32	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
525/1	1417	zeleň	ostatní plocha	Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Opavě, Kytěšovská 677/8, Předměstí, 74601 Opava
525/4	229	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
st. 85/1	405	zbořenitě	zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
st. 88	186	zbořenitě	zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
3738/1	818		zastavěná plocha a nádvoří	Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Opavě, Kytěšovská 677/8, Předměstí, 74601 Opava
3738/2	134	zastavěná plocha a nádvoří		Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Opavě, Kytěšovská 677/8, Předměstí, 74601 Opava
9043/1	909	vod. dílo, hráz ohrazující umělou vodní nádrž	zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
9043/2	647	vod. dílo, hráz ohrazující umělou vodní nádrž	zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
9043/3	132	vod. dílo, hráz ohrazující umělou vodní nádrž	zastavěná plocha a nádvoří	Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, Veverí, 60200 Brno
st. 9043/4	706	vod. dílo, hráz ohrazující umělou vodní nádrž	zastavěná plocha a nádvoří	Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, Veverí, 60200 Brno
291/1	440	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
293/1	2744	zeleň	ostatní plocha	Statutární město Zlín
3565/13	7472	rybník	vodní plocha	Statutární město Zlín
517/1	1092	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
517/2	610	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
517/4	593	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
518	7005	zeleň	ostatní plocha	Statutární město Zlín

Tab.5. Výpis parcel

Ozn.	Výměra [m2]:	Způsob využití:	Druh pozemku:	Vlastnické právo
st. 8142/1	1957	zastavěná plocha a nádvoří	č.p. 5256	Orel Jednota Zlín, Stefánikova 661/21, 76001 Zlín
525/2	10001	ostatní komunikace	ostatní plocha	
525/5	2372	manipulační plocha	ostatní plocha	INFOND investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., Novolíšeňská 2678/18, Líšeň, 62800 Brno
525/6	360	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
525/3	468	sportoviště a rekreační plocha	ostatní plocha	Orel Jednota Zlín, Stefánikova 661/21, 76001 Zlín
526/2	2618	sportoviště a rekreační plocha	ostatní plocha	Orel Jednota Zlín, Stefánikova 661/21, 76001 Zlín
526/3	5363	sportoviště a rekreační plocha	ostatní plocha	Orel Jednota Zlín, Stefánikova 661/21, 76001 Zlín
527	124	sportoviště a rekreační plocha	ostatní plocha	Orel Jednota Zlín, Stefánikova 661/21, 76001 Zlín
533	313	neplodná půda	ostatní plocha	Janířová Božena, U Náhonu 126, 76001 Zlín 1/6 Kovářová Květuše, třída Tomáše Bati 6, 76001 Zlín 1/6 Kubiš Roman, třída Svobody 1226, Malenovice, 76302 Zlín 1/6 Stuchlík Antonín, Sevcovská 4078, 76001 Zlín 1/6 Stuchlík Petr, Lysá 597, 76311 Zelechovice nad Dřevnicí 1/9 Stuchlík Vladimír, Lysá 565, 76311 Zelechovice nad Dřevnicí 1/9 Záková Dana, Lysá 601, 76311 Zelechovice nad Dřevnicí
2572	140		zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
2572	140		zastavěná plocha a nádvoří	Statutární město Zlín
3518/1	384	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
3529/1	3347	ostatní komunikace	ostatní plocha	Statutární město Zlín
5108	617		zastavěná plocha a nádvoří	Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, nám. T. G. Masaryka 5555, 76001 Zlín

Tab.6. Výpis parcel

konstrukce fasády k jinak monolitickému skeletu. Ta však byla zničena necitlivou přestavbou z 90-tých let. Údajně i přes fakt, že ještě žijící autor nabídl pomoc při rekonstrukci. [39]

10.5.3 Dům Františka Javorského (1932, M. Lorenc)

Dům pana Javorského využívá podobně jako Trantírkův dům kombinaci obytných prostor s komerčním využitím. Je postaven vedle katolického kostela v r.1932, patro bylo využito k provozu Živnostensko-průmyslové záložny a pro administrativní zázemí obchodů sídlících v přízemí. Ve zbytku budovy se nacházely byty. Stavba byla nevhodně přestavěna v 70-tých letech a její původní vzhled se jí podařilo vrátit rekonstrukcí v r. 1992 pod vedením J. Habarty a J. Záhořáka. Zajímavým prvkem je zaoblený prosklený vchod do obchodů. V patře v současné době sídlí bankovní provoz a v přízemí jsou situovány obchody. [40]

10.5.4 Budova Kláštera (1938, M. Lorenc)

Klášterní budova kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Opavě bývala útlukem pro sirotky. Tato stavba byla realizována přímo v centru města na pozemku Farské louky, kde původně stávala fara. Budova má poměrně složitý půdorys a její bílá fasáda působí současným dojmem i přesto, že byla postavena ještě před válkou. V současné době je část budovy využívána jako studentský klub. [41]

10.5.5 Kolektivní dům (1945.1950, J. Voženílek)

Dvanáctipodlažní budova postavena v druhé polovině čtyřicátých let. Jednalo se tehdy o novou formu kolektivního bydlení. Kolektivní dům navazoval na již realizované chodbové Morýsovi domy. Součástí budovy bylo občanské vybavení ve formě restaurace, klubovny a na terase byla tělocvična. Každý byt byl vybaven malou kuchyňskou linkou a prostor bylo možno upravit pomocí montovaných dřevěných příček. Stavba má klasický monolitický železobetonový skelet, cihlový obklad a fasádu rovnoměrně rytmizují balkóny. Na budovu navazuje komplex školky, dříve zde byla knihovna družina i jesle a fotokomora. V současné době budova funguje jako bytový dům hotelového typu s tím, že spoustu majitelů bytů, kteří jej mají v osobním vlastnictví prostor již přestavěli. [42]

10.5.6 Budova Centroprojektu (1968, I. Příkryl, K. Krčmář, O. Šlesinger, Z. Plesník)

Sedmipodlažní budova projekční kanceláře Centroprojektu je postavena na čtvercovém půdorysu a střed budovy je řešen atriem, přičemž kanceláře jsou situovány dokola budovy. Využívá klasického modulu 6x6 metrů. V objektu kromě čtyř pater kanceláří můžeme nalézt také kinosál, knihovnu, fotooddělení, propagace, laboratoř, archiv, jídelnu, šatny, dílny a garáže. Fasáda je řešena předsazeným zavěšeným opláštěním. [43]

10.5.7 Pojišťovna Kooperativa (1997-1999, J. Záhořák)

Novostavba byla realizována na poměrně exponovaném místě navíc mezi dvěma velice výraznými budovami Voženílkovým kolektivním domem a administrativní budovou Centroprojektu. Architektu Záhořákovi se podařilo velice citlivě tuto budovu zasadit do tohoto prostoru tak, aby nebránila a ani jednomu z domů nekonkurovala. S kolektivním domem budova komunikuje za použití plnější fasády z bílého hliníkového plechu, zatímco nároží směřující k centroprojektu je řešeno plně proskleným schodištěm, tím autor reaguje na odlehčenou fasádu budovy. Na terasu Centroprojektu plynule navazují jednopatrové komerční prostory spojené s parkovištěm. [34]

10.5.8 Kudlovská přehrada (1997, J. Záhořák)

J. Záhořák je také autorem sportovního areálu umístěného za budovou Centroprojektu. Jedná se o neobvyklou dvoupodlažní stavbu, jejíž parkoviště využívají, jak zaměstnanci centroprojektu, tak město. V druhém podlaží jsou umístěny čtyři volejbalové kurty opatřené antukou. Centroprojekt a stavbu dělí vypouklá část kde je situováno zázemí, šatny a klubovna. Fasáda je opatřena cihelným páskem a tím navazuje na baťovské stavby. [34]

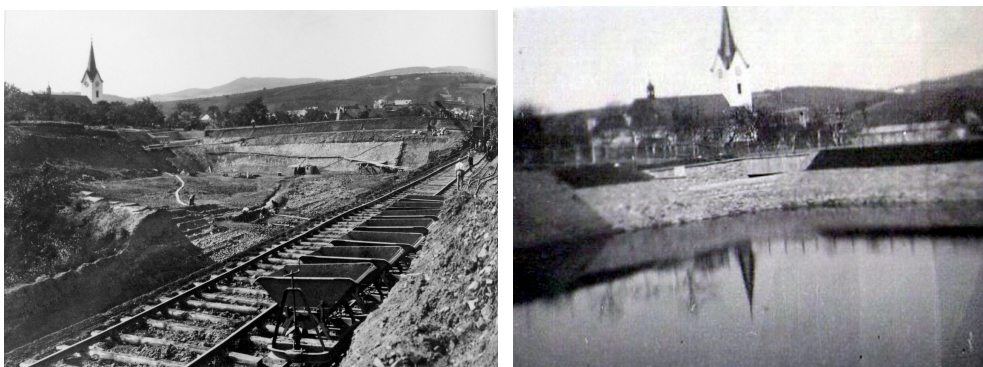
11 VODNÍ ZDROJE V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ

11.1 Kudlovský potok

Potok pramení poblíž Kudlova, protéká Kudlovskou přehradou a ustí v blízkosti ulice Dlouhá a Benešovo nábřeží do řeky Dřevnice. Je regulován splavy, nemeandruje a šířka jeho koryta činí přibližně 1,4 metry, přičemž v některých částech jsou jeho břehy zpevněny. V okolí potoka jsou vysázeny smrky, borovice, ostružiníky, topoly, habry, jasany, buky a mechy. Kvůli častým záplavám byl v oblasti Centropjektu přehrazen. Protékal taktéž na pozemku divadelního parku, kde byl v rámci stavby Městského divadla zatrubněn (pravděpodobně je jen zasypán valem zeminy).

11.2 Kudlovská přehrada

Stavba přehrady se začala zvažovat již 3. července v r. 1926, kdy došlo k rozsáhlé povodni. I přestože je koryto Kudlovského potoka jen 1,4 metry široké, napáchal tehdy velké škody. Baťa pozval tedy tehdejšího ministra zemědělství J. Slávika, aby se seznámil se situací a ten po shlédnutí škod, dal zemské stavební správě příkaz k vypracování projektu na regulaci Kudlovského potoka se stupňovitým dnem, lapačem šterku a zřízením přehrady k zadržení vody. S rostoucí poptávkou dodávek vody pro Zlín, který se stal průmyslovým centrem regionu, se u této příležitosti zrealizovala taktéž stavba Fryštácké vodní nádrže. [45]

Obr.105. Stavba Kudlovské přehrady, Obr.106. Zlín. Kudlovská přehrada nad dnešní Štefánikovou ulicí – s poměrně nízkým stavem vody. V pozadí kostel sv. Filipa a Jakuba, na kopcích vpravo vzadu ještě nestojí sídliště Jižní Svahy

Plány na přehradu taktéž zahrnovaly zrušení stávajícího hřbitova nad potokem, který zde byl situován pouhých devadesát let a jeho kapacita už nebyla dostačující. Nový hřbitov byl

po několika letech umístěn na pozemku u Březnice a jeho návrhem byl pověřen F. L. Gahura. Lesní hřbitov byl vysvěcen o dušičkách r. 1932, v tomto roce se také dokončovala stavba přehradní hráze. [44] Nádrž měla zadržovat 18 000 kubíků vody a měla sloužit pro protipožární účely, jako zdroj vody ke kropení ulic a napájení městských kašen. Rozpočet na stavbu přehrady byl mnohonásobně překročen. [46] Kudlovská přehrada spadá pod Povodí Moravy, s.p., které neplánuje její využití k dalším aktivitám. Avšak pozemky pod a kolem přehrady dle vedoucího provozu Ing. Jaroslava Foukala jsou ve vlastnictví Statutárního města Zlína, které je v současné době správcem Kudlovského potoka.

Obr. 107. Kudlovská přehrada letecký snímek, Obr. 108. Lod' na Kudlovské přehradě

Vodní hladina této přehrady se stala příjemným zákoutím obklopeným zelení, a to hned na dohled od městského centra. V dnešní době patří neodmyslitelně k přilehlé obytné zóně a plní hlavně estetickou funkci. Charakter tohoto místa dotváří také jeho uživatelé. I přestože je toto místo neudržováno a přehrada je značně znečištěna a znepřístupněna, vytváří tak lákavé prostředí převážně pro rybáře, ale je také hojně navštěvována v zimních měsících. Pokud vodní hladina zamrzne, tak se na ní bruslí. [47] Na vodní ploše v současné době stojí Restaurace na výletní lodi, která je již v dezolátním stavu a místu spíše škodí než by mu přidávala. Navíc její majitel již několikrát odmítl zajistit svůj majetek před poškozením a brzdí tak snahy města opravit bezpečnostní přeliv a celkové vyčištění přehrady. V době kolaudace měla nádrž objem téměř 28 tisíc metrů krychlových, dnes je její kapacita snížena kvůli velkým nánosům bahna (v některých místech až 6 metrů) pouze na 5300 metrů krychlových. Návrhy na vyčištění přehrady už probíhají od r. 2012. Jsou však komplikovány obavami, že se na dně přehrady nachází nevybuchlá munice z 2. světové války, ty však nejsou potvrzeny, dle pyrotechnických průzkumů z r. 2006. Dalším faktorem je taktéž finanční náročnost tohoto projektu. Plánované odbahnění a vyčištění přehrady vyjde podle odhadů na 20 miliónů korun. Tato lokalita by si dle mého názoru zasloužila revitalizaci a její zpřístupnění by mělo zásadní vliv na užívání tohoto prostoru, jak už v kontextu veřejného prostoru, tak i obecného rozvoje této městské části. [48]

11.3 Veřejná studna Potoky

Dalším vodním zdrojem v řešeném území je 9,20 metrů hluboká studna, jejíž konstrukce je tvořena betonovými skružemi. Jedná se o veřejnou studnu nacházející se na travnaté ploše za městským divadlem. Čerpadlo je ve formě ruční pumpy. [49]

Obr.109. Veřejná studna potoky, Obr.110. Studna potoky s oceněným stromem

12 SUMARIZACE OČEKÁVÁNÍ

Jak jsem již zmiňovala v úvodu jedná se o poměrně aktuální téma, proto jsme se v rámci konzultací sešli s městskou architektkou p. Novou, ředitelem divadla p. Michálkem, autorem budovy p. Akad. arch. Řepou, abychom si udělali komplexnější pohled, jak na řešenou lokalitu, tak na samotné zadání práce. Cílem projektu tedy je vytvořit důstojný, funkční a živý prostor. Dle p. Michálka divadlu chybí reprezentativní prostory, které by se daly čas od času využít k aktivitám divadla např. pro každoročně pořádaný festival Setkání/Stretnutie. Pro tyto aktivity by uvítal prostor pro hlediště s kapacitou 50-100 osob a zázemí pro stage, kde se budou odehrávat komornější představení typu performace či experimentální divadlo a v neposlední řadě by měl návrh být finančně dostupný. Park je pro něj symbolem divadla a kreativity. P. Architektka Nová nám jako zástupce města sdělila její osobní názor na situaci. Navrhuje obnovu veřejných prostor, zpřístupnění parku veřejnosti. Dále se nám vyjádřila k problémovému místu parkování kolem kašny, kdy by kladla důraz na to, aby zde vznikly smíšené komunikace spíše pohotovostního typu. Co se týče zeleně je možné počítat do budoucna s prořezem stávajících stromů a výsadbou nových, přičemž by zanechala solitérní stromy stojící poblíž vchodu pro zaměstnance. Co se týče veřejného mínění nebyl vytvořen prozatím žádný oficiální výstup, ale většina názorů je pro zachování zeleně v co největší míře.

Dále jsme v rámci tohoto projektu navštívili zámek Štířín, ke kterému nám dal odbornou přednášku botanik p. RNDr. Václav Větvička. Po té jsme navštívili Zahradnickou fakultu Mendelovi univerzity, která se nachází v Lednici, kde nám byly zodpovězeny zbývající otázky.

13 OSOBNÍ STANOVISKO

Tento projekt jsem si vybrala především proto, že daná lokalita nabízí bezpočet možných řešení a toto téma mě osobně zajímá. Veřejný prostor se v poslední době v rámci České republiky začíná skloňovat čím dál tím více a to je dle mého názoru dobře, protože prostředí, které nás obklopuje nás také utváří. Mým cílem je přinést jednoduché a kvalitní řešení pro další rozvoj této oblasti, kterou považuji již kvůli její výhodné poloze za spojnicí městského centra s přilehlými obytnými částmi. Toto místo bohužel nevyužívá svého potenciálu a proto jsem se v rámci mé diplomové práce rozhodla navrhnout systém, jakým by mohlo ožít nejen jednou v roce.

Dovolím si opět připomenout část textu, kterou zmiňuji již v teoretické části a to, že veřejná prostranství významově vázaná na solitérní budovy jsou považována za doplňkové prostory měst. Ale i takovéto prostory si zaslouží úpravy, které umožní využít jejich celkový potenciál. Veřejný prostor za Městským divadlem je dle mého názoru úzce spjat s přilehlou přehradou a vodní prvek v tomto prostoru hraje významnou roli. Proto jsem se rozhodla toto místo zahrnout do svého návrhu, abych zvýšila atraktivitu této lokality a nabídla tak další variantu přírodní rekreační plochy, jako protiváhu k již revitalizovaným městským parkům. Zlín obecně s vodním prvkem jako základním elementem krajiny moc nepracuje. Přiznává ho, ale neumožňuje ho využívat. Zároveň bych touto prací chtěla poukázat na fakt, že je nutné v rámci návrhu zvážit i jeho okolí a v neposlední řadě poukázat na toto místo coby plochu, která by si zasloužila pozornost.

Jak bych toho chtěla dosáhnout? Na celé lokalitě mne téměř na první pohled zaujalo její užívání a vznik živelných cest. Proto jsem se rozhodla svůj návrh rozdělit na tři funkční celky. A to na divadelní park, který by měl především sloužit jako veřejný prostor, místo kde se lidé setkávají, ať už v rámci kulturních akcí (výstav, promítání, divadelních představení) či každodenních aktivit. Další částí mého návrhu je prostor u potoka, který je pro mne takovým klidným romantickým zákoutím. Působí jako by sem ani nepatřil. Proto bych mu chtěla dopřát více pozornosti v návaznosti na okolí. Poměrně zajímavým se mi také jeví přeliv přehrady. Proto mne napadlo navrhnout lehkou lávku, která pro mne plní především zážitkový charakter, ale zároveň by sloužila jako průchod vedoucí k přehradě. Kolem samotné přehrady vytvářím kombinaci pěšin a dřevěných lávek prostor umožňující, jak přístup k vodní hladině, tak zajímavé výhledy do okolí a protilehlého parku. Oba břehy by se dali propojit a tím by se toto místo stalo průchozí již od divadla. Přehradu jsem původně

chtěla využít jako další možný prostor pro scénu, ale po hlubším zvážení jsem pochopila, že voda sama je scénou.

14 PRŮVODNÍ ZPRÁVA

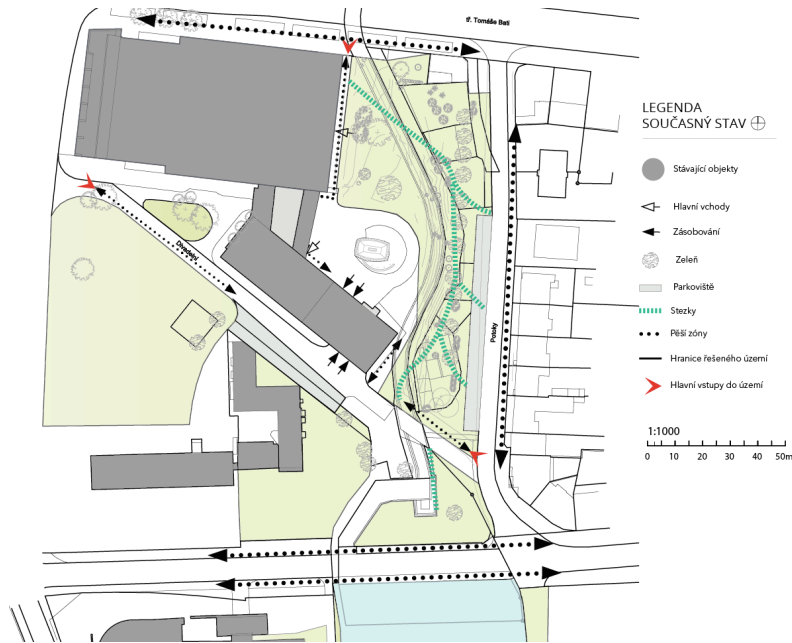
14.1 Návrh funkce jednotlivých prostor

K území je třeba přistupovat jako k jednomu celku, který se skládá ze tří různých městských prostorů. Prvním je divadelní park, druhým je prostor u potoka a třetím je samotná přehrada. Každá tato část obsahuje další dílčí prostory, které souvisí s řešeným tématem. Různé přednosti prostorů se vzájemně ovlivňují a doplňují. Park je z velké části neprostupný a zeleň v něm také postrádá ucelený koncept. Zajímavé na prostoru jsou živelně vzniklé pěšiny, které mne inspirovali k mému řešení. Koncept mé práce spočívá v propojení již zmiňovaných tří částí v jeden celek. Tím je možné vytvořit jedinečný přírodní park přímo v centru Zlína.

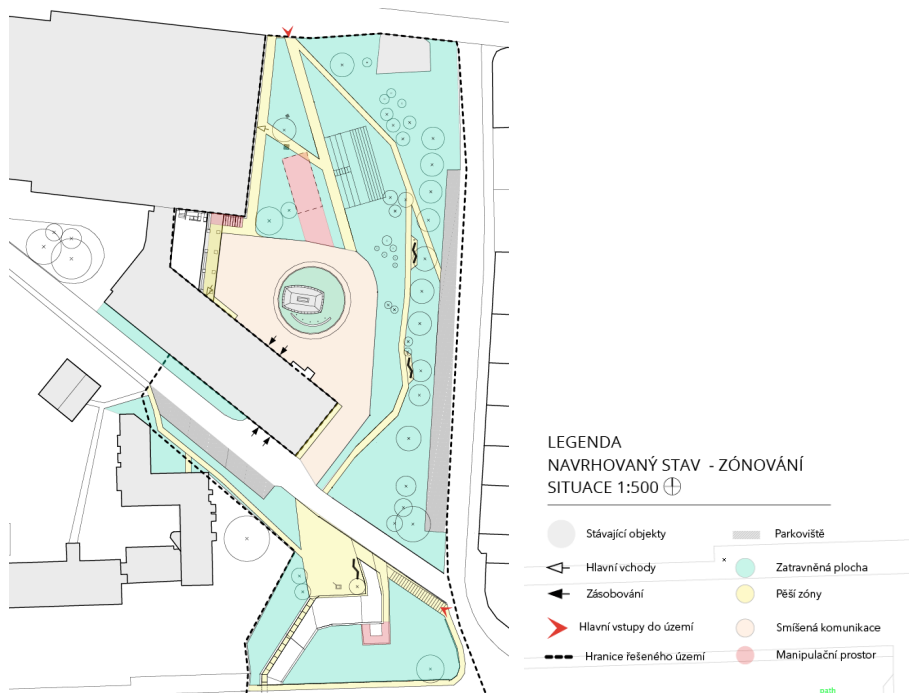
14.2 Návrh jednotlivých prostor

14.2.1 Divadelní park

V návaznosti na mou analýzu bych zde ráda poukázala na současný stav a nedostatečnou prostupnost územím pro pěší. Na Obr.111. můžeme vidět, že v současné době lze projít parkem pouze podél budovy divadla. V zatravněné ploše vzniká, stezka která prochází po celé délce parku a ústí do ulice divadelní, kde jsou další překážky v podobě zaparkovaných aut, prakticky se zde nedá projít jinak než přímo po dopravní komunikaci. Dominantou parku jsou značně vzrostlé stromy, které mnohdy nedovolují místo projít. Na severovýchodě pozemku se nachází budova společnosti Bosh v soukromém vlastnictví a uzavírá vstup do parku. V tomto místě vzniká ještě jeden problém a tím je prostor za budovou, ten vybízí k hromadění odpadků a slouží jako veřejná toaleta.

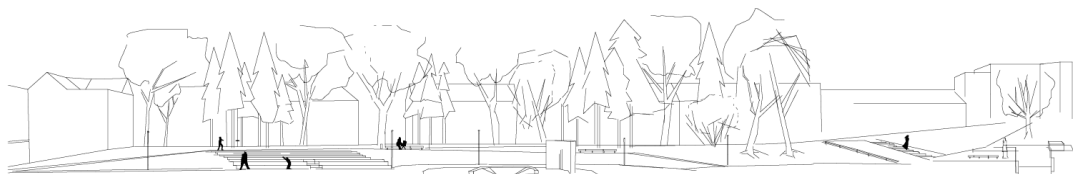
Obr. 111. Současný stav - Schéma prostupnosti územím

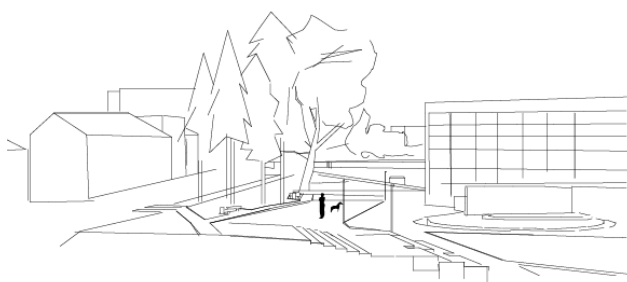
Obr.112. Navržený stav - Zónování

Prostor parku městského divadla nabízí poměrně velkou travnatou pobytovou plochu. Cílem mého návrhu tedy je vytvořit volný městský prostor ohraničený stromy určený pro procházky, odpočinek a společenský život. Pro srovnání přikládám schéma zónování parku. Těžiště parku se snažím přenést do jeho vstupní části, zde jsem navrhla pouze pocitově

vyčleněnou plochu náměstí, kde se čas od času může postavit podium. Tato část je vymezena chodníky a travnatou plochou, ve které se nachází prostor pro postavení jeviště. Pro vjezd mobilního jeviště jsou zde vytvořené koleje zpevněné pomocí zatravnovacích dlaždic, které jsou v trávníku téměř neviditelné. U vstupu pro zaměstnance jsou situovány dva výměníky vzduchu. Ty navrhuji zakrýt rošty. V tomto místě se také nachází solitérní stromy, které k parku neodmyslitelně patří a propůjčují mu nezaměnitelný charakter. Prořez stromů je však v tomto případě nevyhnutelný a navíc může vést k celkovému zlepšení jejich zdravotního stavu. Poblíž vstupu je situováno rampové schodiště vymezené ocelovými pláty, ty slouží jako schodišťové stupně, ale zároveň se při konání kulturních akcí dají využít jako hlediště. Navíc tak opticky zdůrazňují vrstevnice svahu. Tato varianta je estetickým prvkem a přidanou hodnotou, která plní jak funkční parametry tak i výtvarný záměr a zároveň místu neubírá na jeho přírodním vzezření. Díky tomuto decentnímu řešení se vyhýbám složitým, technicky a finančně náročným úpravám. Celým územím totiž vede zatrubněný potok, který poměrně významně omezuje prostorové možnosti návrhu. V parku navazují na původní a osvědčenou zkratku, která se klikatí mezi stromy a končí u potoka. Na stezce se nacházejí lavičky doplněné koši nabízející výhledy na celý park. Řádné nasvětlení prostor řeším umístěním veřejného osvětlení podél nově vzniklého chodníku, které má vlastní okruh, lze ho tedy v případě konání akce vypnout. Celkovým prosvětlením jak už za pomoci prořezu zeleně ale i umístěním vhodného veřejného osvětlení dojde k otevření prostoru do ulice.

Obr. 113. Schéma podélný řez parkem

Obr. 114. Schéma příčný řez parkem

Obr.115. Pohled do divadelního parku z Třídy Tomáše Bati

Obr.116. Pohled z pěší stezky

14.2.2 Ulice divadelní

Ulice divadelní je jednou z mála ulic zachovanou již z dob první republiky. Směřuje k náměstí a proto si myslím, že je na místě o ní uvažovat především jako o sdíleném prostoru ne jen jako o odstavném parkovišti či zázemí určeném pro zásobování. Chybí mi zde plynulá pěší komunikace. Proto jsem navrhla vysvahované schodišťové stupně v terénu nava-

zující na chodník na mostě, most přes potok propojující schodiště s pobytovým prostorem u sochy sv. Jana Nepomuckého a dále pak chodník, který propojuje prostor u potoka s již existujícím chodníkem podél budovy divadla. Dalším z důvodů je taktéž můj záměr zbudovat v prostoru u potoka „průchod“ vedoucí na ulici Štefánikovu.

14.2.3 Pobytový prostor u potoka

Toto místo má své osobní kouzlo. Nachází se zde socha sv. Jana Nepomuckého a protéká tudy voda z přílehlé Kudlovké přehrady. Proto mne napadlo právě tento prostor vyčistit od náletů a vytvořit zde posezení a lávku, která je pro můj koncept stěžejním bodem jakousi spojnicí města a krajiny kolem přehrady. Tato lávka by procházela pod mostem a plynule by navázala na zážitkovou stezku kolem přehrady. Chtěla jsem především poukázat na toto místo, které se zdánlivě jeví jen jako protipovodňová zábrana, ale může nabízet poměrně zajímavý zážitek. Lávka je navržena z pochůzných ocelových roštů s protiskluzovou úpravou, především proto, aby nerušila krajinný ráz místa a umožňovala větší kontakt návštěvníka s prostředím. V bezpečnostním přelivu by se nabízel pohled na vodní stěnu. Kromě zážitkového charakteru má toto místo i praktické hledisko a to vytvoření bezpečného přechodu přes jinak poměrně rušnou komunikaci. Přístupové schodiště je situováno přímo v bezpečnostním přelivu přehrady a je přístupné přímo z mostu.

14.2.4 Břehy přehrady

Vytvořením zážitkové stezky kolem přehrady dojde k jejímu zpřístupnění ve vybraných místech, tak aby byl vnímán co nejvíce přírodní charakter místa. Aby bylo možné stezku zbudovat bude nutné ohodnotit stromy a celkově místo prosvětlit. Tato vize počítá do budoucna s vyčištěním a zpevněním břehů. Stezka podél břehu u centropjektu vede po vrsťevnici napojuje se na dřevěnou lávku vetknutou do svahu a asi v její třetině se mírně svažuje k vodní hladině. Dále stezka vybíhá asi do poloviny břehu a v tomto místě se dostáváme na malou vyhlídku, ze které se nabízí zajímavý výhled na druhý břeh s parkem (bývalým hřbitovem) v pozadí. Oba břehy propojuje molo vytvořené z pontonů z nichž je možno nerušeně sledovat celý prostor vodní hladiny, ale i malý ostrůvek vzniklý z naplavenin, který slouží jako hnízdiště ptáků a tudíž by měl dle mého názoru na místě zůstat i po vyčištění přehrady. Pro plovoucí pontony jsem se rozhodla hned z několika důvodů. Přehrada je hluboká 7,5 metru proto je poměrně složité kotvit lávku do takové hloubky a přemostění by bylo již velikým zásahem do území takovéto velikosti. Pontony

nabízí poměrně variabilní řešení, snadnou manipulaci a jednoduchou modifikaci sestav dle potřeb díky mírnému zkosení hran a v neposlední řadě jsou bezúdržbové a vhodné k celoročnímu použití. Pontony lze doplnit o zábradlí a pochozí plocha je v provedení sibiřského modřínu, který vyniká svou odolností vůči povětrnostním vlivům a dřevokazným houbám. Stezka dále pokračuje podél druhého břehu a navazuje na pěší chodník u přilehlé bytové zástavby. Celým územím vedou cesty s mlatovým povrchem v kombinaci s dřevěnými lávkami a schodišťovými stupni vysvahovanými v terénu, všechny tyto zásahy jsou navrženy převážně ze dřeva, tak aby působily lehce a nenápadně.

Obr. 117. Schéma podélný řez přehradou

Obr. 118. Pohled na dřevěnou lávku na břehu přehrady

14.2.5 Doprava a parkoviště

Průjezd vozidel kolem kašny bude omezen a parkování v rámci tohoto prostoru bude pouze pohotovostní. Problém s parkováním a vznikem živelných parkovacích míst by měl být vyřešen sdíleným parkováním s více subjekty a omezením časového horizontu stání viz. Teoretická část. Lze taktéž navýšit parkovací plochy podél bytové zástavby, ale v okolí se nachází poměrně hodně parkovišť.

14.2.6 Přínos návrhu pro životní prostředí

V neposlední řadě je nutno zmínit, že ochrana přirozeného vodního prvku je na prvním místě. Kultivací břehů přehrady dojde k rozšíření druhové pestrosti v místě se nacházejících rostlin a živočichů. Kromě toho lze místo užívat nejen k rekreaci, rybaření, ale také k výuce. Navržené řešení se snaží co nejvíce respektovat krajinný ráz místa. Všechny konstrukce jsou vytvořeny ze dřeva, aby lépe splynuly s přírodou a byly na první pohled nezřetelné.

14.2.7 Popis vegetačních a terénních úprav

V rámci parku je dle mého názoru nejdůležitější zachovat v co největší míře travnatou plochu, která je nejen místu vlastní, ale dá se také využít ke konání společenských aktivit. Pobytové zatravněné prostory jsou obecně snadné na údržbu, provoz a umožňují větší přehlednost v prostoru. V parku je třeba prosvětlit a odstranit přestálé a nevyhovující stromy a keřové porosty. Prostor u potoka můžeme definovat jako doplňkový, ale i přesto je zde místo, kde by se daly vysadit půdopokryvné trvalky a okrasné trávy, které by toto místo ještě více doplnily a podtrhly. Další částí je přehrada u té by se měly provést pouze nejnutenější zásahy do zeleně, tak aby byl co nejvíce zachován přírodní charakter místa. Potřebné stavby (pontony, roštová a dřevěná lávka) a stezky jsou navrženy, tak aby v prostoru působily lehce a nenápadně.

14.2.8 Provoz parkového komplexu

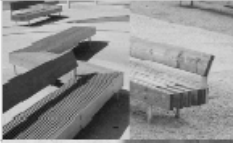

Jak jsem již nastínila v předchozích částech park dělím na městskou část parku ta je u budovy divadla a přehradu. Tedy divadelní park, ale i přilehlou přehradu je možné využít ke konání společenských akcí především pro krátkou docházkovou vzdálenost z městského centra. Bylo by vhodné tento prostor začlenit do kulturních aktivit města. Každoročně se zde děje bezpočet kulturních akcí různé trhy, výstavy, promítání v rámci Filmového festi-

valu, Zlín Design Week, Den Děti, Den Země nebo Barum rally, proto je dle mého názoru docela žádoucí tento prostor vytižít i mimo aktivity divadla.

14.3 Koncepční a materiálové řešení prostoru

14.3.1 Soupis prvků mobiliáře

V parku se nacházejí prostory, kde je možno zasadit odpovídající mobiliář a celkově jím tak doplnit tento pobytový prostor. Jedná se o dvě lavičky bez opěradel, tak aby nebyl vymezen způsob jejich užívání a nabízely zajímavé výhledy na celý park. Kromě posezení je park nutno doplnit o odpovídající počet odpadkových košů. Dále je zde požadavek na osazení stojanu pro kola, ten jsem umístila k technickému zázemí budovy. Vedle potoka je lavička a zvýšená kamenná zídka určená k sezení opět je místo doplněné o odpadkový koš. Detailní popis vloženého mobiliáře uvádím níže.

Typ výrobku	Referenční zobrazení	Rozměry	Množství	Charakteristika výrobku
Woody Parková lavička mmcíté, a.s.		délka 6590 mm šířka 2085 mm výška 430 mm hloubka 530 mm	3 ks	Masivní dřevěné desky, spojeny nerezovými šrouby v nosný sendvič, spočívají na ocelových zinkovaných nohách. Variantně se dají připojit opěradla nebo strany využít jako stojan na kola.
prax Odpadkový koš se stříškou mmcíté, a.s.		délka 350 mm výška 930 mm hloubka 250 mm	4 ks	Plášť z ocelového pozinkovaného plechu s nástřikem práškového vypalovacího laku, uzamykatelná dvířka z akátového nebo tropického dřeva nebo ocelového pozinkovaného plechu s nástřikem práškového vypalovacího laku nebo z vysokotlakého laminátu ve venkovním provedení. Vložená nádoba z pozinkovaného plechu nebo držák na plastový pytel (120 l).
Systémové ocelové zábradlí http://www.dalibor-horak.cz/		výška 1100 šířka 2500	228 m ²	Zábradlí vhodné do exteriéru jak v kusových řešeních tak i k realizaci ve velkých projektech podniků, komerčních center i veřejných budov. Povrchová úprava žárové zinkování.
lotlimit Stojany na kola mmcíté, a.s.		výška 1005mm šířka 600mm	5 ks	Jednoduchý stojan na kola, vycházející z řady zábradlí Lotlimit, pracuje s tím nejzákladnějším tvaroslovím, což usnadňuje jeho zakomponování do jakéhokoliv projektu. Velmi dobře komunikuje jak se současnou tak s historickou architekturou. Stojan by mohl nahradit stávající kolárku v rámci prostoru hospodářského dvorku poblíž vstupních prostor do Dílny a Studia Z
Multifunkční ochranná mříž ke stromům mmcíté, a.s.		Rozměry dle potřeby	1 ks	Ocelová konstrukce slouží k ochraně kořenů stromu.
Zástěny pro kontejnery PERFO LINEA a. s.		výška 1800 mm šířka 3000mm hloubka 6000mm	1 ks	Tyto zástěny jsou vyrobeny z rámové konstrukce opatřené úpravou v pozinku, výplň tvoří tahokov. Vymezuje a odděluje prostor určený pro odpadové kontejnery.
Plovoucí pontony		výška 200-600mm šířka 6000mm hloubka 2000mm 52,7m ²	7 ks	Systém základních plovoucích modulů, snadná manipulace, možnost rychlé a jednoduché modifikace sestav dle potřeby, sestavy vynikají vysokou stabilitou, moduly jsou díky své konstrukci nepotopitelné s vysokou mechanickou odolností a zároveň nízkým ponorem (do 10 cm). Pochozí plocha sibiřský modřín.

Tab. 7. Soupis prvků mobiliáře

14.3.2 Specifikace osvětlení a přívodu elektrické energie

S tématem mobiliáře je také spjata osvětlení, které v prostoru musí být řešeno samostatným okruhem, tak aby ho bylo možno vypnout v průběhu konání akce. Dále je zde také výsuvný sloupek se zásuvkami pro potřeby snadnějšího přístupu k elektrické energii. Toto řešení je výhodné i z hlediska estetického, sloupek nenarušuje ráz parku. Část průchodu

bezpečnostním přelivem přehrady je také nutno nasvítit, proto zde uvádím i efektní architektonické osvětlení soch a kašny viz. tabulka níže.

Typ výrobku	Referenční zobrazení	Rozměry	Množství	Charakteristika výrobku
Výsuvný energetický sloupek http://www.sitel.cz/		šířka: 180 mm výška: 87 mm	1-2 ks	Standardní zásuvky umístěné na rozvodnicích: 16 A / 230 V (i Schuko), 16 A / 400 V, 32 A / 400 V, 63 A / 400 V. Na jeden sloupek můžete umístit 1 až 4 rozvodnice podle vašeho výběru. Jedna z nich však musí být typu "M, N, O, P", kde je umístěn hlavní vypínač sloupku. Každá rozvodnice má standardně svůj chránič, což umožňuje oddělit jednotlivé odběry, takzvaně "nespadně" celý sloupek, když se vypne jeden z chráničů. V případě, že je sloupek napojen na napájecí okruh musí být vybaven vždy hlavním jističem. Toto řešení je realizováno jako zákaznický projekt.
Světelný zdroj OSRAM OSOLON SQUARE 5000K http://www.modul.cz/		šířka: 240 mm délka 640 mm výška: 145 mm příkon 56W	5 ks	Svítidlo s integrovanou univerzální přírubou pro montáž na stožár nebo výložník o průměru 42-60mm, s volitelným úhlem naklonění 0-15 stupňů. Určeno pro osvětlení komunikací nižších tříd, instalační výška 3-6 metrů.
Venkovní svítidlo (socha, kašna)		šířka: 180 mm výška: 87 mm	2 ks	Svítidlo lze jednoduše instalovat do systému PLUG&PLAY. Pro rychlou a bezpečnou montáž doporučujeme použít originální venkovní rozvodové kabely a příslušenství s konektory PLUG&PLAY.
LED vodní osvětlení H2-3 http://www.oledsvetla.com/			2 ks	LED světla série H2 jsou svým charakterem a konstrukcí určena pro nasvícení různých vodních ploch, kašen a vodotrysků. Korpus světla je vyroben z nerezové oceli a kaleného skla maximální hloubka instalace 3m.
Pojízdné pódium			1 ks	Pojízdné pódium je umístěno na brzděném podvozku s jednou, nebo více nápravami, v závislosti na jeho velikosti. Pódium je i se střechou, která se po zaparkování a nivelaci vleku mechanicky zvedne, rozloží a zareguluje ve zvolené poloze. V přední i zadní části podlahy se vykopí teleskopické nohy, vysunou se vstupní schody a opláští se horizont, případně i boky. Je možné vyrobit i přídatná výklopná "PA wings" (podstavce pro zvukovou aparaturu). Běžné velikosti se pohybují od 4x4 metrů až do 8x6 metrů. Nespornou výhodou pojízdného pódia je jeho mobilita, snadná montáž a demontáž, v neposlední řadě pak časová úspora a minimální počet pracovníků obsluhy.
Pítka			1 ks	Přírodně působící solitérní pítka ve tvaru přírodních kamenů.

Tab.8. Specifikace osvětlení a přívodu elektrické energie

14.3.3 Specifikace materiálů a povrchů

Materiál použitý v návrhu rozděluje řešené území na městskou a krajinnou část. V parku u divadelní budovy a v prostoru kolem potoka pracují především s kovovými materiály

v kombinaci s dřevem a v části přehrady jde převážně o dřevěné konstrukce. V území se nachází chodníky a stezky které jsou v povrchu mlatu a dlažby. Přesné výměry a použité materiály uvádím v tabulce níže.

Typ výrobku	Referenční zobrazení	Rozměry [m ²]	Množství	Charakteristika výrobku
Mlatová cesta		323,5 m ²		Mlatový povrch se skládá ze sypaného podkladu - 120mm vysoká vrstva šterkodrtě a z vrchní nášlapné vrstvy - kamenný prach zpevněný cementem. Na zpevněnou zeminu se nasype podkladní vrstva, která se zhutní válcováním. Kamenný prach (odpad od drtičů, prosévána frakce o velikosti zrn 0-3mm) se homogenizuje v betonářské míchačce a zpracuje do konzistence zavhlé betonové směsi. Směs se udusá dřevěným pýchem do vrstvy cca 120 mm silné a strhne prknem do roviny. Výsledná barva je závislá na použitém prachu, jeho přesný typ bude určen. Slouží jako zpevněný přírodní povrch.
Zámková dlažba		1078,8 m ²		Žulové dlažební kostky řezané jsou vhodné pro chodníky, parkoviště, plochy, aj. Mají přesné rozměry řezaných obvodových stran. V návrhu splňují úlohu oddělení jednotlivých zón.
BRANDENBURGER Zámková dlažba		19241,5 m ² Rozměry 140x70x60 Spotřeba ks/m ² 135		Dlažbu BRANDENBURGER tvoří 3 rozdílné typy kamenů různé velikosti s nepravidelnými hranami a bočními stěnami. Často se používá k dláždění ploch v okolí rodinných domů a na veřejných prostranstvích.
Schodišťový stupeň		viz. výkres		SCHODIŠŤOVÉ STUPNĚ vysvahované z ocelových plátů zasypávaných zeminou. Jsou určeny do exteriéru v případě potřeby překonat výškový rozdíl terénních ploch, nebo k vytvoření stupňovitého sezení.
Dřevěná lávka		39,5m ²		Dřevěné lávky jsou navrženy jako zpevněná plocha břehu přehrady. Jedná se o zážitkovou stezku, která zpřístupňuje břeh.
Pobytové trávníky		3035m ²		Okrasná univerzální směs je druhově i odrůdově pestrá a proto plastická - schopná vytvářet pěkný trávník v nejrůznějších půdních i klimatických podmínkách. Je určena pro zakládání běžných trávníků okrasného charakteru.
Ocelový lemovací obrubník		228 m Rozměry 1 ks 118x20cm šířka materiálu 0.7mm		Ocelový obrubník slouží k vymezení různých povrchů bez znatelného přechodu.

Tab.9. Specifikace materiálů a povrchů

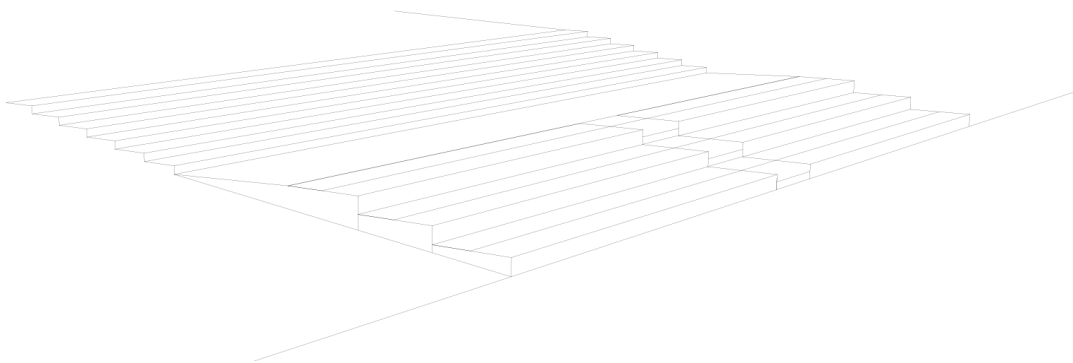
III. PROJEKTOVÁ ČÁST

15 KONSTRUKČNÍ A TECHNICKÉ ŘEŠENÍ JEDNOTLIVÝCH PRVKŮ

V prostoru parku navrhuji jednotlivé konstrukce, které blíže specifikuji v této kapitole. Jedná se o rampové schodiště, přístupovou lávku, dřevěnou lávku a pontonové přemostění. Detaily konstrukčního řešení a základní rozměry jsou k nalezení ve výkresech v příloze diplomové práce.

15.1 Rampové schodiště

Konstrukce rampového schodiště je zhotovena z vysvahovaného terénu podepřeného ocelovým obrubníkem zasypaným zeminou. Je ho možné osadit travní směsí. Zvažovala jsem taktéž jeho údržbu. Jedná se o nenáročné řešení, které jak už jsem zmiňovala dříve plní jak estetickou tak praktickou funkci. Takto vytvořené schodišťové stupně je možno využít jako přístupové schodiště nebo hlediště pro konané akce. Můj návrh počítá s parkovou plochou coby prostorem, kde si může každý najít místo buďto v hledišti nebo představení pozorovat z deky na trávě. Každoročně pořádaný festival v parku by dle mého názoru měl zůstat spíše příjemným malým festivalem, proto není třeba velkolepého jeviště s hledištěm.

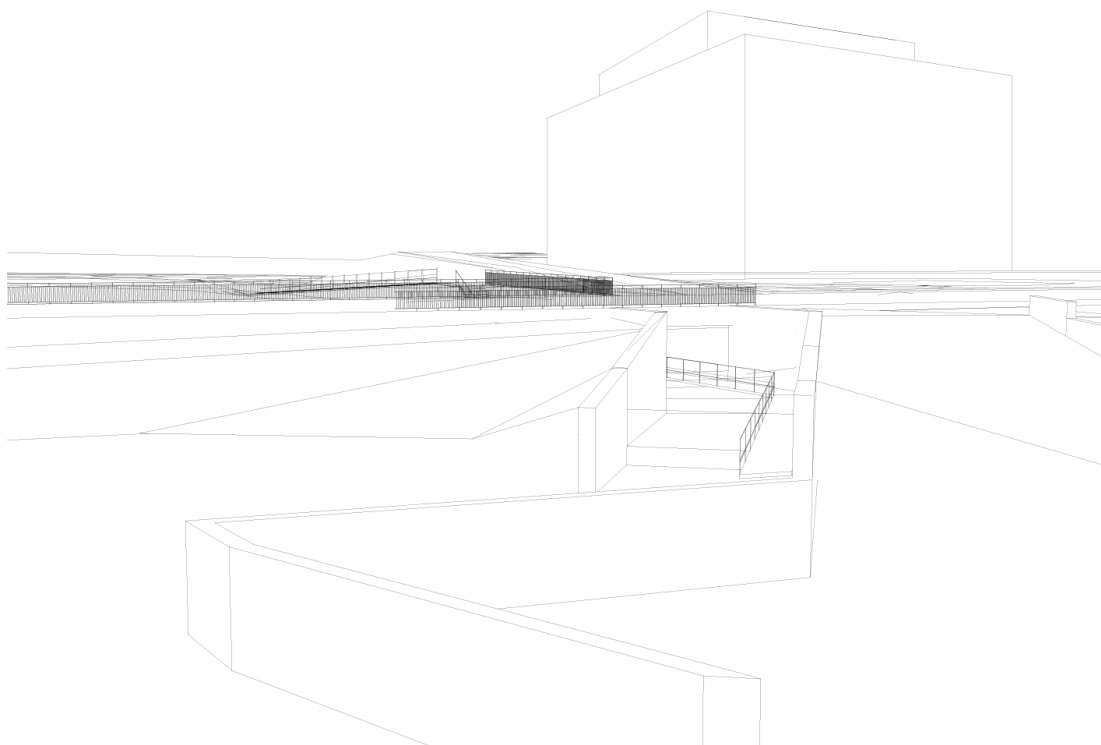

Obr. 119. Rampové schodiště perspektiva

15.2 Přístupová lávka v bezpečnostním přelivu

Bezpečnostní přeliv přehrady je sám o sobě zajímavým místem. Jeho pouhé vyčištění a zpřístupnění v tomto prostoru vytvoří jedinečnou atmosféru. Člověk v tomto prostoru může vnímat vodu všemi smysly. Poměrně dlouho jsem hledala materiály, které by vodě nevadily a zároveň ji nezakrývaly. Proto jsem se rozhodla vytvořit lehkou lávku, která opisuje zed' přelivu a je kotvena na trny do zdi. Výplň lávky tvoří pochůzná rošty opatřené proti-

skluzovou úpravou. Stejný přístup jsem zvolila i u mostu přes potok propojující schodiště s prostorem u sochy sv. Jana Nepomuckého. Rošty jsou vyrobeny z kompozitních materiálů na bázi pryskyřice a vláken. Díky vysoké životnosti jsou ideální náhradou za kovové rošty zejména v agresivním prostředí. Rošty se kotví pomocí příchyttek z nerezové oceli. Jsou dvě možnosti roštů a to skládané rošty, které mají obecně delší životnost a umožňují výrobu panelů větších délek. Jejich tvar je uzpůsoben požadovanému rozměru či tloušťce stojiny skládaného roštu, ale podepření je možné pouze svisle ve směru kolmém na osu nosných profilů. Nebo lité rošty, které mohou být uloženy na všech čtyřech podpěrách, umožňují řezání libovolných tvarů, ale výroba je rozměrově omezena v závislosti na lící formě. Kromě toho má tato varianta nižší odolnost vůči UV záření a povětrnostním vlivům. Lávka je zakončena ocelovým schodištěm kotveným do zdi bezpečnostního přelivu. Celou konstrukci doplňuje lehké zábradlí s povrchovou úpravou žárového zinkování.

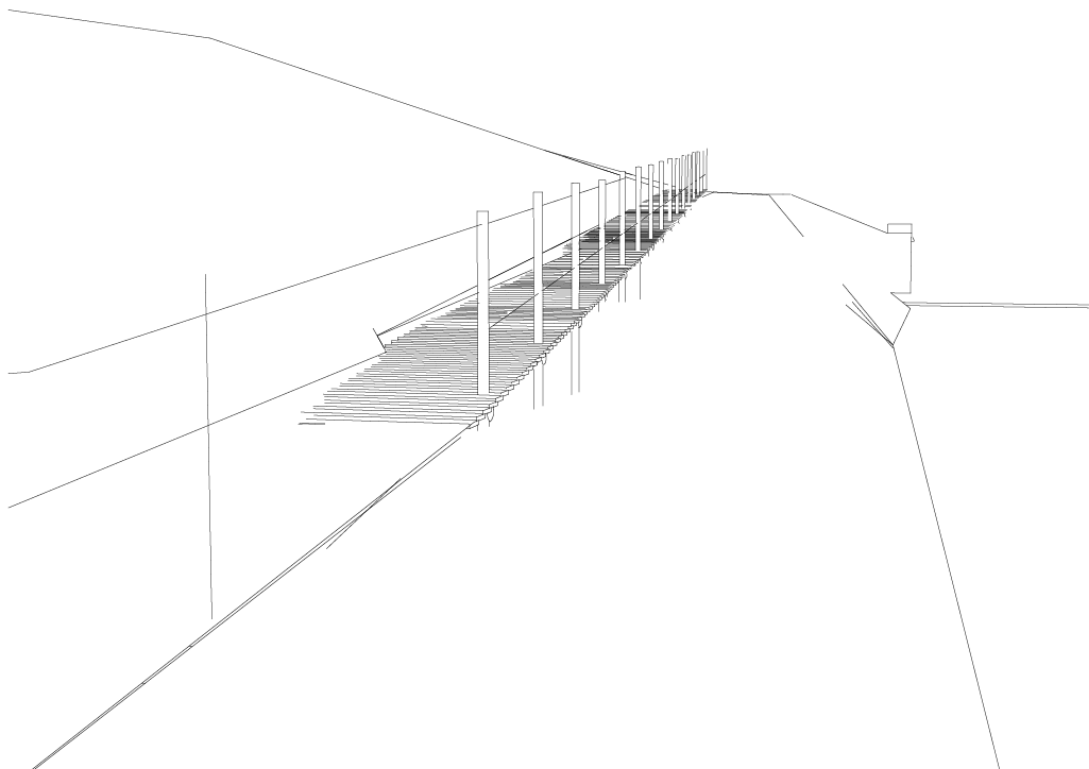

Obr. 120. Lávka v bezpečnostním přelivu perspektiva

15.3 Dřevěná lávka

Dřevěná lávka umožňuje přístup do jinak poměrně strmého břehu přehrady. Je částečně zapuštěna do svahu a podepřena dřevěnými kůly, které plní funkci zábradlí. Mezi sebou jsou provázány lanem. Celá tato konstrukce je navržena tak, aby lávka nebyla zřetelná z

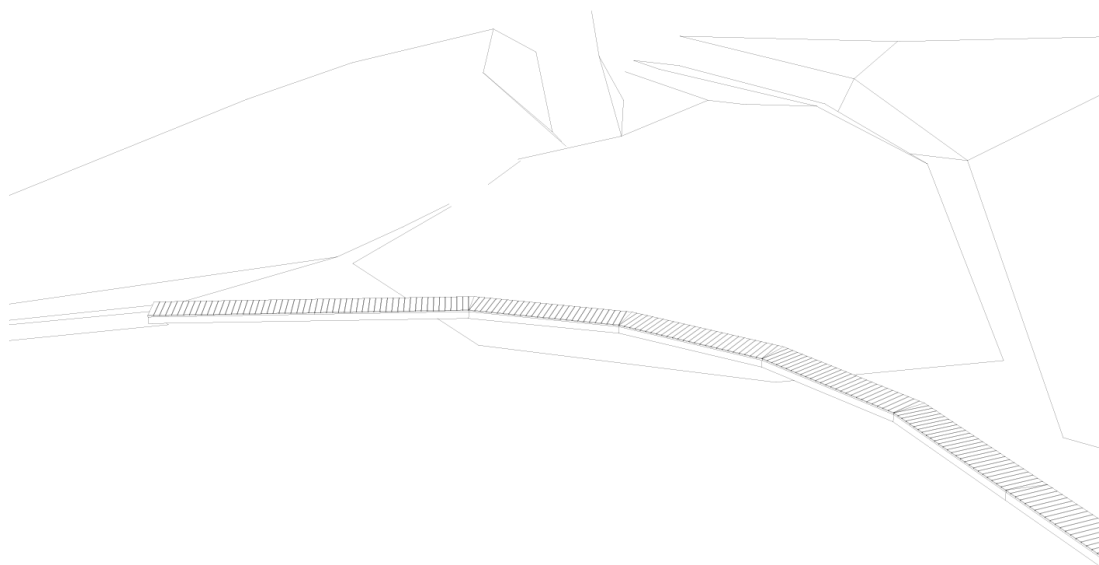
mostu a respektovala krajinný ráz místa. Propojením nebo chcete-li zprůchodněním břehů přehrady může dojít nejen k jejímu zpřístupnění, ale zároveň tato lávka usměrňuje přístup k jednotlivým předurčeným částem přehrady.

Obr. 121. Dřevěná lávka perspektiva

15.4 Pontonové molo

Základní sestava mola je vytvořena z několika k sobě připevněným modulům pomocí ok a čepů, které díky zkosení hran umožňují možnost modifikace sestav dle potřeb. Mola mohou zůstat jednotlivě v prostoru nebo mohou vytvářet různé tvary čímž vzniká prostor který je využitelný k různorodému využití. Moduly jsou nepotopitelné a velmi stabilní. Vyznačují se vysokou mechanickou odolností a nízkým ponorem (10 cm). Konstrukce pontonu je zhotovena z ocelových pozinkovaných rámců, plněných polyuretanovou pěnou. Pochozí plocha je v provedení sibiřského modřínu, vyznačuje se velkou odolností proti povětrnostním vlivům a dřevokazným houbám. Postupem času dostává šedou patinu, díky níž více splyne s přírodou. K břehům je ho možno přimknout pomocí kotevnicích lan.

Obr.122. Pontonové molo perspektiva

ZÁVĚR

Tento projekt byl pro mne již od počátku výzvou. Jedná se o poměrně složitou parcelu, jak z hlediska provozního tak i z výtvarné stránky věci. V průběhu práce jsem si prošla vývojem, který mi umožnil místo důkladně prozkoumat a objevit jeho skrytý potenciál. Tento projekt považuji za nejkompexnější projekt, na kterém jsem dosud pracovala. Nejvíce si však cením proběhnutých konzultací, díky kterým jsem měla možnost navštívit různé odborníky a prostřednictvím těchto schůzek tak nahlédnout hned do několika oborů najednou. Téma veřejného prostoru je poměrně obsáhlá kapitola sama o sobě, proto jsem se snažila zpočátku mé práce dost značnou část mého času věnovat studiu, jak už stávajícím realizacím ve Zlíně tak i přístupům jiných měst k této problematice. V rámci návrhu jsem se snažila jasně a střídavě propojit jednotlivé autonomní prvky tohoto prostoru a navrátit jim jejich původní funkci.

Tato studie by mohla posloužit jako podklad pro další rozvoj této lokality. Pokud by však měla být aplikovatelná v praxi bylo by vhodné vzít v potaz názor široké veřejnosti a občanů, kteří v dané lokalitě žijí a dennodenně oblast navštěvují. V rámci navrhování jsem se snažila k danému území přistupovat s pokorou a maximálně využít stávajících prvků a dispozic území charakteristických pro tento park.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] GEHL, Jan. Města pro lidi. Brno: Nadace Partnerství, 2010. ISBN 978-80-260-2080-6.
- [2] GEHL, Jan. Život mezi budovami: užívání veřejných prostranství. Vyd. v češtině 1. Brno: Nadace Partnerství, 2000. 202 s. ISBN 8085834790.
- [3] Autor neznámý. Přednáška 9 – NEMOTORISTICKÉ KOMUNIKACE. [online]. PDF. [vid. 21.4.2016]. dostupné z:
<http://fast10.vsb.cz/mahdalova/doprstav/pred09mi.pdf>
- [4] ČSN 736110 Projektování místních komunikací
- [5] Autor neznámý. DOPLŇKOVÁ INFRASTRUKTURA NA CYKLOSTEZKÁCH ZLÍNSKA. In: www.cyklozlin.cz .[online]. [vid. 20.4.2016]. dostupné z:
<http://www.cyklozlin.cz/doplnekova-infrastruktura-na-cyklostezkach-zlinska/>
- [6] ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel
- [7] Melková, Pavla. Manuál tvorby veřejných prostranství hl. m. Prahy. [online]. PDF, Praha, IPR/SDM/KVP 2014, In: <http://manual.iprpraha.cz/cs/manual-tvorby-verejnych-prostranstvi> .[vid.25.4. 2016]. dostupné z:
<http://manual.iprpraha.cz/cs/manual-tvorby-verejnych-prostranstvi-ke-stazeni>
- [8] KALUSOK, Michaela. Zahradní architektura. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2004. 192 s. Malá encyklopedie. ISBN 8025102874.
- [9] TUAN, Yi-Fu. Space and Place: Humanistic perspective. Progress in Geography, č. 6, s. 233—246.
- [10] Autor neznámý. Město – voda – život. In:
<http://www.promenypromesta.cz/>. [online]. [vid. 18.4.2016 cit. 26. 4. 2016]. dostupné z: <http://www.promenypromesta.cz/cz/inspirujte-se/nazory-odborniku/article/16/mesto-voda-zivot.html>
- [11] Ing. arch. Vladimír Haltof. Design netradičního sedacího prvku městského mobiliáře. Brno 2012. Teze disertační práce. Fakulta strojního inženýrství Ústav konstruování / Odbor průmyslového designu. doc. akad. soch. Miroslav Zvonek, ArtD.

- [12] ČERNÝ, Jiří. Základy architektonického a scénického svícení. 2. díl. 1. vyd. Praha: Akademie múzických umění, Divadelní fakulta, katedra scénografie, 2007. 158 s. Studijní texty. ISBN 9788073310783.
- [13] Autor neznámý, Pozemní stavitelství cvičení II. [online]. [vid. 18.4.2016 cit. 26. 4. 2016]. dostupné z: <http://fast10.vsb.cz/studijni-materialy/ps2/schodiste.html>
- [14] ČSN 73 4130 - Schodiště a šikmé rampy
- [15] Autor neznámý, Stavební komunita. In: <http://stavebnikomunita.cz/> [online]. [vid. 8.5.2012 cit. 26. 4. 2016]. dostupné z: <http://stavebnikomunita.cz/profiles/blogs/navrh-a-posouzeni-schodiste-dle-csn-73-4130>
- [16] Mgr. Šebková, Hedvika, Dis. Česká lesní divadla v proměnách času. Brno 2010. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Mgr., Ph.D. Veronika Valentová.
- [17] BRAUN, Kazimierz. Divadelní prostor. vyd. Praha: Akademie múzických umění v Praze 2001, divadelní fakulta, překlad Jiří Vondráček. ISBN 80-85883-73-2.
- [18] Kubišta, Ondřej. Přírodní divadla v českých zemích, Praha 2003. Diplomní bakalářská práce. DAMU / Katedra produkce. Doc. PhDr. Jan Dvořák.
- [19] MORAN, Nick. Světelný design: pro divadlo, koncerty, výstavy a živé akce. Vyd. 1. [Praha]: Institut umění - Divadelní ústav ve spolupráci s Institutem světelného designu, 2010. 240 s. ISBN 9788070082461.
- [20] Autor neznámý. Regenerace panelového sídliště Komenského náměstí v Litomyšli. In: <http://stavbaweb.dumabyt.cz> [online]. [vid. ve Stavbě 4 / 2002 cit. 2.5.2016]. dostupné z: <http://stavbaweb.dumabyt.cz/regenerace-paneloveho-sidlist-komenskeho-namsti-v-litomysli-4696/clanek.html>
- [21] Autor neznámý. In: <http://nadace-promeny.cz>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupná z: http://ostrov-santos.nadace-promeny.cz/cz/galerie/100_prurez-projektem.html
- [22] Autor neznámý. In: <http://www.mesto-kadan.cz> . [online]. [vid. 12.3.2015 cit. 2.5.2016]. dostupné z : <http://www.mesto-kadan.cz/sekce-202/loschnerovo-namesti/strana/0>

- [23] Khazalová, Gaby. In: <http://www.scmagazine.cz/> . [online]. [vid. 6 / 2015 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.scmagazine.cz/casopis/03-15/voda-vs-beton-aneb-jak-ozivit-park?locale=cs>
- [24] Čermáková, Markéta. High Line Park. In: <http://www.archiweb.cz/> . [online]. [vid. 15.1. 2012 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.archiweb.cz/buildings.php?&action=show&id=3194>
- [25] Autor neznámý. In: <http://www.archdaily.com> . [online]. [vid. 17.11. 2011 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.archdaily.com/184921/moses-bridge-road-architecten>
- [26] Autor neznámý. In: <http://www.archdaily.com> . [online]. [vid. 17.11. 2011 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.archdaily.com/477138/aor-unveil-floating-platform-for-the-london-wildlife-trust>
- [27] Wang, Lucy. In: <http://inhabitat.com>. [online]. [2.5. 2016]. dostupné z: <http://inhabitat.com/circular-infinite-bridge-overlooks-panoramic-views-at-aarhus-sculpture-by-the-sea/>
- [28] Stevens, Philip. In: <http://www.designboom.com/>. [online]. [vid. 14.9. 2014 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.designboom.com/architecture/martin-feiersinger-open-air-stage-koenigsbrunn-austria-09-14-2014/>
- [29] Autor neznámý. In: <http://www.ellement.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.ellement.cz/aktualne/gahuruv-prospekt-je-hotov.html>
- [30] Autor neznámý. In: <https://www.zlin.eu/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <https://www.zlin.eu/revitalizace-prostoru-parku-komenskeho-ve-zline-cl-877.html>
- [31] Foralová, Irena. In: <http://zlin.cz/>. [online]. [vid. 20.1.2016 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://zlin.cz/521983n-v-malenovicich-maji-nove-namesti-i-ulice>
- [32] Koryčánek, Rostislav. In: <http://www.archiweb.cz/>. [online]. [vid. 5.2.2015 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=4472&>
- [33] Autor neznámý. In: <https://www.zlin.eu/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <https://www.zlin.eu/historie-a-soucasnost-zlina-cl-5.html>

- [34] Běhalová, Eva. Architektura města Zlín 1989 – 2008. Olomouc 2009. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci / Katedra Dějin umění. Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.
- [35] MIKULOVÁ, Iva a Marcel SLADKOWSKI. Městské divadlo Zlín: 70 sezon. Vydání první. Zlín: Městské divadlo, 2015. 245 stran. ISBN 9788026087786.
- [36] Strakoš, Martin. In: <http://www.theatre-architecture.eu/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.theatre-architecture.eu/cs/db.html?theatreId=35>
- [37] Autor neznámý. In: <http://www.zlin.estranky.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.zlin.estranky.cz/clanky/stary-zlin/rodny-dum-tomase-bati.html>
- [38] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/trantirkuv-dum>
- [39] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/budova-fotografie>
- [40] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/obchodni-bankovni-dum-panajavorskeho>
- [41] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/budova-klastera>
- [42] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/kolektivni-dum>
- [43] Autor neznámý. In: <http://www.architekturazlin.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.architekturazlin.cz/budova-centroprojektu>
- [44] Autor neznámý. In: <http://www.zlin.estranky.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.zlin.estranky.cz/clanky/novy-zlin/lesni-hrbitov-ve-zline.html>
- [45] Státní okresní archiv Zlín-Klečůvka
- [46] Pokluda, Zdeněk. Přehrada na Kudlovském potoce. Státní okresní archiv Zlín-Klečůvka. In: <http://www.zlinweb.cz/>. [online]. [vid. 7.2.2008 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: http://www.zlinweb.cz/index.php?clanky_id=555&hid=65

- [47] Autor neznámý. Kudlovska přehrada ve Zlíně. In: www.turistika.cz. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.turistika.cz/mista/kudlovska-prehrada-ve-zline>
- [48] Mediafax. Zlín nechá vyčistit Kudlovskou přehradu, požádal o prodloužení termínu stavebního povolení. In: <http://www.zlin.cz/>. [online]. [vid. 22.5.2012 cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://zlin.cz/503532n-zlin-necha-vycistit-kudlovskou-prehradu-pozadal-o-prodlouzeni-terminu-stavebniho-povoleni>
- [49] Autor neznámý. Potoky – za městským divadlem. In: <https://www.zlin.eu/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <https://www.zlin.eu/zlin-stred-cl-236.html>
- [50] Autor neznámý. Chodníky. In: <http://www.zlin.eu/> [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://www.zlin.eu/chodniky-300-cl-243.html>
- [51] Autor neznámý. Celostátní sčítání dopravy. Základní výsledky sčítání In: <http://scitani2010.rsd.cz/>. [online]. [cit. 2.5. 2016]. dostupné z: <http://scitani2010.rsd.cz/content/doc/72-12.jpg>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

- A Atd. ... a tak dále
- B Atp. ... A tak podobně
- C LED ... Light-Emitting Diode – dioda emitující světlo

SEZNAM OBRÁZKŮ

- Obr.1.** Sledování dění; *zdroj: [1]*
- Obr.2.** Prožívání emocí; *zdroj: [1]*
- Obr.3.** Grafické znázornění vztahů mezi venkovní kvalitou a venkovními aktivitami; *zdroj: [1]*
- Obr.4.** Rozměry skladebných prvků pozemních komunikací; *zdroj: <http://kds.vsb.cz/mhd/zaklady-stabilni.htm>*
- Obr.5.** Šířka jízdního pruhu pro cyklisty; *zdroj: vlastní*
- Obr.6.** Mapování vjezdů do zpoplatněných zón ve městech; *zdroj: [1]*
- Obr.7.** Rozměry přesahu a manipulačního prostoru; *zdroj: [6]*
- Obr.8.** Škola architektury v Portu / Álvaro Siza Vieira; *zdroj: <http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=845>*
- Obr.9.** Příklady chybné instalace architektonického osvětlení; *zdroj: <http://svetelneznecisteni.cz/co-je-svetelne-znecisteni/svetelne-znecisteni-v-kostce/>*
- Obr.10.** Příklady chybné instalace architektonického osvětlení; *zdroj: <http://svetelneznecisteni.cz/co-je-svetelne-znecisteni/svetelne-znecisteni-v-kostce/>*
- Obr.11.** Popis schodiště; *zdroj: vlastní*
- Obr.12.** Rozměry schodišťových stupňů; *zdroj: vlastní*
- Obr.13.** Rozdělení schodišť dle sklonu schodišťových ramen; *zdroj: vlastní*
- Obr.14.** Průchodná šířka podest schéma; *zdroj: vlastní*
- Obr.15.** Podchodná a průchodná výška schodiště schéma; *[13]*
- Obr.16.** Výška zábradlí; *zdroj: vlastní*
- Obr.17.** Mezery ve výplni zábradlí; *zdroj: vlastní*
- Obr.18.** Úpravy výšky zábradlí pro seniory, tělesně postižené a děti; *zdroj: vlastní*
- Obr.19.** Lesní divadlo v Řevnicích; *zdroj: <http://www.kalendarakci.atlasceska.cz/lesni-divadlo-revnice/>*

- Obr.20.** *Lesní divadlo v Mlýnech; zdroj: <http://www.hotelkovosrot.cz/cs/lesni-divadlo-mlyny-kytlice/>*
- Obr.21.** *Otáčivé hlediště Český Krumlov; zdroj: <http://www.otacivehlediste.cz/uvod/o-nas>*
- Obr.22.** *. Letecký snímek otáčivého hlediště; zdroj: <http://www.ckrumlov.info/docs/cz/atr397.xml>*
- Obr.23.** *Koryto řeky Loučné v Litomyšli; zdroj: [20]*
- Obr.24.** *Most na řece; zdroj: [20]*
- Obr.25.** *Cyklostezka vedoucí po břehu řeky; zdroj: [20]*
- Obr.26.** *Restaurace v lesoparku na říčním ostrově Santos v Sušici; zdroj: [21]*
- Obr.27.** *Brod u břehu řeky; zdroj: [21]*
- Obr.28.** *Kuželna; zdroj: [21]*
- Obr.29.** *Löschnerovo náměstí v Kadani; zdroj: <http://www.stavbaroku.cz/printDetail.do?Dispatch=ShowDetail&siid=1156&coid=59>*
- Obr.30.** *Vodní prvek na náměstí; zdroj: <http://www.stavbaroku.cz/printDetail.do?Dispatch=ShowDetail&siid=1156&coid=59>*
- Obr.31.** *Kašna před Janáckovým divadlem; zdroj: [23]*
- Obr.32.** *Vodní prvky před divadlem; zdroj: [23]*
- Obr.33.** *The High Line Park, New York USA; zdroj: [24]*
- Obr.34.** *Detail zapojení původní železnice; zdroj: [24]*
- Obr.35.** *Mobiliář; zdroj: [24]*
- Obr.36.** *Moses Bridge; zdroj: [25]*
- Obr.37.** *Pohled z břehu; zdroj: [25]*
- Obr.38.** *Vodní plocha; zdroj: [25]*
- Obr.39.** *Výkres detail řešení Mostu; zdroj: [25]*
- Obr.40.** *Plovoucí plošina pro London Wildlife Trust; zdroj: [26]*

- Obr.41.** Plovoucí plošina pro London Wildlife Trust; zdroj: [26]
- Obr.42.** Realizace Circular Infinite Bridge; zdroj: [27]
- Obr.43.** Letecký snímek; zdroj: [27]
- Obr.44.** Detail z břehu; zdroj: [27]
- Obr.45.** Realizace Open air stage v Rakousku; zdroj: [28]
- Obr.46.** Konstrukce; zdroj: [28]
- Obr.47.** Koncert; zdroj: [28]
- Obr.48.** Technické výkresy; zdroj: [28]
- Obr.49.** Revitalizace Gahurova prospektu; zdroj: vlastní
- Obr.50.** Pohled na Obchodní dům; zdroj: vlastní
- Obr.51.** Betonová rychlostezka; zdroj: vlastní
- Obr.52.** Pohled na ulici Školní; zdroj: vlastní
- Obr.53.** Vstup do parku z ulice Štefánikova; zdroj: vlastní
- Obr.54.** Pohled na náměstí od Kina Květen; zdroj: vlastní
- Obr.55.** Pohled na náměstí z hlavní cesty; zdroj: vlastní
- Obr.56.** Koncept revitalizace Zámku ve Zlíně; zdroj: [32]
- Obr.57.** Nádvoří zámku; zdroj: [32]
- Obr.58.** Farní kostel z r. 1846; zdroj:
http://www.farnostzlin.cz/?ukaz=67_historie&IdMenu=67
- Obr.59.** Nároží ulice ulic Dlouhé a Rašínovy 1910-1915; zdroj:
http://www.farnostzlin.cz/?ukaz=67_historie&IdMenu=67
- Obr.60.** Městské centrum letecký snímek z r. 1935; zdroj: NOVÁČEK, Stanislav a Zdeněk POKLUDA. *Zlín ve fotografii: (1890-1950)*. Zlín: Esprint Zlín : Nadace Tomáše Bati, 2008. 315 s. ISBN 9788025431443.
- Obr.61.** Soutěžní model budovy městského divadla ve Zlíně; zdroj: [36]
- Obr.62.** Rodný dům Tomáše Bati z r. 1894; zdroj:
<http://www.zlin.estranky.cz/clanky/stary-zlin/rodny-dum-tomase-bati.html>

- Obr.63.** Šálerovy domy; zdroj: *NOVÁČEK, Stanislav a Zdeněk POKLUDA. Zlín ve fotografii: (1890-1950). Zlín: Esprint Zlín : Nadace Tomáše Bati, 2008. 315 s. ISBN 9788025431443.*
- Obr.64.** Šálerovy domy; zdroj: *NOVÁČEK, Stanislav a Zdeněk POKLUDA. Zlín ve fotografii: (1890-1950). Zlín: Esprint Zlín : Nadace Tomáše Bati, 2008. 315 s. ISBN 9788025431443.*
- Obr.65.** Fotodokumentace stavby; zdroj: *archiv Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně*
- Obr.66.** Fotodokumentace stavby; zdroj: *archiv Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně*
- Obr.67.** Fotodokumentace stavby; zdroj: *archiv Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně*
- Obr.68.** Půdorys hlavní a vedlejší budovy Městského divadla; zdroj: [36]
- Obr.69.** Příčný řez hlavní budovou; zdroj: [36]
- Obr.70.** Podélný řez budovou; zdroj: [36]
- Obr.71.** Půdorys a podélný řez hledištěm divadla; zdroj: [36]
- Obr.72.** Interiér hlediště divadla; zdroj: [36]
- Obr.73.** Hlavního průčelí budovy; zdroj: *vlastní*
- Obr.74.** Zaoblená stěna hlediště ve vestibulu s mozaikou z přírodních kamenů od Milana Obrátla a Zbyňka Slavička; zdroj: [35]
- Obr.75.** Freska od Zdeňka Holuba ve foyer divadla; zdroj: [35]
- Obr.76.** Pohled na jeviště divadla s oponou, utkanou podle návrhu Hany Lendrové; zdroj: [35]
- Obr.77.** Plastika od Miroslava Chlupáče v kašně za divadlem; zdroj: [35]
- Obr.78.** Socha múzy před Městským divadlem ve Zlíně; zdroj: http://zlin.idnes.cz/ve-zlinskem-kraji-jsou-kuriozni-sochy-nebo-jejich-zbytky-pzw-/zlin-zpravy.aspx?c=A130305_1897140_zlin-zpravy_ppr
- Obr.79.** Navigace; zdroj: *vlastní*

- Obr.80.** Pohled na Třidu Tomáše Bati; *zdroj: vlastní*
- Obr.81.** Pěší stezka parkem; *zdroj: vlastní*
- Obr.82.** Pěší komunikace podél zadní části budovy; *zdroj: vlastní*
- Obr.83.** Pohled do parku; *zdroj: vlastní*
- Obr.84.** Manipulační prostor kolem kašny; *zdroj: vlastní*
- Obr.85.** Zázemí budovy; *zdroj: vlastní*
- Obr.86.** Pohled z ulice divadelní do Parku; *zdroj: vlastní*
- Obr.87.** Ulice divadelní; *zdroj: vlastní*
- Obr.88.** Ulice Divadelní pohled ke kostelu; *zdroj: vlastní*
- Obr.89.** Jihozápadní nároží budovy; *zdroj: vlastní*
- Obr.90.** Pohled do parku nad přehradou (bývalý hřbitov); *zdroj: vlastní*
- Obr.91.** Pamětný kámen; *zdroj: vlastní*
- Obr.92.** Mobiliář parku; *zdroj: vlastní*
- Obr.93.** Pohled na park od přehrady; *zdroj: vlastní*
- Obr.94.** Parkovací plochy podél přehrady; *zdroj: vlastní*
- Obr.95.** Pohled na Most; *zdroj: vlastní*
- Obr.96.** Levý břeh přehrady; *zdroj: vlastní*
- Obr.97.** Pohled na přehradu z mostu; *zdroj: vlastní*
- Obr.98.** Budova Centroprojektu; *zdroj: vlastní*
- Obr.99.** Oplocení přehrady podél ulice na Požáře; *zdroj: vlastní*
- Obr.100.** Přítok potoka do Kudlovské přehrady; *zdroj: vlastní*
- Obr.101.** Koryto Kudlovského potoka; *zdroj: vlastní*
- Obr.102.** Dopravní dostupnost; *zdroj:*
<http://scitani2010.rsd.cz/pages/results/default.aspx>
- Obr.103.** Legenda majetkoprávní vztahy; *zdroj: vlastní*
- Obr.104.** Hodnoty území; *zdroj: <https://www.zlin.eu/uzemne-planovaci->*

dokumentace-cl-658.html

Obr.105. Stavba Kudlovske přehrady; zdroj: NOVÁČEK, Stanislav a Zdeněk POKLUDA. *Zlín ve fotografii: (1890-1950)*. Zlín: Esprint Zlín : Nadace Tomáše Bati, 2008. 315 s. ISBN 9788025431443.

Obr.106. Zlín. Kudlovska přehrada nad dnešní Štefá-nikovou ulicí – s poměrně nízkým stavem vody. V pozadí kostel sv. Filipa a Jakuba, na kopcích vpravo vzadu ještě nestojí sídliště Jižní Svahy; zdroj: <http://zajimavosti.info/nasel-se-poklad-171-neznamych-historickych-fotografi-cr-zlina-cast-i/>

Obr.107. Kudlovska přehrada letecký snímek; zdroj: <http://www.naszlin.cz/zpravy-25/zarizeni-k-odstredeni-kalu-posunulo-termin-studie>

Obr.108. Loď na Kudlovske přehradě; zdroj: <http://www.jirikalab.estranky.cz/fotoalbum/-zlin/zlin-2.-cast/>

Obr.109. Veřejná studna potoky; zdroj: <https://www.zlin.eu/zlin-stred-cl-236.html>

Obr.110. Studna potoky s oceněným stromem; zdroj: *vlastní*

Obr. 111. Současný stav - Schéma prostupnosti územím; zdroj: *vlastní*

Obr.112. Navržený stav - Zónování; zdroj: *vlastní*

Obr.113. Schéma podélný řez parkem; zdroj: *vlastní*

Obr.114. Schéma příčný řez parkem; zdroj: *vlastní*

Obr.115. Pohled do divadelního parku z Třídy Tomáše Bati; zdroj: *vlastní*

Obr.116. Pohled z pěší stezky; zdroj: *vlastní*

Obr.117. Schéma podélný řez přehradou; zdroj: *vlastní*

Obr.118. Pohled na dřevěnou lávku na břehu přehrady; zdroj: *vlastní*

Obr.119. Rampové schodiště perspektiva; zdroj: *vlastní*

Obr.120. Lávka v bezpečnostním přelivu perspektiva; zdroj: *vlastní*

Obr.121. Dřevěná lávka perspektiva; zdroj: *vlastní*

Obr.122. Pontonové molo perspektiva; zdroj: *vlastní*

SEZNAM TABULEK

Tab.1. Příklad návrhu parkovacích ploch dle vztahu k jízdnímu pásu přilehlé komunikace; *zdroj: [6]*

Tab.2. Rozměry parkovacího stání; *zdroj: [6]*

Tab.3. Tabulka šířka zábradelního zrcadla; *zdroj: [13]*

Tab.4. Úpravy výšky a umístění zábradlí; *zdroj [13]*

Tab.5. Výpis parcel; *zdroj: vlastní, data: <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>*

Tab.6. Výpis parcel; *zdroj: vlastní, data: <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>*

Tab. 7. Soupis prvků mobiliáře; *zdroj: vlastní*

Tab.8. Specifikace osvětlení a přívodu elektrické energie; *zdroj: vlastní*

Tab.9. Specifikace materiálů a povrchů; *zdroj: vlastní*

SEZNAM PŘÍLOH

- **příloha č.1** – doprovodná dokumentace paré, formát A3
- **příloha č.2** – Hranice městské památkové zóny
- **příloha č.3** – Inženýrské sítě
- **příloha č.4** – Katastrální mapa 1:1000, majetkoprávní vztahy
- **příloha č.5** – Ochrana a rozvoj území
- **příloha č.6** – Mapa stavu pěších zón a chodníků
- **příloha č.7** – Mapa širší vztahy 1:5000
- **příloha č.8** – Mapa současného stavu 1:1000
- **příloha č.9** – Územní plán 1:1000
- **příloha č.10** – Výkres Lávka v bezpečnostním přelivu 1:250
- **příloha č.11** – Výkres Rampového schodiště – hlediště 1:250
- **příloha č.12** – Výkres Dřevěná lávka 1:250
- **příloha č.13** – Výkres Pontonové molo 1:250
- **CD** – foto, obrázky, textový soubor